

ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΖΩΝΤΑΝΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΙΔΡΥΤΑΙ

ΝΙΚ. ΑΒΡΑΑΜ
ΑΓΓ. ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΑΛΕΞ. ΒΕΡΔΕΛΗΣ
ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ
ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΕΩΝ ΜΑΚΚΑΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤ. Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΑΡΟΡΗ 17
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ :
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 21569

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ Δρχ 50
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 75

Διά Τραπεζας, Έταιρείας και
λοιπούς Όργανισμούς Δρχ. 300

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ Λ. Α. 1.—
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΣΕΛ. 10
ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ: δολλάρια 4

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡ. 3

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1934

ΑΘΗΝΑΙ - ΕΤΟΣ Ε. - ΤΕΥΧΟΣ 220

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ :

Πολιτική Έβδομάς.

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ :

Ποία τὰ ἀποτελέσματα τῶν περιορισμῶν εἰσαγωγῆς ἐμπορευμά-
των διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῆς Ἑλλάδος.

Γ. ΜΟΔΗ :

Αἱ Κοινοτικαὶ ἐκλογαί.

Γ. ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΥ :

Τὸ νέον Οἰκογενειακὸν Δίκαιον.

Γ. ΚΑΤΩΠΟΔΗ :

Ἀσφυξία εἰς τὴν ἐλληνικὴν φυλακὴν.

ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗ :

Ἡ ἐξασφάλισις τῆς τιμῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Β. ΖΑΚΚΑ :

Σταφιδικὴ ἀνασκόπησις τοῦ ἔτους 1932—33.

ΣΠ. ΤΣΑΚΑΚΗ :

Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἀλιείας εἰς τὰ προηγμένα κράτη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙ-
ΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ.—Τὰ ἐξωτερικὰ χρέη τῆς Γερμανίας (ἄρθρον τοῦ κ. Δ.
Δελιβάνη).—Διάφοροι ξέναι οἰκονομικαὶ εἰδήσεις.

Β'. Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΟΠΩΣ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΗΜΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΝ.—Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα κατὰ τὸ 1933 (Ἐκθεσις τοῦ Διοι-
τοῦ κ. Ἰω. Δροσοπούλου πρὸς τὴν Γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων.—Τὰ
καπνὰ μας κατὰ τὸ 1933. Ἡ τροποποίησις τοῦ ἰσχύοντος συστήματος τῆς
ἀμέσου φορολογίας.—Τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα τῶν Ἑλληνικῶν Σιδη-
ροδρόμων κατὰ τὸ ἔτος 1932.—Τὸ Δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος.—Ἡ
Χρηματοστηρικτὴ κίνησις τῆς ἑβδομάδος κλπ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΛΚ. :

Ὁ Τάβαρις.—Τινὰ περὶ «Σκηνηκῶν Βιογραφιῶν».—Ὁ Βύρων τοῦ
Ἀλ. Λιδωρίκη.

ΑΡ. ΚΑΜΠΑΝΗ :

Μιὰ ὁμιλία γιὰ τὸ γλωσσικόν.

Κ. ΖΕΓΓΕΛΗ :

Ὁ φοιτητὴς διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ :

Ἡ κάθαρσις τοῦ δράματος τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς.

ΥΠΟ Μ. :

Ἡ συναυλία ἔργων τοῦ κ. Π. Πετρίδου.

Β. ΠΑΠΑΔΑΚΗ :

Περίγραμμα Διπλωματικῆς Ἱστορίας - Ν. Χατζηβασιλείου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

HELLENIC BANK TRUST Co

NEA YORKE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.500.000

Δέχεται καταθέσεις και εκτελεί πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας ὑπὸ λίαν εὐνοϊκούς ὁρους
Οἱ ἔχοντες συναλλαγὰς και συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ δύνανται ν' ἀποτείνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν
HELLENIC BANK TRUST Co, 51 Maiden Lane, New York U.S.A. εἴτε πρὸς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕ-
ΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα (Τμήμα Ἑργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν
ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα αὐτῆς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα (10-17
Μαρτίου) ἐνεγράφησαν οἱ κάτωθι νέοι συν-
δρομηταί:

Ἐνταῦθα

Οἱ κ. κ. Θ. Καβασιᾶδης, Ὑπ. Γεωρ.—
Ἐμμ. Λουλακάκης, δικηγόρος.— Ν. Θεο-
λόγης, δικηγόρος.— Γ. Λάμπας, δικη-
γός.— Ἰ. Οἰκονομίδης, δικηγόρος.—
Α. Τζαβέλλας, φοιτητής.— Θεοδ. Τζωρ-
τζάκης, Συμβ. Ἀγορ. Τρ.— Μ. Οἰκο-
νομόπουλος.— Π. Καρδαράς, Ἐμπορ.
Τραπ.— Ἀδελφοὶ Πανάγου, δικηγ.—
Α. Οἰκονομίδης, δικηγόρος.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας

Ο κ. Ἀούρ Ζέγας, κτηματίας, Κατε-
ρίνην.— Ἡ δις Ἐλίζα Βιαγκίνη, φοιτή-
τρια, Θεσ/νίκην.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἑβδομάδα (10-17) κατέ-
βαλον τὴν συνδρομὴν των οἱ κάτωθι συνδρο-
μηταί.

Ἐνταῦθα

(Ἐτησίαν συνδρομὴν)

Οἱ κ. κ. Ἐπαμ. Χαρίλαος.— Α. Γεωρ-
γακόπουλος, δικηγόρος.— Χ. Παπαζί-
μας καὶ Σία παραγγελιοδ.— Γ. Παπα-
νικολάου, Τρ. Ἑλλάδος.— Γ. Λάμπας, δι-
κηγός.— Κ. Ἀρλιώτης, Ἐθν. Τραπε-
ζα.— Κ. Θεοδωρίδης.— Φαρμακεῖον
Μπακάκου.— Π. Μερτινόπουλος, Συμβ.
Ἐμπορ.— Αἰγιαλείδης.— Μπενιζέλος Κα-
νακάκης.— Ν. Φιλάρτος.— Κ. Ρακτι-
βάν.

Ἐνταῦθα

(Ἐξάμηνον συνδρομὴν)

Οἱ κ. κ. Θ. Μητσακόπουλος, Τραπ.
Χίου.— Γ. Παπαϊωάννου, ὁπ. Προ-

νοίας.— Α. Σταυρόπουλος, ὁπ. Ἐξωτε-
ρικῶν.— Α. Κοκκινόπουλος, δικηγ.—
Ἰ. Λυμπέρης, ἱατρός.— Π. Καρδαράς,
Ἐμπορ. Τρ.— Α. Τσουγιάννης, δικη-
γός.— Π. Οἰκονομόπουλος καὶ Σιαμα-
κούρας, Ἐμποροὶ, Τρίπολιν.— Χατζη-
γιαννάκης, γεροϋσιαστής, Θεσ/νίκην.—
Τράπεζα Ἑλλ. Ἐμπορ. Πίστεως, Ὑπ)-
μα Καλαμών.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας
(Ἐτησίαν συνδρομὴν)

Ἐλίζα Βιαγκίνη, φοιτήτρια, Θεσσαλο-

νίκην.— Ἰ. Ἀνδρόνικος Ποταμὸν—Κύ-
θηρα.— Μεν. Τόμπρας, καπνέμπορος,
Ναύπλιον.— Γ. Μαρκαντωνάκης, γε-
ροϋσιαστής, Χανιά.— Γερμανὸς Χατζη-
ανέστης, δι:τῆς Ἱερατ. Σχολῆς, Κόριν-
θον.— Παπαδιονυσόπουλος καὶ Σιαμα-
κούρας, Ἐμποροὶ, Τρίπολιν.— Χατζη-
γιαννάκης, γεροϋσιαστής, Θεσ/νίκην.—
Τράπεζα Ἑλλ. Ἐμπορ. Πίστεως, Ὑπ)-
μα Καλαμών.

(Ἐξάμηνον συνδρομὴν)

Ἀούρ Ζέγας, κτηματίας, Κατερίνην.—

ΑΝΑΡΡΩΤΗΡΙΟΝ ΜΕΛΙΣΣΙΩΝ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΠΝΕΥΜΟΝΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Διευθυντὴς Ἱατρός ΕΛΕΥΘ. Γ. ΣΚΟΡΔΑΜΒΕΚΗΣ

Κεντρικὴ Θέρμανσις. Τιμαὶ συγκραταβατικά.

Πληροφορίαι Σαριπόλου 4 (Πάροδος Ἡρακλείου. Δεξιὰ πλευρὰ
Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου) 4-6 μ. μ. (Τηλ. 25-535)

Ἱδιωτικὴ ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις

Ἐγκαταστάσεις ἀκτίνων

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΡΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ φρ. 75186

ΗΜΕΡΟΜ. 4-6-92

ΑΡΙΘ. 45667

18 Μαρτίου 1934

«ΕΡΓΑΣΙΑ»

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΙΣ τὰ φύλλα τῆς Κυριακῆς 11
Μαρτίου ἐδημοσιεύθησαν ἀνακοι-
νώσεις τοῦ κ. Παπαναστασίου ὅσον
ἀφορᾷ τὴν ἐρμηνευτικὴν δήλωσιν ἐπὶ
τοῦ Βαλκανικοῦ συμφώνου.

«Ὅταν εἶδα, λέγει ὁ κ. Παπαναστα-
σίου, διὰ αἱ συνεννοήσεις μεταξὺ Κυ-
βερνήσεως καὶ Ἀντιπολιτεύσεως ἐ-
κινδύνευαν νὰ ναυαγήσουν καὶ ἐσκέ-
φθην νὰ ἐπέμβω, ἐπεσκέφθην πρῶ-
τον τὸν κ. Βενιζέλου, τὸν ὁποῖον ἠρώ-
τησα ἐὰν εἶχεν ἀντίρρησην εἰς τὸ νὰ
μεσολαβήσω διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμ-
φωνίας. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδέχθη προ-
θύμως καὶ ἐσυμφωνήσαμεν νὰ εἰση-
γηθῶ εἰς τὸν κ. Μάξιμον τὴν ἀποδο-
χὴν τοῦ σχεδίου δηλώσεως ποὺ εἶχε
προταθῇ ἀπὸ τὸν κ. Μιχαλακόπου-
λον. Ὁ κ. Μάξιμος, τὸν ὁποῖον προ-
σεπάθησα νὰ πείσω ν' ἀποδεχθῇ τὸ
σχέδιον τοῦτο, δὲν ἠθέλησε νὰ εἰ-
σέλθῃ καθόλου εἰς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ
σχεδίου τοῦτου, δηλώσας ὅτι προτιμᾷ
τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου προταθὲν
σχέδιον. Ἐγὼ, φυσικὰ, ἀπεδέχθην
τὴν λύσιν αὐτὴν τὴν ὁποίαν ἐνέγκρινε
καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὸν κ. Μά-
ξιμον, μὲ ἐλαφρὰν μόνον τροποποίη-
σιν ἀνταλλαγῆς μῖας λέξεως δι' ἄλλης.

Ἡ ἐννοία τῶν λέξεων τούτων δὲν
ἀφίσταται κατὰ τὴν ἀνίληψίν μου
οὐσιωδῶς καὶ διὰ τοῦτο ἀπεδέχθην
τὴν λύσιν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν μὲ μεγα-
λύτεραν προθυμίαν ἀπεδέχθη ὁ κ.
Βενιζέλος».

ΤΗΝ 11 τρέχοντες κατετέθη ὑπὸ
τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν
εἰς τὴν Βουλὴν τὸ κυρωτικὸν τοῦ
Βαλκανικοῦ συμφώνου νομοσχέδιον.

Τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας συν-
ῆλθεν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς
Βουλῆς ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινο-
βουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὅπως ἀποφαν-
θῇ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώ-
σεως τοῦ συμφώνου Βαλκανικῆς συν-
ενοήσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, προ-
σελθὼν εἰς τὴν συνεδρίασιν, ἀνεκοί-
νωσεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὸ κείμε-
νον τοῦ συμφώνου καὶ τὸ κείμενον
τῆς ἐρμηνευτικῆς δηλώσεως εἰς ἣν θὰ
προβῇ ἡ Κυβέρνησις.

«Σκοπὸς τοῦ συμφώνου τῆς βαλκα-
νικῆς συνεννοήσεως εἶναι μόνον ἡ
ἐγγύησις τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐνδοβαλ-
κανικῶν συνόρων ἐναντι ἐπιθέσεως
προερχομένης ἐξ οἰουδήποτε Βαλκανι-
κοῦ κράτους.

» Κατὰ συνέπειαν ἡ Ἑλλὰς ἐν οὐδε-

μῇ περιπτώσει δύναται πρὸς ἐκτέλε-
σιν τῶν διὰ τοῦ συμφώνου ἀναλαμβα-
νομένων ὑποχρεώσεων νὰ ἀχθῇ εἰς
πόλεμον μὲ οἰανδήποτε τῶν Μεγάλων
Δυνάμεων».

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Τετάρ-
της 14 Μαρτίου ἡ αὕτη Ἐπιτροπὴ
ἐνέγκρινεν ὁμοφώνως τὸ Βαλκανικὸν
σύμφωνον.

ΑΝΕΓΡΑΦΗ εἰς τὰς ἐφημερίδας δι-
κατὰ τὴν τελευταίαν συνεργασίαν
των οἱ κ. κ. Τσαλδάρης καὶ Κοנדύ-
λης συνεζήτησαν περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ
νόμου. Ὁ κ. Κοנדύλης ἐτόνισεν εἰς
τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅτι παραμένει
σταθερὰ ἡ προτίμησις του ὑπὲρ τοῦ
ἀναλογικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ἐ-
ξασφαλίζει τὴν δικαίαν ἐκπροσώπησιν
τῶν κομμάτων εἰς τὸ Κοινοβούλιον.
Προσέθεσεν ὅμως ὁ κ. Κοנדύλης ὅτι
δὲν θὰ εἶχε ἀντίρρησην νὰ ψηφίσῃ
καὶ αὐτὸς τὸ κυβερνητικὸν σχέδιον
περὶ καθιερώσεως τοῦ πλειοψηφικοῦ
μὲ εὐρείαν, ἐφ' ὅσον ἠθέλει ἐπιμεί-
νει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὸ σύστη-
μα τοῦτο, ὡς ἐξυπηρετοῦν τὰ κομμα-
τικὰ συμφέροντα τῆς κυβερνητικῆς
παρατάξεως. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ζήτημα
τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος εἶναι γενι-
κωτάου ἐνδιαφέροντος, εὐκαίτον θὰ
ἦτο, κατὰ τὸν κ. Κοנדύλην, νὰ κατε-
βάλλετο προσπάθεια πρὸς συνεννόη-
σιν ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου
ἐπ' αὐτοῦ, ὥστε νὰ καθιερωθῇ ἕνα
μόνιμον, εἰ δυνατόν, σύστημα τῆς κοι-
νῆς ἐγκρίσεως ὅλων τῶν κομμάτων.

Πρὸς τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ συγκληθῇ
μία ἐιδικὴ σύσκεψις εἴτε τῶν ἀρχη-
γῶν εἴτε ἐκπροσώπων τῶν κομμάτων
κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ καθορισθῇ ἀπὸ
κοινοῦ τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον θὰ ἰ-
σχύσῃ εἰς τὸ μέλλον. Ὁ κ. Κοנדύλης
κάνων τὴν πρότασιν ταύτην εἰς τὸν
κ. Πρωθυπουργὸν ἐπωφεληθῆς εὐ-
καιρίας διὰ νὰ εἴπῃ εἰς αὐτὸν ὅτι μεταξὺ
τῶν συστημάτων τὰ ὁποῖα χρήζουν ἰ-
διαιτέρας ἐξετάσεως καὶ εἰς τὰ ὁποῖα
εἶναι δυνατόν νὰ συμφωνήσουν τὰ
πολιτικὰ κόμματα εἶναι καὶ τὸ προ-
ταθὲν ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου
σύστημα τῆς στενωπῆς περιφέρειας
μὲ ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν—μπαλλο-
τάς.

Εἰς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Κοנדύλη
ὁ κ. Τσαλδάρης ἀπήντησεν ὅτι δὲν
θὰ εἶχε ἀντίρρησην διὰ μίαν συνεννό-
ησιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἐξέ-
φρασεν, ὅμως, ἀμφιβολίας περὶ τοῦ
ἂν αὕτη θὰ κατέληγεν εἰς ἀποτελέ-

σμα. Ἐτόνισεν δὲ ἐν συνεχείᾳ ὅτι ὁ
ἴδιος ἐπιμένει πάντοτε εἰς τὴν γνώ-
μην περὶ καθιερώσεως τῆς εὐρείας
μὲ πλειοψηφικόν.

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Κοנדύλη περὶ
συγκλήσεως συσκέψεως τῶν πολιτι-
κῶν ἀρχηγῶν διὰ τὴν συνεννόησιν αὐ-
τῶν ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος,
εὗρεν εὐμενῇ ἀπήχησιν μεταξὺ τοῦ
πολιτικοῦ κόσμου. Ἐτονίσετο σχετι-
κῶς ὅτι ἐκ τῆς συσκέψεως ταύτης δὲν
εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ προέλθῃ ἀγα-
θὸν ἀποτέλεσμα διότι οὐδόλως ἀπο-
κλείεται νὰ δογηρῇ εἰς τὴν καθιέρω-
σιν ἐνὸς παγίου συστήματος τῆς κοι-
νῆς ἐγκρίσεως ὅλων τῶν κομμάτων.

ΣΥΝΕΠΕΙΑ ἀποδράσεως τοῦ περι-
φρήμου Ἀμερικανοῦ Τραπεζίτου
Ἰνσαλ ὁ κ. Μουνιζουρίδης ὑπέβα-
λε τὴν παραίτησίν του.

ΚΑΤΑ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν
τὴν ἀπολήξαν εἰς τὴν κύρωσιν
τοῦ συμφώνου ὁ κ. Καφαντάρης εἶπε:
«Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ συμφώνου
παρ' ὀλίγον νὰ διαταράξῃ τὴν ἐνότη-
τα τῶν σκοπῶν καὶ τῶν κατευθύν-
σεων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ
ἐγέννησεν εἰς πολλοὺς ἐξ ἡμῶν ἀνη-
συχίας ὅχι μικράς... Ἡ δήλωσις ἡ ὅ-
ποια ἀνεκοινώθη παρὰ τοῦ ἀξιότιμου
ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν
Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ
ἀνεγνώσθη πρὸ ὀλίγου ἐνταῦθα, διὰ
τῆς σαφούς τῆς ἐννοίας διέλυσε τοὺς
γεννηθέντας φόβους καὶ ἀποκατέστη-
σε τὴν ἐνότητα τῶν ἀντιλήψεων ἐπὶ
τῶν ἐξωτερικῶν τῆς χώρας πραγμά-
των. Ἐν τούτοις δὲν νομίζω διὰ δύ-
ναμιν νὰ παρασιωπήσω ὅτι τὸ κατ'
ἐμὲ διατηρῶ ἐπιφυλάξεις τινὰς ὅσον
ἀφορᾷ ἕνα τῶν συνομολογηθέντων
ὁρων, τὸν ὅρον τὸν ἀναφερόμενον εἰς
τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐπιτιθεμένου
κράτους. Ἀλλ' αἱ ἐπιφυλάξεις μου
αὐταί, σύμφωνα εἶναι καὶ ὅσα ἐξέθεσα
ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰς τὴν
τότε γενομένην σύσκεψιν τῶν ἀρχη-
γῶν τῶν κομμάτων, εἰς ἐποχὴν δη-
λαδὴ κατ' ἣν δὲν εἶχε γίνῃ ἀκόμη
σκέψις περὶ συνάψεως τοῦ τετραμε-
ροῦς, αἱ ἐπιφυλάξεις μου λέγω αὐταὶ
εἶναι περιορισμένης ἐκτάσεως καὶ
δὲν εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει φύ-
σεως τοιαύτης ὥστε νὰ μὲ φέρουν εἰς
διαφωνίαν μὲ τὸν λοιπὸν πολιτικὸν
κόσμον».

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ «ΕΡΓΑΣΙΑΣ»

Η χρεωκοπία της ελευθέρας οικονομίας είναι πλέον γεγονός αναμφισβήτητον. Τὸ τέλος τοῦ laissez-faire, laissez aller συνετέλεσθη. Ἡ παρεμβατική πολιτική τοῦ Κράτους αὐξάνει ὁσημέραι καὶ ἡ διευθυνομένη οικονομία κερδίζει συνεχῶς ἔδαφος.

Ἡ πραγματικότητα ἐπιβάλλει εἰς ὅλας τὰς χώρας, ὡς παρατηρεῖ ὁρθῶς εἰς μίαν τελευταίαν του μελέτην ὁ ἐκ τῶν μεγαλύτερων συγχρόνων κοινωνιολόγων Ἰταλὸς Α. Λορία, τὴν ἐφαρμογὴν **ἐσχεδιασμένου οικονομικοῦ προγράμματος**. Τὰ πολυετή σχέδια, παρατηρεῖ, ὅτι αποτελέσουν τὸν κανόνα εἰς τὴν οικονομικὴν πολιτικὴν τῶν Κρατῶν.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰδικώτερον ἡ διευθυνομένη οικονομία προσέλαβεν ἔντονον ἔργον θέσιν διὰ δύο τελευταίων νομοθετικῶν μέτρων. Διὰ τοῦ μέτρου τῆς προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς καὶ διὰ τῶν ἐπιβληθέντων περιορισμῶν ἐπὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου.

**

Αἰτιολογικὴ βάσις τῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν περιορισμῶν ὑπῆρξεν ἡ αὐξήσις τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἐμειώθη σημαντικῶτα συνεπείᾳ τῆς οικονομικῆς κρίσεως. Ἡ ραγδαία πτώσις τῶν τιμῶν καὶ ἡ σοβαρὰ ὑποκατανάλωσις τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἐπέφερε μείωσιν τῶν ἐξαγωγῶν, αὐξήσιν τοῦ ἐμπορίου ἐλλείμματος, ἀνατροπὴν μιάς ὑφισταμένης ἰσορροπίας.

Ἡ πολιτικὴ τῶν περιορισμῶν, ἐκδηλουμένη ἐν τῇ πράξει διὰ τῶν συμβάσεων συμψηφισμοῦ, παρουσιάζετο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐκτάκτως ἐννοικὴ διὰ τὰς χώρας παθητικῶν ἐμπορικῶν ἰσοζυγίου. Ἡ μεγαλύτερα εἰσαγωγὴ παρείχε σοβαρὸν ἐπιβάρυνμα περὶ ἀναγκασμοῦ τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου μέρους καὶ εὐνοϊκῆς συνδρομῆς τῶν συμφερόντων τοῦ περισσώτερον εἰσάγοντος Κράτους.

Ἡ Ἑλλὰς ἀνῆκουσα εἰς τὰς χώρας με παθητικὸν ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον ἐφῆρμον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τοὺς περιορισμούς ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν ἐκ τοῦ ἔξωτερου, ἡτοί ἀπὸ τῆς 15ης Μαΐου 1932. Δύο περίπου ἔτη παρήλθον ἔκτοτε ἐφαρμογῆς τῆς πολιτικῆς ταύτης καὶ γεννᾶται τὸ εὐλογον ἐρώτημα ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν περιορισμῶν τῆς εἰσαγωγῆς. Ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς ταύτης ἐπὶ τῆς οικονομίας τῆς Ἑλλάδος; Ἐπέτυχον τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ ἢ ὀχι; Ἐάν ναι, πῶς διαπιστοῦται ἡ ἐπιτυχία; Ἐάν ὀχι, πῶς ὀφείλεται ἡ ἀποτυχία; Ἡ σημερινὴ θέσις τοῦ ἐξαγωγικοῦ

καὶ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος ἐμπνέει ἀνησυχίας; Ἐάν ναι, ποῖα μέτρα ἐπιβάλλονται νὰ ληφθοῦν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐμμενῆς πολιτικῆς τῆς χώρας;

Ἰδοὺ ἡ ἐρευνα τὴν ὁποῖαν ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ τῆς φύλλου ἡ «Εργασία». Εἶναι ἐρευνα ἀντικειμενικὴ καὶ ἀμερόληπτος, μακρὰν πάσης προκαταλήψεως καὶ πολιτικῆς χροιάς. Θὰ παρακληθῶν ὅτι ἀπαντήσουν εἰς τὰ βασικὰ ταῦτα ἐρωτήματα πάντες οἱ εἰδικοί, πολιτικοί, ἐπιστήμονες, ἐμποροὶ καὶ βιομήχανοι. Ἡ «Εργασία» θὰ εἶναι εὐτυχὴς ἐάν τὰ συμπεράσματα τῆς ἐρευνῆς ταύτης συντελέσουν ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὴν προώθησιν τοῦ σοβαροῦ ἐργασίᾳ προβλήματος τῆς χώρας.

Αἱ διαφοραὶ ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν μεταξὺ 1931 καὶ 1933

Πρὸς διευκρίνισιν τῆς ἐρευνῆς ταύτης καθίσταται ἀναγκαῖα ἡ παράθεσις ὁρισμένων ἐνδεικτικῶν ἀριθμῶν τῆς κινήσεως τοῦ ἔξωτερου ἐμπορίου.

Καὶ ἐν πρώτοις ὡς ἴδωμεν πῶς ἐμφανίζεται στατιστικῶς τόσον ἡ εἰσαγωγὴ ὅσον καὶ ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ τὰ ἔτη 1931 καὶ 1933. Καὶ τὰ δύο ἔτη περιλαμβάνονται εἰς τὴν περίοδον τῆς κρίσεως μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1933 ἰσχύουν οἱ περιορισμοὶ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ αἱ συμβάσεις συμψηφισμοῦ.

Ἡ κατὰ τὰ δύο ταῦτα ἔτη κίνησις τοῦ ἔξωτερου ἐμπορίου κατ' ὄγκον καὶ κατ' ἀξίαν παρουσιάζεται ὡς ἀκολούθως:

	1931	1933	Ἐλλείμμα τοῦ 1933 ἐν σχέσει πρὸς τὸ 1931
Εἰσαγωγὴ	εἰς τόννους		
» τεμάχια	2.542.204	1.895.102	— 647.102
» κεφαλὰς	12.624.934	5.429.811	— 7.195.123
» σταθ. Δραχ.	1.229.455	855.310	— 374.145
	8.763.320.000	3.669.073.000	— 5.094.247.000
Ἐξαγωγὴ	εἰς τόννους		
» τεμάχια	592.572	667.423	+ 74.851
» κεφαλὰς	13.655	3.954	+ 9.701
» σταθ. Δραχ.	169	3.456	+ 3.287
	4.203.591.000	2.298.551.000	— 1.905.040.000

Ἡ παρουσιαζομένη ὡς ἄνω μείωσις τῆς εἰσαγωγῆς τόσον εἰς τὰς ποσότητας ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀξίαν εἶναι ἀποτέλεσμα ἄρα γε τῶν περιορισμῶν εἰσαγωγῆς ἢ μὴ; πῶς ὀφείλεται εἰς τὸν αὐτόματον περιορισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς συνεπείᾳ ἀπ' ἐνός μὲν τῆς ὑποκατανάλωσος ἀπ' ἐτέρου δὲ τῆς αὐξηθείσης βιομηχανικῆς παραγωγῆς λόγω τῆς δημιουργηθείσης σημαντικῆς διαφορᾶς μεταξὺ ἐσωτερικῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς καὶ ἔξωτερικῆς τοιαύτης;

**

Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς περιορισμούς εἰδῶν

Θὰ πρέπη τὰ ἐκ τοῦ ἔξωτερου ἐισα-

	Εἰσαγωγὴ εἰς τόννους	1931	1933	Διαφορὰ + —
Σίτος	662.916	448.625		— 214.291
Γαϊάνθρακες	777.950	596.207		— 181.743
	1.440.866	1.044.832		— 396.034

Παρατηρεῖται κατὰ συνέπειαν μείωσις μόνον εἰς τὰ δύο ταῦτα εἶδη κατὰ 396.034 τόννους, ἡτις μείωσις, συνυπολογιζομένων καὶ τῶν λοιπῶν μὴ εἰς περιορισμὸν ὑπαγομένων εἰδῶν, ἀνέρχεται 482.050 τόννους.

Ἀφαιρουμένων κατὰ ταῦτα, τῶν μὴ

γόμενα εἶδη νὰ διακρίνωμεν εἰς τρεῖς ομάδας:

α) εἰς εἶδη μὴ ὑπαγόμενα εἰς τοὺς περιορισμούς,
β) εἰς εἶδη ὑπαγόμενα εἰς τοὺς περιορισμούς καὶ μὴ κατασκευαζόμενα ἐν Ἑλλάδι καὶ
γ) εἰς εἶδη ὑπαγόμενα εἰς τοὺς περιορισμούς καὶ δυνάμενα νὰ κατασκευασθοῦν καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Εἰς τὴν πρώτην ομάδα ὑπάγονται εἶδη μεγάλης καταναλώσεως ὡς ὁ σίτος, οἱ γαϊάνθρακες, βενζίνη καὶ παρόμοια. Ἡ κίνησις εἰς ποσότητα μεταξὺ 1931 καὶ 1933 τοῦ σίτου καὶ τῶν γαϊάνθρακων ἔχει ὡς ἀκολούθως:

	Εἰσαγωγὴ εἰς τόννους	1931	1933	Διαφορὰ + —
Σίτος	662.916	448.625		— 214.291
Γαϊάνθρακες	777.950	596.207		— 181.743
	1.440.866	1.044.832		— 396.034

εἰς περιορισμὸν ὑπαγομένων εἰδῶν ἡ παρατηρουμένη διαφορά μεταξὺ εἰσαγωγῆς 1931 καὶ 1933 μειοῦται ἀπὸ 647.102 τόννους εἰς 165.052.

**

Εἶδη ὑπὸ περιορισμὸς καὶ μὴ κατα-

σκευαζόμενα ἐν Ἑλλάδι.

Τὰ εἰς τὴν ομάδα ταύτην ὑπαγόμενα εἶδη παρουσιάζουν ὑπέρβασιν τῶν εἰσάκτεων ποσοτήτων. Ἐνδεικτικῶς παραθέτομεν κατωτέρω εἶδη τινά:

Εἶδος	Εἰσακτὰ κατὰ τοὺς περιορισμοὺς εἰς τόννους	Εἰσαχθεῖσα ποσότης εἰς τόννους
1933	1933	
Ζάχαρις	32.000	54.847
Συλῆα οἰκοδ.	170.500	234.933
Ἐπιστρ. καουτσούκ	348	717

Εἰς τὰ εἶδη ταῦτα ἐπετράπη, λόγῳ τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας, καθ' ὑπόθεσιν εἰσαγωγῆς, ἐγκαταλειφθέντων οὕτω ἐν τῇ πράξει τῶν περιορισμῶν.

Εἶδη ὑπὸ περιορισμὸς κατασκευαζόμενα καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν εἰδῶν τῶν κατασκευαζομένων καὶ ἐν Ἑλλάδι ὀχι μόνον δὲν ὑπερέβη τὰς εἰσακτέας ποσότητας ἀλλὰ καὶ ὑπελείφθη σημαντικῶς τούτων. Ἰδοὺ ἡ κίνησις εἰδῶν τινῶν κατὰ τὸ 1933.

Εἶδος	Εἰσακτὰ ποσότης κατὰ τοὺς περιορισμούς (εἰς τόννους)	Εἰσαχθεῖσα ποσότης
Ὑφάσματα βάμβακος ἀλεύκαστα	186	120.8
» νηματοβαφῆ	1.200	1.015.—
» μάλλινα	500	392.—
Ὑαλοπίνακες	244	172.—
Τσιμέντον	10.624	6.318.—
Τυρὸς ἐν γένει	1.195	331.—

Εἰς πάντα τὰν ὑπερέβη τὴν εἰσαχθεῖσα ποσότης δὲν ὑπερέβη τὴν εἰσακτέαν.

Καὶ ἐρωτᾶται, ἐφ' ὅσον οὐτε αἱ εἰσακτέαι ποσότητες ἐκαλύφθησαν, εἰς τί ἐπέδρασαν οἱ περιορισμοί; Ἐάν δὲν εἶχον τεθῇ ἡ κατάστασις θὰ ἦτο ἴσως διαφορετικὴ;

Ἡ κίνησις τῶν ἐξαγωγῶν

Καὶ τώρα ἀπομένει νὰ ἐξετάσωμεν τὴν κίνησιν τῶν ἐξαγωγῶν, τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὁποίων ἐπιδιδώμενοι οἱ περιορισμοὶ εἰσαγωγῆς καὶ αἱ συμβάσεις συμψηφισμοῦ.

Αἱ ἐξαγωγαὶ τῶν κυριωτέρων προϊόντων παρουσιάζονται ὡς κατωτέρω:

	Ἐξαγωγὴ εἰς τόννους	1931	1933
Καπνὸς	43.045	34.743	
Σταφίς Κορινθ.	66.389	63.712	
» Σουλταν.	13.386	23.326	
Ἐλαιόλαδα	7.342	23.198	
Δέρματα	2.811	2.285	
Μεταλλεύματα	291.359	235.491	

Εἰς τὴν σταφίδα παρατηρεῖται ἐν τῷ συνόλῳ μικρὰ αὐξήσις κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, μεγαλύτερα δὲ εἰς τὰ ἐλαιόλαδα. Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ καπνοῦ, τοῦ σπουδαιότερου προϊόντος ἀπὸ ἀπόψεως ἀξίας, κατὰ τὸ 1933 δὲν ἐφθασε τὴν τοῦ 1931. Ἡ αὐξήσις τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ καπνοῦ ἦτο ἄρα γε ἀδύνατος; Διὰ τῶν συμβάσεων συμψηφισμοῦ ἐπεδιώχθη συστηματικὴ αὐξήσις τῆς εἰς τὸ ἔξωτερον τοποθετήσεως τοῦ κυριωτέρου ἑλληνικοῦ προϊόντος; Ἡ Γερμανία δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπορροφήσῃ μεγαλύτερας ποσότητας; Ἡ μὴ πῶς τὸ παρουσιαζόμενον ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον τοῦ ἑλληνογερμανικοῦ κληρικῆς, τὸ ὁποῖον ἀνῆρχετο τὴν 31 Ἰανουαρίου ἐ. ἐ. εἰς 11.729.239 μάρκα ἀποτελεῖ ἐμπόδιον πρὸς μίαν τοιαύτην κατεύθυνσιν;

Ἄλλ' ἐπὶ πάντων τῶν ἐρωτημάτων τούτων θ' ἀπαντήσουν οἱ εἰδικοί.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἄρθρον τοῦ κ. Γ. Χ. ΜΟΔΗ

Ὑπερπεντήκοντα δικηγόροι ἐξ Ἀθηνῶν ἐξηκοντισθήσαν εἰς τὴν βορειοδυτικὴν ταύτην ἐσχάτην τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς κοινότητας τῆς ἐπαρχίας Φλωρίνης, διὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶχεν ἐπαρκεῖσι οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐν Φλωρίνῃ δικαστῶν καὶ δικηγόρων. Ἀνάλογοι εἶναι αἱ ἀποστολαὶ μετὰ τὰς ὁποίας ἐσπευσεν νὰ ἐπικουρήσῃ ἄλλας Μακεδονικὰς ἐπαρχίας ἡ δικηγορικὴ στρατιὰ δι' ἐξωτερικοῦ. Ἀφ' ἐτέρου ἐγνώσθη ὅτι ἐδέχθη νὰ κινητοποιηθοῦν δικηγόροι ἐξ ἄλλων περιφερειῶν διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὰ ἐκλογικὰ τμήματα Ἀθηνῶν εἰς τὰ ὁποία ἐκαλύνοντο ἐκ τοῦ νόμου νὰ χρησιμοποιοῦν οἱ Ἀθηναῖοι συνάδελφοί των. Εἶναι εὐνόητον τί ἐστοίχισεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἡ τόσον εὐρεῖα ἀναστάσις καὶ κινητοποίησις καθ' ὅλον τὸ κράτος εἰς ἀντίστροφα ρεύματα δικηγόρων ἀδρῶς ἀμειβομένων. Μόνον εἰς κράτος τὸ ὁποῖον εὐρίσκειται ἐν ἀμνηστία διαθήσεως τῶν πλουσίων καὶ πληθωρικῶν πόρων τοῦ ἡμποροῦσε νὰ ἐπιτραπῇ τοιαύτη ἀνόητος σπατάλη. Κατεβλήθησαν χιλιάδες δραχμῶν εἰς δικηγόρους διὰ νὰ παραστοῦν εἰς ἐκλογὰς μικροσκοπικῶν κοινοτήτων, οἱ ψηφοφόροι τῶν ὁποίων μόλις ἀριθμοῦνται εἰς ὀλίγας δεκάδας. Ὑπῆρξαν ἄλλαι κοινότητες ὁρεῖναι ὅπου οἱ ἐξ Ἀθηνῶν δικηγόροι δὲν καταρτίσθησαν νὰ μεταβοῦν λόγω τῶν χιόνων, ἐφ' ὅσον ἐκλογαὶ προοριζόμεναι διὰ τὸ θέρος, διεξήχθησαν εἰς τὴν καρ-

δίαν τοῦ χειμῶνος ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀποκοπὴ ἐκ τῶν μεγαλοπόλεων τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν ὡς ἐάν ἐπασχον ἀπὸ χολέρας πανώλην ἢ λέπραν.

Διὰ τὰς ὅλας αὐτὰς; Ἦτο τόσον ἀπαράιτητον νὰ διεξαχθοῦν τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ὅλην τὴν χώραν καὶ αἱ κοινοτικαὶ ἐκλογαὶ; Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διεξαχθοῦν εἰς δύο δόσεις ὥστε ἡ κινητοποίησις τῶν δικηγόρων νὰ περιορισθῇ μεταξὺ ὁμοίων περιφερειῶν; Ποῖαν γενικωτέραν σημασίαν ἔχουν ἐκλογαὶ μικρῶν χωρίων διὰ νὰ διενεργηθοῦν τὴν ἰδίαν ἡμέραν μετὰ τὰς δορυβάδας καὶ διαπνεομένας ἀπὸ τὸ κομματικὸν πάθος ἐκλογὰς τῶν μεγάλων πόλεων; Καὶ ποῖος ὁ λόγος νὰ μὴ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν μικρῶν τοὐλάχιστον κοινοτήτων ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι (διοικητικοί, οικονομικοὶ κτλ.) εἰς τοὺς ὁποίους ἡ πολιτεία ἔχει ἐμπιστευθῇ σπουδαιότητας λειτουργίας; Τόσον ὀλίγη ἐμπιστοσύνην ἐμπνέουν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ τόσον πολλὴν οἱ δικηγόροι, πλείστοι τῶν ὁποίων ἀπεδείχθησαν ὑπερβαλλόντως ἀπειροὶ καὶ ὑπὲρ πάν μίτρον βιαστικοὶ νὰ «τελειώσουν ὅπως-ὅπως τὴν δουλειὰν καὶ νὰ μὴ κοιμηθοῦν στὰ χωριά», ὥστε ν' ἀποκλείωνται οἱ πρῶτοι καὶ νὰ κινητοποιηθοῦν εἰς μὴ-ἐκατοντάδων χιλιόμετρων οἱ δευτεροί;

Νομίζω ὅτι μία σχετικὴ τροποποίησις τοῦ νόμου εἶναι πλέον ἢ ἐπιβεβλημένη.

Ἡ ἀντιπροσώπευσις τῆς μειοψηφίας δὲν φαίνεται νὰ ἐκτενέωρεται πολὺ κανονικῶς εἰς πολλὰς κοινότητας ἐσημειωθῇ πλήρης σύγχυσις. Εἰς μερικάς ἡ μειοψηφία ἔπεσε εἰς τοὺς τροχούς τῶν ἀναπληρωματικῶν καὶ τὴν θέσιν τῆς κατέλαβαν ἐκπρόσωποι τῆς πλειοψηφίας. Ἐκεῖ ποὺ ὑπῆρχον τρεῖς συνδυασμοὶ ἡ τύχη εἶχε τὸν κυριώτερον λόγον. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἦτο τελεφερότερον τὸ παλαιὸν σύστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἕκαστος ἐκλογεὺς ἐψήφισε μόνον τὸν ἀναλογούντα εἰς τὴν πλειοψηφίαν ἀριθμὸν τῶν ὑποψηφίων συμβούλων.

Τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν ἐφετεινῶν ἐκλογῶν ὑπῆρξε τὸ πείσμα, ὁ φανατισμὸς καὶ τὸ μένος μετὰ τὸ ὁποῖον διεξήχθησαν. Οὔτε τὰ μικρότερα χωρία διετήρησαν τὴν νηφαλιότητά των. Ἄλλοι ὁ ἄγων διεξήχθη ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἐπέδου καὶ ἄλλοι προσωπικῶν καὶ οἰκογενειακῶν ἀντιθέσεων ἀπετέλεσαν τὸ ἔναυσμα. Τὸν τόνον τῆς ζωηρότητος ἔδωκε πρὸ πάντων ἡ νεολαία. Ἐρρίφθη ἀκάθεκτος εἰς τὴν πάλιν μετὰ ὅλην τὴν δραμητικότητα τῆς νεότητος καὶ τὴν βίαν τοῦ σπυδοντος νὰ δοκιμάσῃ κατὰ τὸ νέον καὶ πρωτοφανὲς δι' ἑαυτὸν. Νεοὶ ἐπίσης καὶ ἀδοκίμαστοι εἶναι κατὰ μέγα μέρος οἱ ἐκλεγέντες. Σημειώτεον ὅτι εἰς οὐχὶ πολὺ παλαιὰν ἐποχὴν οἱ πραγματικῶς σημαίνοντες καὶ ἐξασκοῦντες ἐπιρροὴν ἐκ τῶν χωρικῶν ἀπεφύεσαν νὰ ἀναμιχθοῦν ἐννεργῶς καὶ ἀμέσως εἰς τὰ κοινοτικά ὑποδεικνύοντες ὑποκαταστάτας τοῦς

όποιους είχαν απλά όργανά των. "Ηδη παρυσούθησαν πάντες εις την δίνην, σημαίνοντες και άσμοι, εύποροι και πτωχοί και έσημειώθη όληκή έκλειψις τόσον των ουδετέρων όσον και των λιποτακτών και άπεχόντων. Παρά τας δημιουργηθείσας όξύτητας δέν είναι δυνατόν ή να όμολογηθή ότι ή κοινοτική αυτοδιοίκησης και οι έκλογαί της είναι άληθώς τό καλλίτερον σχολείον διά την προπόνησιν και διαπαιδαγωγήσιν των έλευθέρων πολιτών. Παρετηρήθη επίσης σημαντική μείωσις των κομμουνιστών, ούτινες παρυσούθησαν από τό πάθος των

διαμαχομένων μεριδών.

Κατά ταύτα ή τετραετής θητεία των έκλεγομένων συμβουλίων είναι υπερβολική. Περιορισμός αυτής εις τό ήμισυ (διετία) άνταποκρίνεται περισσότερο πρὸς τό πνεύμα της αυτοδιοικησεως και έλευθερίας και πρὸς άλλας ανάγκας και την διαμορφουμένην έκάστοτε κατάσταση των χωρίων.

Είς μίαν μεγάλην κοινότητα επανεξέλεγή πανηγυρικώς ό πρόεδρος αυτής, όστις έλαχίστας ήμέρας πρὸ των έκλογών έφορώδη αποδοειγμένως ως διατελών έν συνεταιρισμῳ μετά του έργου.

λάβου σημαντικοῦ κοινοτικού έργου. "Η αντίληψις κατά την όποιαν ό έλληνικός λαός άξιοί από τους διαχειριζόμενους τά κοινά απόλυτον πρὸ παντός λευκότητα αποδεικνύεται άτυχώς ότι δέν έχει πάντοτε πολύ βαθείας τας ρίζας. "Αλλως τε εις τό σημειόν τουτο και μερικοί έκ των μεγαλυτέρων δήμων αποκαλύπτεται ότι συναντώνται με την περι ής ό λόγος Μακεδονικήν κοινότητα... Φλώρινα 1)3)34.

Γ. Χ. ΜΟΔΗΣ

Ο ΝΕΟΣ ΑΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Τού κ. ΓΕΩΡΓ. Π. ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΥ Παρέδρου μέλους της Συντακτικής Επιτροπής του Αστικού Κώδικος

Γ.

Προσωπικά σχέσεις των συζύγων και άποτελέσματα του γάμου έν γένει.

Τὸ σχέδιον έν άρθρῳ 46 όρίζει ότι οι σύζυγοι υποχρεούνται εις έγγαμον συμβίωσιν. Διά της διατυπώσεως ταύτης δέν νοείται άπλή πρὸς συνείκησιν υποχρέωσις, αλλά κοινή υποχρέωσις των συζύγων, όπως τελῶσι πρὸς άλλήλους έν κοινωνία βίου άνταποκρινόμενη πρὸς την ήθικήν ούσίαν του γάμου. "Ορθῶς ήκολούθησε τό σχέδιον την νομοτεχνίαν των νεωτέρων έκείνων Κώδικων (Γερμ. 1353 έδαφ. 1, "Ιαπων. 789), ούτινες έπελέξαντο γενικόν κανόναν, γενικόν τύπον, πρὸς έκφρασιν του περιεχομένου της πρὸς άλλήλους προσωπικής των συζύγων σχέσεως, άποφυγόντες την οὐ μόνον εις παλαιότερους (Πρωσικούς Κώδιξ μέρος Β', τίτλ. 1 § 174 έπομ., Βαυαρικός Κώδιξ μέρος Α', κεφαλ. 6 § 12 Νο 1, Σαξων. Κώδιξ § 1630 έπομ., Αδσπρ. Κ.δ. § 90, Γαλλ. Κ.δ. άρθρον 212 έπομ., "Ιταλ. Κώδιξ άρθρ. 130, πρβλ. και 132, "Ισπαν. Κώδιξ άρθρ. 56 [έπ., "Ελλην. Νομοσχ. του 1874 άρθρ. 212] αλλά και εις νεωτέρους ("Ελβετ. Κ. 159, Βραζιλ. Κ. του 1916, άρθρ. 231, πρβλ. και 240, και τό πιστῶς και έν τῷ θέματι τουτο ακολουθούν τον Codice Civile φασιστικόν νομοσχέδιον του 1930, άρθρ. 163, πρβλ. και 165) Κώδικας και νομοσχέδια προσφιλή περιγραφικήν μέθοδον της άπαριθμήσεως των έκ της ήθικής ούσίας του γάμου άπορρεόντων επί μέρους δικαιωμάτων και καθηκόντων των συζύγων πρὸς άλλήλους (συνείκησις, άμοιβαία πίστις και συνδρομή, έκτέλεσις του «συζυγικοῦ καθήκοντος» κλπ.), καθ' όσον πρόδηλον είναι ότι άρκει ή γενική διάταξις περί της υποχρέωσεως των συζύγων πρὸς διαιτητικήν πρὸς άλλήλους κοινωνίαν, ένα αναγáγη και τά τελευταία ταῦτα εις νομικά δικαιώματα και καθήκοντα.

"Εν άρθρῳ 47 καθορίζονται αι περιπτώσεις, καθ' ας αίρεται ή πρὸς έγγαμον συμβίωσιν υποχρέωσις αυτή των συζύγων. Τοῦτο συμβαίνει: α') Οσάκις υπάρχει ιδιόαυτις λόγος, οὐ ένεκα δ' εις των συζύγων άξιών παρὰ του έτέρου κρίνη.

την άποκατάστασιν της έγγάμου συμβιώσεως διαπράττει έναντι αὐτοῦ κατάχρησιν δικαιώματος (πχ. ό σύζυγος άξιοί την συμβίωσιν, ένφ. περιελθὼν εις ένδειαν, έστω και άνομολογῶς, είναι άνίκανος να διατρέψῃ την σύζυγον του). β') Οσάκις ό παρ' οὐ άξιοῦται ή άποκατάστασις της έγγάμου συμβιώσεως σύζυγος έχει λόγον διαζυγίου υπαίτιότητι του άξιοῦτος και γ') Οσάκις ή συμβίωσις θά έθετεν εις σοβαρόν κίνδυνον την υγείαν, την υπόληψιν, ή την εὐδωσίαν των υποθέσεων του παρ' οὐ άξιοῦται αὕτη σύζυγος.

"Εν άρθρῳ 48 δέν λέγεται μὲν ρητῶς ότι ό άνήρ είναι ό άρχηγός, ή κεφαλὴ της οικογενείας, πράγματι δ' όμως άπονέμεται αὐτῷ ή ήγεσία της συζυγικής κοινωνίας, άφού άναγνωρίζεται αὐτῷ ή κρατούσα («ή άρχουσα») γνώμη περί πάσης υποθέσεως άπορώσεως εις τον συζυγικόν βίον. Παραδειγματικῶς αναφέρονται ως τοιαῦτα κοινὰ των συζύγων υποθέσεις ό καθορισμός του τόπου της κατοικίας, ή και της διαμονῆς, των συζύγων, ορθότατα δέ όρίζεται ότι εις τον συζυγικόν βίον άφορᾷ και ή υπό της συζύγου άκτησις ιδίου επαγγέλματος. "Η θέσις του σπουδαίου τουτοῦ ζητήματος έν τῷ προσήκοντι άρχούσῃ γνώμῃ τῷ φυσικῷ της οικογενέμετρου σχεδίου έναντι ιδία του Γερμανικοῦ Κώδικος, μὴ περιλαβόντος ειδικήν διάταξιν περί του επαγγέλματος της γυναίκας. "Εξ άλλου δ' όμως τό δ' έδάφιον του άρθρου 48 προσυλλάσσει την γυναίκα και την οικογένειαν από των επικινδύνων συνεπειῶν ένδεχομένης αὐθαρεσίας του άνδρός, παρέχον εις την γυναίκα τό δικαίωμα να μὴ συμμορφωθῇ πρὸς την γνώμην του άνδρός, οσάκις αὕτη άποτελεῖ κατάχρησιν δικαιώματος, ή αντίκειται πρὸς συμφέρον της οικογενείας (και των τέκνων), ή δέν τελεί έν βολήν, ή έν τῷ συγκεκριμένῳ περιπτῶσι πρὸς προαγωγήν της γαμικῆς κοινωνίας. "Αν οὕτως υπάρχη τιαύτη περιπτῶσις απόκειται τελικῶς εις τό Δικαστήριον να κρίνη.

Διά του έδαφ. α του άρθρου 49, περιέχοντος άναγκαστικόν δικαίον, παρέχεται εις την γυναίκα τό δικαίωμα και επιβάλλεται εις αὐτήν ή υποχρέωσις (ως και έν τῷ ισχύοντι δικαίῳ), όπως, συνεστώτος του γάμου, φέρῃ τό ἐπώνυμον του συζύγου της. "Αποτελεῖ τουτο φυσικήν συνέπειαν της θέσεως του άνδρός ως άρχηγού της οικογενείας. "Ορθῶς και συνεπῶς πρὸς την θέσιν ταύτην του άνδρός απαιτεῖται έν έδ. β' του άρθρου τουτοῦ ή (διά συμβολαιογραφικῆς πράξεως παρασχετέα) άδειά τουτοῦ, όπως ή γυνή διατηρήσῃ τό ίδιον αὐτῆς οικογενειακόν ὄνομα.

"Εν άρθρῳ 50 έδαφ. α' άπονέμεται εις την γυναίκα τό δικαίωμα και επιβάλλεται εις αὐτήν ή υποχρέωσις, όπως διευθύνῃ τον κοινόν συζυγικόν οἶκον (τό «νοικοκυριόν»). "Εν δὲ τῷ άρθρῳ 51 καθορίζεται, υπό τίνα προϋποθέσεις υποχρεοῦται ή γυνή εις οικιακήν, ή επαγγελματικήν παρὰ τῷ άνδρῷ, εργασία.

"Εν άρθρ. 50 έδαφ. β', γ' και δ', καθορίζεται ή και τῷ ισχύοντι δικαίῳ οὐχί ὅλος άγνωστος άρχή, καθ' ήν ή γυνή κέκτηται τό δικαίωμα, όπως έν τῷ κύκλῳ της δράσεως αὐτῆς ως οικοδοποίνης διευθυνούσης την οικιακήν οικονομίαν έκπροσωπῇ τον άνδρα έναντι των τρίτων και δικαιοπρακτῇ ως εκπρόσωπος έκείνου ἐγκύρως μετ' αὐτῶν (Schlüsselgewalt). Το σχέδιον δέν άπονέμει εις τον άνδρα (ως Γερμ. 1357 έδαφ. 2, "Ελβετ. 164, Βραζιλ. Κ. arg247) τό δικαίωμα να άφαιρέσῃ ή περιορίσῃ την έξουσίαν ταύτην της γυναίκας, αλλά μόνον εις τό Δικαστήριον, διατός δὲ λόγος έσται, ως ειχός, ιδία ή υπό της γυναίκας επιβαλθεῖς εις την γαμικήν κοινωνίαν χρεῖσις της έν λόγῳ έξουσίας). Το τελευταίον έδάφιον του άρθρου διασφαλίζει (άπλοῦστερον ή Γερμ. 1357,2, "Ελβ. 164,2) τους καλῆς πίστεως τρίτους, ούτινες, άγνωστοντες έκδοσιν δικαστικῆς αποφάσεως στερούσης την γυναίκα την έν λόγῳ έξουσίας, συνεχλλάγησαν μετ' αὐτῆς ως εκπροσώπου του άνδρός υπό την έκτεθεισαν έννοιαν.

"Εν άρθρῳ 52 τό σχέδιον προνοεῖ περί της περιπτώσεως, καθ' ήν ή σύζυγος δια συμβάσεως ανέλαβεν υποχρέωσιν προ-

σώπικῆς εργασίας, εξ ής παραβλάπτονται τά συμφέροντα της έγγάμου συμβιώσεως (π. χ. ή σύζυγος παραμελεῖ την διαίτησιν του οἴκου, την επιμέλειαν των τέκνων κλπ.) και όρίζει ότι έν τιαύτῃ περιπτῶσι δ' σύζυγος δικαιούται, άφ' οὐ λάβῃ πρὸς τουτο άδειαν παρὰ του Δικαστηρίου, να καταγγείλῃ την σύμβασιν ταύτην (α' μὴ συνήνεσεν εις την σύναψιν αὐτῆς, οτε στερεῖται του έν λόγῳ δικαιώματος). "Ανάγκη, φρονούμεν, να έρισθῇ προσέτι έν τῷ άρθρῳ (ως έν Γερμ. Κ. § 1358, 1) ότι ό άνήρ δέν υποχρεοῦται να τηρήσῃ προθεσμίαν καταγγελίας τοιαύτη διάταξις μόνον ένταῦθα έχει την θέσιν της, ένισχύει δὲ οὐσιωδῶς την πρακτικῇν χρησιμότητα του άρθρου.

"Ακολουθούμενου του ισχύοντος δικαίου (πρβλ. και Γερμ. Κ. 1359, Σαξων. Κ.δ. 1655) οι σύζυγοι κηρύσσονται υπό του σχεδίου (53) υπέθυνοι, όσον άφορᾷ την εκπλήρωσιν των πρὸς άλλήλους υποχρεώσεων αὐτῶν, ένεκα παραλείψεως της επιμελείας, ήν και έν ταῖς ιδίαις αὐτῶν υποθέσει καταβάλλουσιν. "Η διάταξις ως έκ της γενικότητος αὐτῆς εφαρμίζεται επί πάσης έν γένει υποχρέωσεως συζύγου πρὸς σύζυγον, οὐχί δὲ μόνον (ως κατά Γερμ. Κ. 1359) επί των υποχρεώσεων, αἱ ις πηγάζουσιν έκ της γαμικῆς σχέσεως. Στασιάζεται έν Γερμανίᾳ, αὐ ή διάταξις τίθησιν άναγκαστικόν δικαίον.

Τὰ άρθρα 54 και 55 περιέχουσι τό δικαίον της συζυγικής διατροφῆς. "Ως άξιόλογος καινοτομία και πρόδροος έν σχέσει πρὸς τό ισχύον δικαίον άρμόζει να έξαρθῇ ή διάταξις του άρθρου 54, δι' ής εισάγεται ή υποχρέωσις της συζύγου, όπως διατρέφῃ τον σύζυγον, έφ' όσον οὗτος είναι άνίκανος να διατρέφῃ έαυτόν. "Εν Γερμανίᾳ και υπό τό κράτος του κοινού

δικαίου λόγοι επιεικειας είχαν κινήσει την δικαστηριακήν πράξιν, έν μέρει δὲ και την θεωρίαν, να άναγνωρίσῃ δικαίωμα διατροφῆς εις τον άπορον σύζυγον. "Η ήμετέρα νομολογία δέν διέπλανε τοιοῦτον δικαίωμα του συζύγου.

Τὸ δ' έδάφιον του άρθρου 55 προνοεῖ περί του τρόπου της χορηγήσεως της διατροφῆς έν περιπτῶσι διαστάσεως των συζύγων, άπομένων εις τον δεικαίολογῃ μένως άποστάντα της συμβιώσεως συζύγον τό δικαίωμα να αξιώτῃ παρὰ του έτέρου, όπως οὗτος προκαταβάλλῃ αὐτῇ την διατροφήν εις χρήμα κατά μήνα.

"Αξιοσημείων κοινωτικῶν εισάγει τό άρθρον 56 του σχεδίου, όρίζον (κατὰ πρότυπον "Ελβετ. κ.δ. 171) ότι, αὐν ό σύζυγος παραμελῇ τας πρὸς την σύζυγον και τά τέκνα υποχρεώσεις του, τό Δικαστήριον δύναται να διατάξῃ, όπως οι όφειλέται του συζύγου καταβάλλουσιν εις την γυναικα τά υπ' αὐτῶν εις τον άνδρα όφειλόμενα. Τὸ άρθρον σκοπεῖ να έλθῃ άρωγόν κυρίως εις τας περιπτώσεις, καθ' ας αὐθαίρετος, σπάταλος ή φυλάργυρος σύζυγος δυστροπεῖ να εκπληρώσῃ, έν δλω ή έν μέρει, την πρὸς διατροφήν συζύγου και τέκνων υποχρέωσιν αὐτοῦ, δυνάμει δ' αὐτοῦ ή γυνή δά δύναται να στρέφῃται κατ' εὐθείαν κατὰ των όφειλῶν του άνδρός αὐτῆς, χωρίς να έχῃ άνάγκην να προσφύγῃ εις πλαγιαστικήν χρῆσιν των άγώνων αὐτοῦ κατ' άρθρον 1025 της Π.δ. Δικονομίας, ό δὲ δικαστῆς θά έκδίδῃ άπόφασιν καταδικάζουσαν τον όφειλέτην του συζύγου να καταβάλῃ εις την γυναίκα τό βλόν ή μέρος της όφειλῆς του.

Τὸ περί απαγορεύσεως των μεταξὺ συζύγων δωρεῶν άρθρον 57 του σχεδίου περιέχει ισχύον δικαίον. "Η απαγόρευσις των δωρεῶν τουτων, ξένη οὖσα πρὸς τους νεο-

τάτους Κώδικας και τας συγχρόνους αντίληψεις, περιληφθεῖσα δ' έν τῷ σχεδίῳ συμφώνως πρὸς άπόφασιν της "Αναθεωρητικῆς "Επιτροπῆς, οὐδαμῶς έγκρίνεται, από νομοθετικῆς άπόψεως, υπό της Συντακτικῆς "Επιτροπῆς, ένδεχεται δὲ να παραλειφθῇ έν μελλούσῃ αναθεωρήσει του σχεδίου.

Τὸ άρθρον 58 του σχεδίου έν μὲν τῷ α'. έδαφίῳ αὐτοῦ περιέχει μαχητὸν τεκμήριον αντίστοιχον πρὸς τό καλούμενον Μουκιάνειον τεκμήριον του ισχύοντος δικαίου, καθ' ό ή γυνή τεκμαίρεται λαθούσα παρὰ του άνδρός πάν ένδειαν άποδεικνύεται κτηθὲν παρ' αὐτῆς άλλοθεν, περιορίζει δ' όμως τό τεκμήριον εις μόναν τά κινήτα και μόνον υπὲρ των πιστωτῶν του άνδρός, έν δὲ τῷ β', έδαφίῳ αὐτοῦ εισάγει αντίρροπον, τρόπον τινά, τὸ έν τῷ α'. έδαφίῳ όριζόμενον, έτερον μαχητὸν τεκμήριον, καθ' ό άνήκουσιν εις την σύζυγον τά άποκλειστικῶς πρὸς προσωπικήν αὐτῆς χρῆσιν προωρισμένα πράγματα.

ΣΠ. ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

Σημ. Είς τό προσηγομένον άρθρον παρεισέδυσαν παροράματα άλλοιούτα ένίστε την έννοιαν. Οὕτως α'). "Εν σελ. 302 στήλῃ α'. σιχ. 6 αντί «ισχύει μετά την λύσιν της υιοθεσίας» γραπτέον «ισχύει και μετά την λύσιν της υιοθεσίας». β'). Αὐτόθι έν στήλῃ γ'. σιχ. 14 αντί «άνηκόωντες εις την "Ορθόδοξον...» γραπτέον «άνηκόωντες άμφοτέρων εις την "Ορθόδοξον...». γ'). Αὐτόθι σιχ. 7 έκ των κάτω αντί «28» γραπτέον «26» και σιχ. 4 έκ των κάτω αντί «άν γραπτέον «όν». δ'). "Εν σελ. 303 σιηλ. α'. σιχ. 19 και 20 αντί «έφ' οἱσδήποτε λόγω, άκέρως» γραπτέον «ή έφ' οἱσδήποτε λόγω, άκέρως». ε'). Αὐτόθι σιχ. 2 έκ των κάτω αντί «υπό νομίμου επιτροπῶν» γραπτέον «υπό του νομίμου αντιπροσώπου».

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΣΦΥΞΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΦΥΛΑΚΗΝ

"Αρθρον του κ. Γ. Α. ΚΑΤΩΠΟΔΗ

["Η άποφασισθεῖσα άνέγερσις έν "Αθήναις Δικαστικῶν φυλακῶν τοιούτων, ίκανῶν να έξυτηρηθῶσι τον πολιτισμόν και ειδικώτερον την επιστήμην κατὰ την σύγχρονον αὐτῆς εξέλιξιν, έφερεν επί τάπητος και πάλιν τό Σωφρονιστικόν πρόβλημα, υπέμνησε τό αίσχος των "Ελληνικῶν φυλακῶν και ήγειρε νέον ένδιαφέρον επί ένός θέματος αιώνας επικαιρότητος. "Ο συνεργάτης μας κ. Γ. "Απ. Κατωπόδης, ειδικῶς μελετητῆς της έγκληματικῆς και των σωφρονιστικῶν πραγμάτων, τά ποῖα ήρέδνησεν εις πλήθος διατριβῶν του, εξέταξε εις τό κατωτέρω άρθρον του την χωρητικότητα των φυλακῶν. Τὸ μέρος τουτο του Σωφρονιστικοῦ ζητήματος πρώτην ήδη φεραν συγκεκριμένως αναλθεταί.]

Α'.

"Η έρευνα του "Ελληνικοῦ Σωφρονιστικοῦ προβλήματος, μᾶς άνησχόλησεν εις ατελεύτητον σειρὰν άρθρων, τά ποῖα δοσὸνδήποτε και άν υπήρξαν μακρὰ ή τυχόν έμπεριστωμένα, δέν έοτάθησαν ικανά να έξαντλήσωσι τό θέμα, τό άναγκάζονμεν τόσοον ὥστε να υπάσχῃ άνεξάντητον. Διότι ό έρευνητῆς δέν καλεῖται έν προκειμένῳ άπλῶς να άναζητήσῃ τά τρωτά ένός οργανισμοῦ ή να διαπιστώσῃ την χρεωκοπίαν έφαρμογῶν τινων δεδομένου συστήματος, άφού οὐδ' οργανισμός τις υφίσταται, οὐδὲ σύστημά τι ακολουθεῖται, άλλ' υποχρεοῦται εις τό πλαίσιον της πενίας ή μᾶλλον ελλειροτέτερον της άναληγίας της Κρατικῆς, ή ποῖα

έδη μιούρρησεν ήδη συνθήκας έχούσης εξαθλιώσεως εις τό Σωφρονιστήριον, να συστήσῃ την λύσιν ένός προβλήματος διά τό ποῖον είναι άπαραίτητος ή άγνοοσις της πέμπτῃς άριθμητικῆς πράξεως. "Ο εις ομιλεῖ περί ένδειανυομένου συστήματος, «προσοδεντικοῦ», ή δέν γνωρίζω πως άλλως ονομαζόμενου, ό έτερος ούσκει οφάλμα τι εις τό ισχύον (!) και ίσως τρίτος άποράδαντος θά πιστεύῃ δι απαιτεῖται να προστεθῇ εις την τρικυμιῶσαν νομοθάλασσαν νόμος τις, πελοπορούμενος περὶ λύσεως του Σωφρονιστικοῦ προβλήματος». "Ιδὸν ποῖα των πραγμάτων υπάρχει αντίληψις, ιδὸν εἰκόνα άγνωστούς προσπαθείας ένός αἰώνος έλευθέρου βίου. Καί οὐδὲς άνατρεχεῖ εις

τας τελευταίας ασλίδας μᾶς σιατιστικῆς ή ποῖα έκδίδεται έν "Ελλάδι, διότι άσφαλῶς φυλλομετρεῶν δέν θά φθάσῃ μέχρους έκεί, δια να πληροφορηθῇ οὐχι πλέον την πειθαρχικήν κατάνστασιν έν τῷ Σωφρονιστηρίῳ ή την εγκληματικότητα έν αὐτῷ, άλλ' άπλούστερον, την άπειλήν του κινδύνου ένός εξ άσφυξίας θανάτου και έκ της άπετηρίας αὐτῆς, έρευνῶν, θά φθάσῃ εις συμπεράσματα χρήσιμα επί της χωρητικότητος των "Ελληνικῶν φυλακῶν και του δυνατοῦ του πολλαπλασιασμοῦ αὐτῆς, έν συνδυασμῳ πρὸς τας καταβαλλόμενας σήμεραν δαπάνας διά μισθώματα κτιρίων έρειπωμένων και άκαταλλήλων καθ' όια διά την ήν ετάχθησαν χερ-

ΖΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΗΓΜΕΝΑ ΚΡΑΤΗ

B'.

Από των αρχαιολογικών χρόνων οι Έλληνες διεκρίθησαν εις την ναυτικήν τέχνην. Σήμερον ακόμη ή μικρά χώρα μας, χάρις εις τὰ εξαιρετικά προσόντα των ναυτικών πληθυσμών μας και τὸ ἐμπορικὸν δαιμόνιον τοῦ Ἑλληνος, ἔχει δημιουργήσῃ μίαν ἀξιώλογον ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, ἥτις ἐν τῷ διεθνῇ στίθῳ συναγωνίζεται πολὺ μεγαλύτερα καὶ πλουσιώτερα Κράτη.

Ἀτυχῶς ὅμως ἡ χώρα μας ὑστερεῖ καταπληκτικῶς ἐν τῷ συγγενεῖ κλάδῳ, τῇ ἀλιείᾳ, καταλαμβάνουσα τὴν τελευταίαν βαθμίδα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ λοιπὰ πολιτισμένα Κράτη τὰ ὅποια βρέχονται ὑπὸ θαλάσσης.

Ἡ Ἑλλάς, χώρα ἀναπεπταμένων ἀκτῶν, τῶν ὁποίων τὸ ὅλκον μήκος ἀνέρχεται εἰς 15.574 χιλιόμετρα, πολυαριθμῶν κόλπων, σχεδὸν νησιωτικὸν Κράτος, δὲν κατορθώνει νὰ ἔχῃ ἀλιευτικὴν παραγωγὴν ἐπαρκοῦσαν εἰς τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως. Ἡ χώρα μας, εὐρισκομένη εἰς τὴν ὁδὸν τῶν μεταναστεύσεων τῶν ἀποδημικῶν ἰχθύων ἐκ τῆς Μεσογείου πρὸς τὴν Μαύρην Θάλασσαν καὶ τ' ἀνάπαλιν, διερχομένων πλησίον τῶν ἀκτῶν μας εἰς τεραστίας ἀγέλας, ὥφειλε νὰ ἔχῃ πλουσιωτάτην ἀλιευτικὴν παραγωγὴν, διὰ τῆς ὁποίας ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ συμπληρωτοὶ τὸ ἔλλειμμα τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς, ὥστε νὰ μειωθοῖν αἱ ἐξωθεν εἰσαγωγαί, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ βελτιωθῇ τὸ ἐπίπεδον τῆς συντηρήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, εὐρισκόμενον σήμερον πολὺ καμηνά.

Δύο ἄλλα Κράτη, ἡ Νορβηγία καὶ ἡ Ἰαπωνία, εὐρισκόμενα εἰς τὰς ἰδίας μὲ ἡμᾶς συνθήκας, κατώρθωσαν δι' ἐντόνου ἐργασίας ν' αὐξήσωσιν τὴν παραγωγὴν τῆς ἀλιείας τῶν μέχρι τοιοῦτου σημείου, ὥστε νὰ ὀργανώσωσιν τὸν ἐπισιτισμὸν τῶν ὅχι μόνον διὰ τῶν γεωργικῶν προϊόντων, περιορισμένων ἐνεκα ἀνεπαρκείας καλλιεργησίων ἐκτάσεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἀλιευτικῶν τοιοῦτων.

Ἀντιθέτως ἡ Ἑλλάς ἔχει τὸσον πενιχρὰν ἰχθυοπαραγωγὴν ὥστε ἀναγκάζεται νὰ εἰσάγῃ ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀλιευτικὰ προϊόντα 100 ο)ο περίπου ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς τῆς—πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τῶν περιορισμῶν εἰσαγωγῆς—ἔτις 200 περίπου εκατ. σταθεροποιημένων δραχμῶν.

Ἡ παρ' ἡμῶν ἀλιευτικὴ παραγωγὴ ἀντιστοιχεῖ εἰς 3,8 Kg κατὰ κεφαλὴν ἑτησίως, ἐνῶ εἰς τὴν γειτονικὴν μας Ἰταλίαν, ἐνθα αἱ ὑδρολογικαὶ συνθήκαι καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ βυθοῦ τῶν πέριξ αὐτῆς θαλάσσων δὲν εἶναι διάφοροι τῶν ἡμετέρων, ἡ παραγωγὴ ἀντιστοιχεῖ εἰς 16 Kg ἑτησίως, ἐν Ἀγγλίᾳ αὕτη ἀνέρχεται εἰς 30 Kg, ἐν Δανίᾳ εἰς 32,8 Kg, ἐν Ὀλλανδίᾳ εἰς 33,4 καὶ ἐν Νορβηγίᾳ, τῇ ἐξαιρετικῶς ὑπὸ τῆς φύσεως εὐνοηθείσῃ χώρᾳ δι' ἀφθόνην ἰχθυολογικὴν πλούτου, ἀνέρχεται εἰς 229 Kg κατὰ κεφαλὴν ἑτησίως. Ὅποια διαφορά. Ἐν

Ἑλλάδι 3,8 Kg καὶ ἐν Νορβηγίᾳ 229 Kg! Βεβαίως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀξιώσωμεν ὅπως ἡ χώρα μας φθάσῃ τὴν Νορβηγίαν, ἡ ὁποία διὰ τῆς τελείας ὀργάνωσός της εἶναι ἡ πρωτοπόρος ἐν τῇ διοικητικῇ τῆς ἀλιείας, ἀλλ' ἡδυάμεθα νὰ προσεγγίσωμεν τὴν Ἰταλικὴν ἰχθυοπαραγωγὴν ἢ νὰ αὐξήσωμεν τὴν ἰδικὴν μας τοῦλάχιστον εἰς 12 Kg κατὰ κεφαλὴν.

Ἐνεκα τῆς ἀνεπαρκούς ἀλιευτικῆς μας παραγωγῆς ἡ ἀντιστοίχος καταναλώσις τῶν ἀλιευτικῶν μας προϊόντων εἶναι παρ' ἡμῶν πενιχρά. Τοῦτο διεπιστώθη πλήρως ὑπὸ τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἥτις προκειμένου νὰ καθορίσῃ τὸν τιμάρθμον τῶν τροφῶν ἐξηκρίθωσεν ὅτι μία ἐργατικὴ οἰκογένεια κατὰ μέσον ὅρον, ἐξ ὅσων διαπαντὶ διὰ τρῶφιμα, διαθέτει δι' ἄρτον 39,81 ο)ο, διὰ κρέας 12,47 ο)ο καὶ διὰ ψάρι μόλις 5,21 ο)ο. Θὰ ἤδύνατο τις νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ λιτοδίαιτον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἔχει ἐν λογικῶν ὅρων πέραν τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μειωθῇ. Εἶναι ἀτυχῶς γεγονός διὰ αἱ λαϊκαὶ καὶ ἐργατικαὶ τάξεις τρέφονται ἀνεπαρκῶς. Αἱ ἐκθέσεις τῶν σχολικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἱατρῶν διαπιστοῦν μεγάλην ἀναλογίαν ἀσθενειῶν ἐξ ἀνεπαρκούς διατροφῆς μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν κατατασσόμενων κληρωτῶν. Ἐπὶ πλέον αἱ στατιστικαὶ πληροφορίες φέρουν ὅτι ἡ θνησιμότης παρ' ἡμῶν ἀνέρχεται εἰς 18 ο)ο, ἐνῶ εἰς τὰ λοιπὰ προηγμένα κράτη εἶναι πολὺ κατωτέρα, ἥτοι ἐν Γερμανίᾳ εἶναι 11,2 ο)ο, ἐν Ἑλβετίᾳ 12,1 ο)ο, ἐν Νορβηγίᾳ καὶ Δανίᾳ 10,8 ο)ο καὶ ἐν Ὀλλανδίᾳ 9,7 ο)ο. Ὁ σάτυς ἡ χώρα μας καταλαμβάνει τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν κλίμακα τῶν ἀσθενειῶν καὶ θανάτων ἐκ φυματιώσεως, λόγῳ κακῆς διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ μας.

Κατὰ πληροφορίαν τῆς ἀγορανομικῆς ὑπηρεσίας ἡ ἔτησια καταναλώσις τῶν ναπῶν ἰχθύων εἰς Ἀθήνας, εἰς ἃς ἡ οἰκονομικὴ ἀντοχὴ καὶ ἡ καταναλωτικὴ ἐκασότης τῶν κατοίκων εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1931 εἰς 2.450.000 ἀκάδας, τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος 1932 κατέπεσεν εἰς 1.209.000 ἀκ. δηλαδὴ ἐμειώθη κατὰ 50 ο)ο ἀντιστοιχοῦσα εἰς 2 1)2 ἀκάδας κατὰ κεφαλὴν ἑτησίως, πόσιν ἀνάξιον λόγου ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς πρωτεύουσας ἄλλων προηγμένων κρατῶν—ἐν τῷ κεντρικῷ Λονδίῳ ἀνέρχεται εἰς 125 Kg ἑτησίως—.

Ἡ καταναλώσις ἰχθύων ὑπὸ τῶν ἐργατικῶν τάξεων εἶναι ἐπιτακτικὴ διότι κα-

θιστὰ αὐτοὺς ἰκανωτέρους πρὸς ἐργασίαν, δεδομένου ὅτι ἡ ἐξ ἰχθύων τροφή εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τοὺς ἀσθενικοὺς ὀργανισμούς, τοὺς χειρωνακτοὺς καὶ τοὺς διανοητικῶς ἐργαζομένους. Ἡ ἐπιστήμη υποστηρίζει ὅτι μία λίτρα βλεῖου κρέατος ἀποδίδει 900 θερμίδας, ἐνῶ ἰση ποσότης ναπῶ 6 καλλὰς 1650 θερμίδας. Ἡ εἰς ἰώδιον περιεκτικότης εἰς τὸ γάλα εἶναι 5 μονάδος, εἰς δόσον κρέας ὡσάτως 5, εἰς τὸ βούτυρον 106 καὶ εἰς τὸν ναπὸν 6 καλλὰς 660. Ἐπὶ πλέον εἰς αὐτὸν ὑπάρχει φώσφορος, οὗτινος στεροῦνται τὰ λοιπὰ τρῶφιμα.

Αἱ συνθήκαι τῆς ἐν Ἑλλάδι ἰχθυοπαραγωγῆς

Ὁ στενὸς χώρος τοῦ ἑλληνικοῦ ἀρχιπελάγους, κατεπαρμένου ὑπὸ ἀπειρίας νήσων καὶ νησιδίων, ἐμπλουτίζεται κατ' ἔτος ἐν μεγάλῃ ποσότητι ὑπὸ φυτικῶν καὶ ζωϊκῶν ὀλῶν ἐν διαλύσει καὶ ἀχρηστίᾳ, τὰς ὁποίας κατὰ τὸν χειμῶνα συνεπείᾳ ἰσχυρῶν καὶ περατεταμένων βροχῶν καὶ κατὰ τὴν ἀνοιξὴν λόγῳ τῆς τήξεως τῶν χιόνων εἰσχομίζουσιν ἀπειροπληθεῖς χελμαρροὶ καὶ οἱ ποταμοί, οἱ ἐκρέοντες εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀρχιπελάγους, οἱ σπουδαιότεροι τῶν ὁποίων εἶναι: ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ οἱ Νέδων, Εὐρώτας, Βοιωτικὸς Κηφισός, Σπερχειός, Πηνειός, Ἀλιάκμων, Λοιδίας, Ἀεῖός, Γαλλικός, Στρυμῶν, Νέστος καὶ Ἐβρος, ἐν δὲ τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ οἱ Μαίανδρος, Ἑρμος καὶ Σκάμανδρος.

Οἱ ὄγκοι τῶν ἐκχυνομένων τούτων γλυκέων ὕδατων ἀναμιγνύσονται μετὰ τῶν θαλασσίων παρασύρονται εἰς μεγάλας ἀπὸ τῶν ἀκτῶν ἀποστάσεις συμπαρασύροντες τὰς ζωϊκὰς καὶ φυτικὰς ὕλας αἵτινες ἐμπλουτίζουν τὸ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ἀρχιπελάγει «Plankton» (1) τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ θρεπτικώτατην τροφὴν ὅχι μόνον διὰ τοὺς ἐνδημοῦντας εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας ἰχθύς, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς μεταναστευτικοὺς τοιοῦτους, οἵτινες κατὰ τὴν ἀποδημικὴν των πορείαν διέρχονται διὰ τῶν ἑλληνικῶν θαλάσσων. Οὗτοι ἐλκύονται ἐκ τῆς ἀφθόνης τροφῆς ἣν συναντοῦν, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐξ ἄλλων εὐνοϊκῶν ὑδρολογικῶν συνθηκῶν καταπλημμυρίζουν τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας καὶ ἰδίᾳ τὸ Ἑλληνικὸν Ἀρχιπέλαγος ἐπὶ ὁρισμένην περίοδον κατ' ἔτος, ἀποτελοῦντες ἐξαιρετὸν ἀλιευτικὸν πλοῦτον, ὅστις ὅμως διαφεύγει ἀνεκμετάλλετος λόγῳ τῆς σημερινῆς οὐκ ἐκτεταμένης καταστάσεως τῆς ἀλιείας μας.

(Τὸ Γ' μέρος εἰς τὸ προσεχές)

ΣΠΥΡΟΣ ΤΣΑΚΑΚΗΣ

Ν. Ο. ΓΙΑΒΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰατρός. Ἀφροδισιολόγος

Ὁδ. Πανδρόσου 4 (Πλατ. Μητροπόλεως)

Τηλέφωνον 25-408

ἸΚΑΡΟΣ.

(1) Ἡ λέξις εἶναι ἑλληνικὴ. «Πλαγκτόν» σημαίνει τὸ φερόμενον τῆδε καίεσις καὶ παρὰ γὰρ ἐκ τοῦ ῥήματος πλανῶμαι, συναπτάσθαι δὲ καὶ εἰς τὴν λέξιν πολύπλαγκτος ῥήματα ἐν τῇ ἀλιείᾳ ἐχρησιμοποίησαν διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐπιστημονικῶν ὁρων κατὰ τὸ πλεῖστον ἑλληνικὰς λέξεις.

Η ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΚΟΝΟΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΧΡΕΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἡ διὰ τοῦ πολέμου καὶ τῶν συνεπειῶν του ἐπελθούσα μεγάλη καταστροφὴ τοῦ ἔθνικου πλοῦτος τῆς Γερμανίας ἐβίβε περισσότερον τὰ κινητὰ κεφάλαια ὧν ἡ χώρα εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ὥπως ἀναδιοργανωθῇ καὶ ἀναλάβῃ ἐκ νέου τὴν παραγωγικὴν τῆς δρᾶσιν, ἱκανοποίησιν διὰ τῆς ἰδίας παραγωγῆς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς καὶ ἐκπληρώσῃ τὰς διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ σχεδίου Ντῶλς ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις καταβολῆς ἐπανορθώσεων.

Ἐνεκα τῆς σπάνεως κεφαλαίων οἱ τόκοι ἀνῆλθον εἰς δυσθεώρητα ὕψη ἀμα τῇ σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος. Ἦτο ἀναντιρρήτων ὅτι ἡ Γερμανία εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ξένων κεφαλαίων ὥπως ἀναδιοργανωθῇ, ἀλλὰ ταῦτα δὲν εἰσέρρουσαν πρὸς τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ σχεδίου Ντῶλς. Κατ' ἀρχὰς ἐπρόκειτο περὶ δαχτυπρόθεσμων πιστώσεων αἱ ὁποῖαι κατόπιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐχρησίμευσαν ἀπλῶς πρὸς χρηματοδότησιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Γερμανίας, μετετρέποντο εἰς μακροπρόθεσμα ὁμολογιακὰ δάνεια μὲ πραγματικὸν τόκον 8 ο)ο περίπου. Δάνεια εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δὲν συνήψαν μόνον ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀλλὰ καὶ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τοῦτο δὲ παρὰ τὰς ἀντιθέτους προσπαθείας τῶν ἀρμοδίων γερμανικῶν ἀρχῶν, αἵτινες διενεμοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καθ' ὅτι οὕτως διηγουκύντο ἡ μεταφορὰ τῶν καταβαλλομένων ἐπανεπιδόσεων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Δάνεια συνήψθησαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καθ' ὅλην τὴν μέχρι τοῦ θέρους 1930 περίοδον—δραχυπρόθεσμα ἢ μακροπρόθεσμα—ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν τῶν διεθνῶν χρηματιστηρίων. Ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1930 τὸ διεθνὲς κεφάλαιον ἤρχισε δυσπιστοῦν πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐν Γερμανίᾳ καταστάσεως καὶ διὰ τοῦτο ἐχορηγοῦντο μόνον δαχτυπρόθεσμοι πιστώσεις, ὧν ἡ ἀνάκλησις ἤρχισε θαυματικῶς ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Οὕτω κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1931, παρὰ τὴν ἐν τῷ μεταξύ ἐπελθούσαν μείωσιν τῶν δαχτυπρόθεσμων ἐξωτερικῶν χρεῶν, τὰ χρεῖ τῆς Γερμανίας ἐναντὶ ἰδιωτῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ—ἀφιεμένων ἔξω τῶν ἐπενδύσεων τῶν ἀλλοδαπῶν εἰς ἀκίνητα, ἐπισκευὰς κλπ. ὡς καὶ τῶν ἐπανορθώσεων—ἀνῆρχοντο εἰς 21 περίπου δισεκατομύρια μάρκα ἐξ ὧν τὰ 11 περίπου ὥφειλον τοῦτον εἶχεν ἀκίνητοποιηθῇ. Ἡ δυσπιστία ἀλλοδαπῶν καὶ Γερμανῶν ἐνισχυθῇ ἐτι μᾶλλον μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῶν δυσχερειῶν τῆς αὐστριακῆς Κρεδितανσ탈τ καὶ μετεβλήθη εἰς πανικὸν μὴ ἀνακοπέντα ὑπὸ τῷ χρεωστασίῳ τῶν ἐπανορθώσεων. Ἐν ᾧ οἱ δαχτυπρόθεσμοι πιστωταὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐσπευσμένως ἀνεκάλουν τὰς

πιστώσεις των, οἱ καταθέται τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀπέσυραν τὰς καταθέσεις των ἀπὸ τὰς τραπεζῶν καὶ τὰ ταμειετήρια, τὰ ὅποια στερούμενα τῶν ἀναγκαίων ρευστῶν μέσων προέβαινον εἰς μεγάλας ἀναπροεξοφλήσεις παρὰ τῇ ἐκδοτικῇ τραπεζῇ, ἥς τὰς εἰς χρυσὸν καὶ ἐξωτερικὸν συναλλάγμα διαθέσιμα διαρκῶς ἡλαττοῦντο παρὰ ὁρισμέναν πιστώσεις χορηγηθείσας αὐτῇ ὑπὸ τῶν ἀλλοδαπῶν μεγάλων ἐκδοτικῶν τραπεζῶν. Κατόπιν τῆς στάσεως πληρωμῶν μίας μεγάλης γερμανικῆς τραπεζῆς ἡ κυβερνήσις ἐπέβλεπεν ἡμέρας τινὰς ἀργίας εἰς ὅλας τὰς ἐν Γερμανίᾳ τραπεζὰς καὶ ἔθεσεν αὐστηρὸν περιορισμὸν ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος. Μετ' ὀλίγου τῆς Γερμανίας καθ' ὅτι ἡ ἐκδοτικὴ τράπεζα, ἐξασφαλισθείσης τῆς σταθερότητος τοῦ νομίσματος διὰ τῶν ἐπιβληθέντων συστημιατικῶν περιορισμῶν τῶν συναλλαγῶν μετὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἠθύνθη νὰ χορηγήτῃ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις εἰς τὰς τραπεζὰς, αἵτινες οὕτω κατέστησαν ἱκαναὶ νὰ ἀνταποκριθῶν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις των, γεγονὸς ὅπερ συνετέλεσεν εἰς τὴν δαχτυπῶν μείωσιν τοῦ πανικοῦ.

Κίνδυνον διὰ τὸ νόμισμα ἀπετέλουν τὰ δαχτυπρόθεσμα χρεῖ πρὸς τὸ ἐξωτερικόν ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀνενοῦντο. Ταῦτα εἶναι ἄλλως τε ἐν μέρει ἀπαραίτητα διὰ τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Γερμανίας. Ἡ διάσκεψις τοῦ Λονδίνου τοῦ Ἰουλίου 1931 ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν παρατάσεως τῶν χρεῶν τούτων καὶ οὕτω συνήρθη ἐν Βασιλεῖᾳ τῇ 8 Ἀυγούστου 1931 ἡ πρώτη συμφωνία μεταξὺ τῶν δαχτυπρόθεσμων ἀλλοδαπῶν πιστωτῶν τῆς Γερμανίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ὀφειλετῶν Γερμανῶν καὶ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς τῆς Γερμανίας ἀφ' ἑτέρου περὶ ἀναμενόμεναι: μέχρι Φεβρουαρίου 1932 τῶν δαχτυπρόθεσμων πιστώσεων ἐκτὸς ὁρισμένων ποσοστῶν, τὰ ὅποια ἐπρεπε νὰ καταβληθῶν. Πρὸς τοῦτο παρεγγέθησαν πρόσθετοι ἐγγυήσεις εἰς τοὺς πιστωτὰς ἐκ μέρους ἰδίᾳ τῆς εἰς τὴν ἐκδοτικὴν τράπεζαν ἀνηκούσης Golddiskontobank. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συμφωνίας ταύτης, ὁνομαστικῶς Standstillagreement, τὰ ὑπὸ ἰκότης ρυθμιζόμενα δαχτυπρόθεσμα χρεῖ ἡλαττοῦντο ἀπὸ 7 εἰς 5,5 δισεκατομύρια χρυσῶν μάρκων χάρις εἰς τὴν ὑποτιμῆσιν τῆς ἀγγλικῆς λίρας, τὴν ἀνάκλησιν ὁρισμένων ἀχρησιμοποίητων πιστώσεων καὶ εἰς πραγματικὰς πληρωμὰς διευκολυνθείσας ἐκ τοῦ κατὰ μέσον ὅρον μηνιαίου πλεονάσματος 240 ἐκατομμυρίων μάρκων κατὰ τὸ 1931 τῆς ἐξαγωγῆς. Ἐπὶ πλέον τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα τῆς ἐκδοτικῆς τραπεζῆς, ἀνερχόμενον τέλη Ἰουλίου 1931 εἰς 1720 ἐκατομύρια, ἐμειώθη μέχρι τέλους τοῦ 1931 κατὰ 460 ἐκατομύρια.

Ἡ ὁμηρεσία τῶν μακροπρόθεσμων ἐμπορικῶν χρεῶν τῆς Γερμανίας διεξήχθη ἀνελλιπῶς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 1931 καὶ τοῦ 1932. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν τὸ ὅτι ἐν τέταρτον περίπτῳ ἔχει περιέλθει εἰς χεῖρας κατοίκων τῆς Γερμανίας καὶ οὕτω ἐπέρχεται ἐξοικονόμησις συναλλάγματος. Ἐπὶ πλέον ἐπετράπη εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς νὰ ἀγοράζωσιν ὑπὸ ὁρισμένης προϋποθέσεως τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑποτιμημένους γερμανικὰς ὁμολογίας καὶ νὰ τὰς πωλοῦν εἰς τὸ ἐσωτερικόν ἀντὶ χάρις εἰς τὸ οὕτω ἐπιτυγχανόμενον κέρδος ἡδύνατο νὰ αὐξήσωσιν τὴν ἐξαγωγὴν των. Οὕτω ἐχορηγόσθησαν ἀπὸ Νοεμβρίου 1931 ἐντὸς δύο ἔτων ὁμολογιακὰ δανειστικῆς ἀξίας 600 περίπου ἐκατομμυρίων μάρκων.

Συγχρόνως νέαι συμφωνίαι μετὰ τῶν δαχτυπρόθεσμων πιστωτῶν ἐπέτρεψαν τὴν ἀνανέωσιν τῶν πιστώσεων τούτων μετὰ συγχρόνου ὑποδιδασμοῦ τῶν τόκων. Αἱ πιστώσεις ἐμειώθησαν μόνον κατὰ 10 ο)ο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δευτέρας σχετικῆς συμφωνίας (μέχρι Φεβρουαρίου 1933). Τὸ μηνιαῖον ἐνεργητικὸν ὀφλοῖσιν τῆς γερμανικῆς ἐξαγωγῆς ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1932 κατὰ μέσον ὅρον εἰς 89 ἐκατομμύρια μάρκα ἀλλὰ παρὰ τοῦτο τὰ εἰς χρυσὸν ἀποθέματα τῆς ἐκδοτικῆς τραπεζῆς ἐμειώθησαν ἐντὸς τοῦ 1932 ἀπὸ 1156 εἰς 920 ἐκατομμύρια μάρκα.

Εἰς τὸ πᾶν τοῦτο περιελαμβάνοντο ὁμως τὰ πρὸς τὰς ἀλλοδαπὰς ἐκδοτικὰς τραπεζὰς χρεῖ τῆς ἐκδοτικῆς τραπεζῆς τὰ ὅποια ὁ ὑπὸ τῆς νῦν κυβερνήσεως διορισθεὶς διακινητὴς τῆς Schacht ἀπεπλήρωσεν ἀμέσως καὶ οὕτω τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα ἐμειώθη τέλη Ἰουλίου 1933 εἰς 273 ἐκατομμύρια μάρκων. Ἡ γερμανικὴ κυβερνήσις διὰ τῶν ἐξελίξεων τῆς 9 Ἰουλίου 1933 ἐκήρυξε γενικὸν χρεωστάσιον διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν χρεῶν μετ' ἰσχύος ἀπὸ 1 Ἰουλίου καὶ ὑπεχρέωσε τοὺς ἐναντὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὀφειλέτας νὰ καταβάλλουν τὰ εἰς μάρκα ἀντίμιστον τῶν ληξιπρόθεσμων χρεῶν των εἰς τὸ ἱδρυθὲν ταμεῖον μετατροπῆς (Konversionskasse) ἀπαλλασσόμενοι οὕτω πάσης ἄλλης ὑποχρεώσεως.

Κατόπιν συνεννοήσεων μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μακροπρόθεσμων πιστωτῶν τῆς Γερμανίας ἡ γερμανικὴ ἐκδοτικὴ Τράπεζα ἐδήλωσεν ὅτι διὰ τὸ 2ον ἐξάμηνον 1933 θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν εἰς ἀκέραιον μεταφορὰν τῆς ὁμηρεσίας δύο δαμείων τοῦ γερμανικοῦ κράτους καὶ τινῶν ἄλλων μακροπρόθεσμων ὡς καὶ τῶν ἀνενομένων δαχτυπρόθεσμων χρεῶν. Διὰ τὰ τελευταῖα ἐπετεύχθη ἄλως μὴ μικρὰ μείωσις τῶν τόκων καὶ δὲν ἐβλήθη ἡ εἰς τοὺς πιστωτὰς χορηγηθείσα ἐν τῇ τρίτῃ σχετικῇ συμφωνίᾳ δυνατότης τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἀπαιτήσεων των εἰς

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Διπλωματούχος της οδοντοϊατρικής
σχολής Παρισιών Ε.Δ.Ρ.
44 ΧΑΛΚΟΚΟΝΑΥΛΗ 44
Τηλέφωνον : 24568.
Λέγεται 9-1 και 3-7

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1932

Υπό της Γενικής Στατιστικής Υπηρεσίας του Κράτους εξεδόθη ειδικόν τεύχος περιλαμβάνον τὰ αποτελέσματα όλων των σιδηροδρομικών δικτύων του Κράτους, ήτοι των Σ. Β. Ε., των Σιδηροδρόμων Πειραιώς—Αθηνών—Πελοποννήσου, Ηλεκτρικού Αθηνών—Πειραιώς, Αιτικής, Θεσσαλίας, Βορειοδυτικών, Πύργου—Κατακόλου, τοπικών Μακεδονίας και του Έλληνικού τμήματος Ανατολικών σιδηροδρόμων.

Η δύναμις προσωπικού κατά τὸ διαρρέσαν έτος χρήσεως ἀνῆλθεν εἰς 82.426, δίκτυα εἰς 11.074 ὁπαλλήλους, ἐκ τῶν ὁποίων 1.661 ἔκτακτοι, ἀναλογούντες εἰς 4,19 κατὰ χιλιόμετρον γραμμῆς.

Αἱ χιλιόμετρικαὶ διανύσεις ἀτμαμαχῶν εἰς 10.914.389 χλμ. ἐν 82.426, εἰς 8.129.627 χλμ. ὁπαλλήμων διαδρομῆς, με ἀναλογίαν 4,125 χλμ. κατὰ χλμ. γραμμῆς ἐπὶ τοῦ ὁλοκλήρου δικτύου.

Η διαδρομὴ ἐπιβατικῶν ἀγχημάτων ἀνῆλθεν εἰς 61.287.399 χλμ. εἰς 44.815.602 τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Η τῶν φορτηγῶν ἀνῆλθεν εἰς 87.303.689 χλμ. εἰς 68.200.939 τῶν Σ.Β.Ε.Κ. Η τῶν συρμῶν εἰς 8.075.986 χλμ. εἰς 6.303.965 χλμ. συρμῶν ἐπιβατικῶν καὶ μικτῶν καὶ 1.772.021 ἐμπορικῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, με ἀναλογίαν (Εἰς χιλιάδας Δραχμῶν)

	Εἰσπράξεις	Δαπάναι	Συντελεστὴς ἐκμεταλλεύσεως
Σ.Β.Ε.Κ.	255.966	304.783	119
Σ.Π.Α.Π.	144.926	126.330	87
Ηλ. Αθ. Πειραιῶς	76.257	46.745	60
Αιτικής	6.890	11.593	169
Θεσσαλίας	34.421	26.274	76
Βορειοδυτικῶν	5.516	6.960	126
Πύργου—Κατακόλου	2.669	2.529	95
Ανατολικῶν—Τμ. Ἑλλην.	21.819	29.723	115

ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ (Ἐξωτερικὸν Ἰατρεῖον)

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗ

Νευρολόγου· Ψυχιάτρου. Διδάκτορος Πανεπιστημίου Παρισίων Ancien Résident. Κλινικῆς Καθηγητοῦ Παρισίων Laignel. Ἐφαρμόζονται ὅλαι αἱ νεώτεραι θεραπείαι 10 π.μ.—1 μ.μ. καὶ 3 μ.μ.—7 μ.μ. Στουρνάρα 33, Ἀθῆναι.—Τηλέφωνον 23—435

ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΡΣΕΛΟΣ

Εἰδικὸς Ἀφροδισιολόγος

Ἐταῖρος τῆς Διεθνoῦς Οὐρολογικῆς Ἐταιρίας

Μέλος τῆς Γερμανικῆς Ἐταιρίας Οὐρολογίας

T. E. βοηθὸς τοῦ Καθηγητοῦ Joseph ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου. Εἰδικὴ ἐφαρμογὴ Ἐνδοθερμογονίας (Diathermie).

Δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ

Δυναβητοῦ—Ἀλ. Σούτσου 21. Τηλέφωνον 20.660

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Μετοχικὸν Κεφάλ.

Δραχμ. 30.000.000

Ἀποθ. Τακτ. καὶ Ἐκτακτοῦ

Δρ. 120.496.030,25

Τηλεγραφικὴ Διεύθυν. Ο.Σ.Ε.Α. (ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑΙ)

Ἔδρα ἐν Ἀθῆναις

Κοραῖ 1

Ἐμπορικὴ Διεύθυν. καὶ Ἐργοστάσια ἐν Πειραιεὶ (Δραπετσῶνα)

ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΝΟΡΓΑΝΑ Ο.Σ.Ε.Α
εὐκόν, Ὑδροχλωρικόν, Νιτρικόν, Θειώδες, Ἀνυδρῶν.
ΘΕΙΟ-ΚΟΣ ΣΙΑΠΡΟΣ
ΘΕΙΟ-ΚΟΣ ΝΑΤΡΙΟΝ
ΦΘΟΡΙΟΠΥΡΙΤΙΚΟΝ ΝΑΤΡΙΟΝ
ΖΩ-ΚΟΣ ΑΝΘΡΑΞ
ΥΔΡΥΑΛΟΣ

ΧΗΜΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Ἀπλά καὶ σύνθετα

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Ἐντομοκτόνα καὶ Παρασιτοκτόνα.
(Θεικὸς Χαλκός, Περιοπορίνη, Θειοχλωρίνη, Μελιτορίνη, Δαυλίτινη, Πετρελαιοσάπων, Θειοσβέστιον, Νικοτινῶνα, Ἀρσενικοῦχα, Λιθιοῦχος Ἀνθραξ, Φθοριοπυριτικόν Νάτριον).

ΥΕΛΟΥΡΓΕΙΟΝ

Φιάλαι παντὸς εἶδους
Δαμίζαναι πλεκταὶ
Ἐλαιοπλάστες κοίτοι (Τζέμια)
Ἐλαιοπλάστες Μὰτ
Ἐλαιοπλάστες Διπλάντε
Ἐλαιοπλάστες Χορσέως
Διάφορα Καλλυτεχνικά
Ἐλαιοπλάστες οἰκοδομῆς
(Τοῦβλα, Κέρατοι, Φωταγωγοί).

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ

ΣΙΑΔΗΡΟΠΥΡΙΤΑΙ (Κασσάνδρας)
(Ἐρμιόνης)
ΛΙΓΝΙΤΑΙ (Ὠρωποῦ)
(Κορώνης)

Ἀντιπρόσωποι καὶ Πράκτορες ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος

ΣΤΟΜΑΧΙΚΑ - ΕΝΤΕΡΙΚΑ

Κ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΗΣ
Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Μονάχου T. Βοηθὸς Muller καὶ Heldrich, Σπουδάζας καὶ εἰδικευθεὶς ἐν Γερμανίᾳ. Δέχεται ἐν τῇ Γερμανίᾳ 6, Ἀθῆναι. Πάροδος Πειραιῶς 10—12 π.μ. 4—7 μ.μ. Ἀριθμὸς τηλ. 24408.—

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΞΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ (9 - 15)34

Κατὰ τὴν λήξαν εβδομάδα ἡ χρηματιστηριακὴ ἀγορὰ χρεογράφων ἐλειτούργησεν ἐντελῶς ἀκανονίστως, καθόσον ὁρισμέναι μὲν ἀξίαι (Βιομηχ. Καπνοῦ, Παλλὰς Ἀθηνᾶ, Ὑφαντουργικὴ Ἀθηνῶν, Ἐριουργίας κλπ.) ἀντιμετρήσαν ἐξ εἰδικῶν δι' αὐτὰς λόγων, αἱ πλεῖστοι δὲ ἐκινήθησαν ἢ περὶ τῶν ἐπιπέδων τῶν τιμῶν τῆς προηγουμένης ἐβδομάδος ἢ ἐλαφρῶς ὑπετιμήθησαν. Αἱ συναλλαγαι ἦσαν ἐλάττωσιν, διακυμανθεῖσαι κατὰ κατηγορίας τίτλων, ὡς ἑξῆς:

Ἐξωτερικὰ δάνεια.— Ἐπ' αὐτῶν, καθ' ὅλην τὴν εβδομάδα, ἐπεκράτησεν ἐπιφυλακτικότης ἢ μᾶλλον ἀπραξία, λόγω τῶν ποικίλων διαδόσεων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐναρξιν τῆς πληρωμῆς τοῦ 27 1)20) τῶν ληξιπροθέσμων ἡδὴ τοκομεριδίων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1933—34.

Ἐσωτερικὰ δάνεια.— Ἐξ αὐτῶν ἀξιόλογον κίνησιν ἐσημείωσαν τὰ ἀνταλλάγματα 80)ο, αἱ ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ὁποίων συναλλαγαι διεκινμήθησαν μεταξὺ κατωτάτης τιμῆς δραχμῶν 658,50 καὶ ἀνωτάτης 671 με σημεινόν κλείσιμον δραχμῶν 667,50. Ἐπίσης καὶ τὰ δευτέρα ἀνταλλάγματα διεκινμήθησαν μεταξὺ δραχμῶν 648—657—651. Τὰ λοιπὰ δάνεια περιεστράφησαν εἰς τὰς τιμὰς τοῦ ἐν ἄλλῃ σελίδι δημοσιευομένου χρηματιστηριακοῦ Δελτίου, με διακύμανσιν μεταξὺ μιᾶς ἑως τριῶν μονάδων.

Τραπεζικαὶ καὶ λοιπαὶ ἀξίαι.— Ἐκ τῶν μᾶλλον κερδοσκοποῦμένων ἀξιῶν ἐνδιαφέρον παρουσίασαν, κατὰ τὴν λή-

ξαν εβδομάδα, αἱ ἑξῆς: Τράπ. Ἑλλάδος, αἱ ἐπὶ μετοχῶν τῆς ὁποίας συναλλαγαι διεκινμήθησαν μεταξὺ κατωτάτης τιμῆς δραχμῶν 8110 καὶ ἀνωτάτης 8190 κλείσασαι με πωλητὰς εἰς δραχμῶν 8110, Τράπ. Ἀθηνῶν μεταξὺ δραχμῶν 275—317—310, Ἐθνικῆς Τράπ. μεταξὺ δραχμῶν 62200—63500—62800, Ἐμπορικῆς Τράπ. μεταξὺ δραχμῶν 456—472—465, Κτηματικῆς Τράπ. μεταξὺ δραχμῶν 1875—1985—1880, Ἐταιρ. Ἡλεκτρ. Σιδημῶν μεταξὺ δραχμῶν 549—560—549, Σιδ. Θεσσαλίας μεταξὺ δραχμῶν 600—634—630, Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοίας μεταξὺ δραχμῶν 205—218—205, Λιπαμάτων μεταξὺ δραχμῶν 1030—1045—1040, Παλλὰς Ἀθηνᾶ ἐξητημένα εἰς δραχμῶν 370—420, Ἐριουργίας μεταξὺ δραχμῶν 230—260—256, Πειραικῶν Ἐπιχειρήσεων μεταξὺ δραχμῶν 241—256—249 κλείσασαι με ἀγοραστὰς εἰς δραχμῶν 255, Ὑφαντουργικὴ Ἀθηνῶν ἐξητημένα εἰς δραχμῶν 825—950, «Κέκροψ» μεταξὺ δραχμῶν 175—185, «Ἡρακλῆς» μεταξὺ δραχμῶν 900—930—900, «Καμπὰς» μεταξὺ δραχμῶν 247—268—248, Οἶνων μεταξὺ δραχμῶν 1805—1940—1920, Καπνοῦ μεταξὺ δραχμῶν 138—147—143 καὶ «Προμηθεὺς» μεταξὺ δραχμῶν 425—460—426, ἐνφ' ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀξιῶν ἦσαν πέντε μονάδων.

Συναλλάγματα.— Ἐξ αὐτῶν μικρὰν μὲν διακύμανσιν εἶχεν ἡ λίρα Ἀγγλίας (541—543), ἀνεπαίσθητον δὲ τὸ δόλλαν διὰ φλωρίνιον, ἡ λιρέττα καὶ ἡ σουηδικὴ κορώνα.

Κ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

— Αἰτήσιν τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς ἐκπονήθησαν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ, εἰς βάρος 2)34), ἡτις παρουσιάζει τ' ἀκόλουθα ἀποτελέσματα, αἱ ἐκ τῆς μεγάλης σιδηροδρ. γραμμῆς Θεσσαλίας εἰσπράξεις ὑπετίθησαν κατὰ δρ. 168.000, αἱ δὲ ἐκ τῶν μικρῶν σιδηροδρ. γραμμῶν Βόλου—Δελφίνων—Μηλεῶν ἦσαν αἱ αὐταὶ περιπτώσεις, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν παρελθούσαν εβδομάδα.

— Εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιευομένου πίνακα στατιστικῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἐπιχειρημάτων Πειραιῶς διενεργηθεῖσαν πρᾶξιν ἀπὸ 2—9)34).

— Εἰς ἄλλην ἐπίσης στήλην δημοσιευομένου πίνακα, ἐμφανίζοντα τοὺς κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον 1933 ἀγορασθέντας ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν τίτλους, μετ' ἐνδείξεως τῆς ἀξίας αὐτῶν. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν προηγούμενον μῆνα παρουσιάζει λίαν ἀξιόλογον ἐλάττωσιν: τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν τίτλων ἀπὸ 595.349 ἐμειώθη κατὰ 260.199 καὶ ἡ συνολικὴ ἀξία αὐτῶν ἀπὸ δρ. 233.851 366,45 ἐμειώθη κατὰ δρ. 111.655.857,90 ἡτοι ἐπὶ τὴν τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου εἰς ἐν ἐκ τῶν ὑγιῶν νομισμάτων.

— Διὰ τὴν 2αν Ἀπριλίον συνεκλήθη ἐκτακτὸς Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἐταιρίας Ἡλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων με θέμα «τροποποιήσις καὶ ἐρμηνεία τοῦ άρθρου 5 τοῦ Καταστατικοῦ», ἀφωρῶντος εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου εἰς ἐν ἐκ τῶν ὑγιῶν νομισμάτων.

— Εἰς ἄλλην ἐπίσης σελίδα δημοσιευομένου πίνακα, ἐμφανίζοντα κατὰ μῆνα (Ἰούλιος—Νοβέριος 1933) τὰς εἰσπράξεις ἐκ κινήσεως ἐπιβατικῶν τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους.

— Ἐδημοσιεύθη ἡ ἐβδομαδιαία κατάστασις

ΠΙΝΑΞ

Ἐμφανίζον τοὺς ἀγορασθέντας τίτλους (ὁμολογίας—μετοχὰς) ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον 1933 μετ' ἐνδείξεως τῆς χρηματιστηριακῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας αὐτῶν, ἐπὶ τῇ μέσῃ μηνιαίᾳ τιμῇ, κατὰ κατηγορίας τίτλων:

Εἶδος χρεογράφων	Ποσὸν τίτλων	Ἀξία εἰς δραχμ.
Ἐξωτερικὰ δάνεια	2.116	6.317.580,80
Ἐσωτερικὰ δάνεια	267.739	79.920.159,05
Τραπεζικαὶ ἀξίαι	10.809	11.830.294,30
Σιδηροδρομικαὶ—Οἰνοπονητικαὶ—Βιομηχανικαὶ κλπ. ἀξίαι	54.486	24.127.474,40

Σύνολον 335.150 122.195.508,55
(Ἐκ τοῦ κυκλοφοροῦντος «Δελτίου κινήσεως Ἀξιῶν», μηνὸς Ὀκτωβρίου 1933, τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν).

Σημειώσεις.— Αἱ συναλλαγαι ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ, ὡς γνωστόν, γίνονται μόνον τοῖς μετοχτοῖς, κατόπιν σχετικῆς Κυβερνητικῆς ἀποφάσεως.

ΤΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ

Κλείσιμον Χρηματιστηρίων

Ἐξωτερικοῦ 13)3)1934

ΖΥΡΙΧΗ. Παρίσι 0.20375, Λονδίνον 15,78, Νέα Ὑόρκη 3.0965, Μιλάνον 0.2654, Ἀμστελδαμον 2.0835, Στοκχόλμη 0.8140, Βρυξέλλαι 0.7215, Βουκουρεστίον 0.0306, Βερολίνον 1.2290, Βιέννη 0.5740, Βουδαπέστη 0.6800, Βελιγράδιον 0.0699, Πράγα 0.1284, Σόφια 0.0850, Κων/πολις 2.45.
ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ζυρίχη 15.775, Παρίσι 17,40, Νέα Ὑόρκη 5.0968, Μιλάνον 59,31, Ἀμστελδαμον 97,50, Ἀμστελδαμον 7.5675, Στοκχόλμη 19.395, Βρυξέλλαι 21.86, Βερολίνον 12.83, Βιέννη 28.12, Πράγα 122.62.

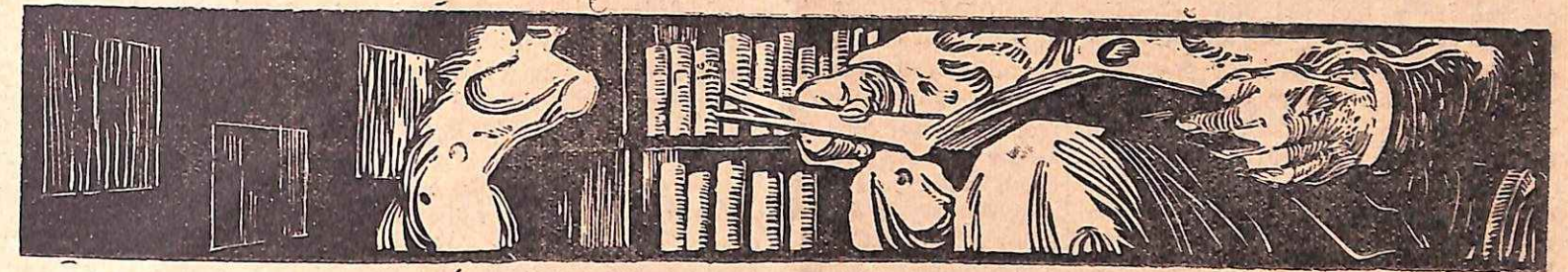
ΞΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Τιμαὶ Ἑλληνικῶν Χρεογράφων
7—14)34

Χρηματιστήριον Παρισίων.— Ἡ σημερινὴ εἰσαγωγή κατὰ τὴν λήξαν εβδομάδα κατωτάτη τιμὴ ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Οἶνων εἶναι φρ. Γαλ. 277, ἡ ἀνωτάτη φρ. Γαλ. 298 καὶ τὸ σημερινὸν κλείσιμον φρ. Γαλ. 298 κατὰ μετοχὴν.

— Ὁμοίως αἱ ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῆς Ἐταιρίας Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας συναλλαγαι διεκινμήθησαν μεταξὺ φρ. Γαλ. 83—85—84 κατὰ μετοχὴν.

Χρηματιστήριον Λονδίνου.— Κατὰ τὴν λήξαν εβδομάδα ἐνδιαφέρον παρουσίασαν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν δανείων τὰ ἑξῆς: 1881 καὶ 1884 Α.Α. 30 1)2—31 1)2 31, 1887 Α.Α. 25—24—24 1)2, 1889 Α.Α. 23 1)2—25—24 1)2, 1890 Α.Α. 24, 1902 Α.Α. 24 1)2—25—24, 1910 Α.Α. 24 7)8, 1914 Α.Α. 30 1)8—31—30 1)2, 1924 Α.Α. 43—43 1)2—43, Σταθεροποιήσεως Α.Α. 36, Παραγωγικῶν 1928 Α.Α. 35—34—35, Παραγωγικῶν 1931 Α.Α. 36 1)2, Κτηματικῆς Τρ. 7)ο Α.Α. 75—75 1)2.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΤΑΒΑΡΙΤΣ - ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ "ΣΚΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΩΝ", - Ο ΒΥΡΩΝ ΤΟΥ Κ. ΑΛ. ΛΙΔΩΡΙΚΗ

Τὸ ἀθηναϊκὸν θέατρον εἶναι ὅπως καὶ τὸ ἐλληνικὸν κλίμα. Τὴν μακρὸν ἀνομοιρίαν διαδέχονται ραγδαίαι βροχαί. Τὸν παρελθόντα μῆνα εἶχαμεν ἐν συνόλῳ μόνον δύο νέα ἔργα καὶ ἡ τελευταία ἐβδομάς ἔφερε τέσσαρα νέα θεάματα. Ὅθεν ἀναγκάζομαι ν' ἀρκεσθῶ εἰς δύο λέξεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν τουρνέ Φλέμιγκ (Κεντρικόν), τὸν καλλίτερον θίασον βαριετὲ πὺν εἰδάμε ἀπὸ ἐτῶν, καὶ ν' ἀναβάλω εἰς τὸ ἐπόμενον τὰς κρίσεις μου περὶ τοῦ νέου θιάσου μελοδράματος, δι' ὃν παραπέμπω πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὰς φιλικὰς ἀλλ' ἐλικορνεῖς κριτικὰς τοῦ κ. Ί. Ψαροῦδα, εἰς τὸ **Ἐλεύθερον Βῆμα**. Διὰ σήμερον θὰ περιορισθῶ εἰς ὅσα εἶχα νὰ εἶπω (ἢ μᾶλλον εἰς μέρους τῶν ὅσων εἶχα νὰ εἶπω) περὶ τῶν νέων θεαμάτων τοῦ Θεάτρου τῆς Ὀμονοίας καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ.

I

Τὸ πρῶτον ἀνέβασε τὸ **«Τάβαριτς»** (ἂν δὲν ἀπατώμαι στὸ γαλλικὸν δὲ τίτλος εἶναι **Τόβαριτς**) τοῦ Δεβάλ. Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐγένετο ἡ ἡ ἐπαρκὴς λόγος περὶ τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ θεάτρου του. Τὸ τελευταῖον του κομμάτι (πρωτοεπιβλήθη στὸ Παρίσι μὲν πρὸ ὀλίγων μηνῶν καὶ παίζεται ἀκόμη) εἶναι ἀπὸ τὰ χαριεστερά του.

Τὸ ἔργον περιστρέφεται περὶ τὸν κόσμον τῶν καταφυγόντων ἐν Γαλλίᾳ ρώσων πριγκίπων καὶ μεγιστάνων. Ὁμολογουμένως οἱ δυστυχεῖς αὗτοι ἄνθρωποι δὲν ἐπύρουν διὰ πρώτην φορὰν τὴν προσοχὴν τῶν κομωδιογράφων. Τὰς κομικὰς σελίδας τῆς τραγικῆς τῶν ὁδοσεύσεως ἐξεμεταλλεύθη ἡδη ἀπὸ τοῦ 1921 ὁ Σασά Γκιτρί μὲ τὸν **Μεγάλον Δούκα**, καὶ ἔκτοτε ἐξεμεταλλεύθησαν καὶ ἄλλοι, ἰδίως ὁ ὑπὸ τὸ λεύθησαν καὶ ἄλλοι, ἰδίως ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Σαβουὰρ γράφων ἐβραϊσπολωνός, τοῦ ὁποῖου ἡ **Μεγάλη Δούκισσα καὶ τὸ Γκαρσόν** ἐθεωρεῖτο ἕως τώρα ἡ καλλίτερα ὅλων αὐτῶν τῶν ἱλαυτοραγιδῶν. Ἀλλ' ὁ Δεβάλ κατώρθωσε ν' ἀνανεώσῃ τὸ θέμα, ἐφευρὼν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν πρῶτον τύπον ὑπόθεσιν, διανθίσας αὐτὴν μὲ νοστιμώτατα ἐπεισόδια καὶ κυρίως δόσας τῶν Ρώσων «ἐμικροὺς» δι' οὓς καὶ καρικατοῦρες, ὅπως ὁ μισὼν αὐτοὺς καὶ λόγῳ ἐθνικότητος καὶ λόγῳ θρησκείας Σαβουὰρ, ἀλλὰ φαιδρὰ καὶ συμπαιθὴ σκίτσα. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτυχία τοῦ **Τάβαριτς** ὑπῆρξε καὶ ἐν Ἀθήναις πολὺ μεγάλη. Εἰς αὐτὴν δὲ συνέτειναν κομψὰ καὶ πλήρη γούστου σκηνικά, καὶ

ἀπόδοσις ἐντελὴς μὲν ἑξαιρετικῶς ἀφορᾷ τὴν πρωτεύουσαν Μαρίκαν, πολὺ δὲ καλλιτέρα τοῦ συνήθους ὅσον ἀφορᾷ τὸν λοιπὸν θίασον.

Ἀξιοὶ ἰδιαίτερας μνείας εἶναι ὁ κ. Τσαγανέας (λαμπρὰ γοιμαρισμένος) καὶ οἱ κ. κ. Παππὰς καὶ Μυράτ υἱός, ἐκ δὲ τῶν κυριῶν ἡ Κυρία Ἡσαΐα. Αὕτη δὲν περιορίσθη εἰς κομποτάτην ἐμφάνισιν ἀλλὰ καὶ ἔπαιξε πολὺ καλὰ, μόνον πὺν δὲν ἐφρόντισε μὲ ὀλίγη πούδρα καὶ ὀλίγας οὐτίδας νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωσιν γυναικὸς μὲ δύο μεγάλα παιδιὰ, σημεῖω τὴν ἀμέλειαν διότι προδίδει ἐρασιτεχνισμὸν καὶ ἔλλειψιν ρεζί. Ὁ κ. Λογοθετίδης κατεχειροκροτήθη καὶ ἐδείχθη ὁ κομωδιοποιὴ συγκρατημένος, ἀλλὰ πολὺ δύσκολα καὶ οἱ μὴ γνωρίσαντες τὴν ρωσικὴν αὐτὴν θὰ πιστεύσουν δι' ὑπασιότητος τοῦ Τσαγανέου σύζυγος μεγάλης δουκίσσης μετενταρκῶν εἰς αὐτόν. Ἐλλείψει τοῦ κ. Μ. Μυράτ, οὗ ἡ ἀποχώρησις εἶναι διὰ τὸν θίασον δυσεπύλωτος πληγὴ, κυρίως προκειμένου νὰ δοθῇ σειρά γαλλικῶν κομωδιῶν, διατὶ νὰ μὴ δοθῇ ὁ ὁρὸς εἰς τὸν κ. Γαβριηλίδην, ὁ ὁποῖος ἀντιθέτως, δυσκόλως δύναται νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι εἶναι πλούσιος ἀλλὰ χυδαῖος σοσιαλιστὴς βουλευτὴς μὴ ξεύρων νὰ δέσῃ τὴν κραβίταν του.

Παρὰ τὰς μικρὰς ὅμως αὐτὰς ἐπιφυλάξεις ἡ ὅλη ἀπόδοσις διήρξε, τὸ ἐπαινεταῖον, πολὺ καλλιτέρα παρ' ὅ,τι ἐπερίμενα, καὶ τὸ κοινὸν ἔμεινεν ἐνθουσιασμένον.

II

Ὁ **Βύρων** τοῦ κ. Ἀλ. Μ. Λιδωρικῆ ἀνάγεται εἰς εἶδος θεατρικόν, τὸ ὁποῖον μορεῖ κανεὶς ἴσως νὰ καλέσῃ «Βιογραφικὸν Δράμα» ἢ «Σκηναῖς Βιογραφίας».

Εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ὑπάγονται τὰ ἱστορικὰ κομμάτια πὺν ἀπαρτίζονται ἀπὸ σειρὰν σκηνῶν ἢ βραχείων πράξεων καὶ εἰς τὰ ὁποῖα φέρεται ἐπὶ σκηνῆς ἡ ζωὴ γνωστῆς τινος προσωπικότητος ἢ τοῦλάχιστον ἡ κυριώτερα περίοδος αὐτῆς.

Τὸ «Βιογραφικὸν Δράμα» ἐμφανίζεται ἡδη πρὸ τοῦ Σαίπηρ καὶ μετὰ χρόνους τινος ἐκλείπει ἐπανειλημμένως ἀνελαμψεν. Ἡ τελευταία ἀναγέννησις του χρονολογεῖται κυρίως ἀπὸ εἰκοσαετίας. Ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐπαύριον τοῦ πολέμου εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης ἀνεβάλλοντο ἔργα τοιαύτης

τεχνοτροπίας. Τόση δὲ ἦτο ἡ μόδα ὥστε καὶ αὐτὰς ὁ προμνησθεὶς Σασά Γκιτρί, συνεμορφώθη πρὸς αὐτὴν, γράψας πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ἕνα ὡραιότατον ἔργον μὲ ἥρωα τὸν ἀπαλλάξαντα τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν λύσαν Παστέρ.

Ὁ συρμός αὐτὸς ἐθεωρήθη ὡς ἐπιδράσας καὶ ἐπὶ ἄλλων συγγραφέων οἵτινες εἶχον διακοιτῇ εἰς κλάδους θεατρικὸς διαφόρους, ὡς ὁ Σὺ καὶ ὁ Bruckner (!), ὃν ὄντως ὁ μὲν ἔγραψε τὴν **Ἀγίαν Ἰωάνναν**, ὁ δὲ τὴν **Ελισάβετ τῆς Ἀγγλίας**, θέμα πὺν εἶναι ἐξυμνῶν καὶ τὸν Λενορμάν. Ἀλλὰ τὰ δύο αὐτὰ ἔργα εἶναι μᾶλλον ψυχαναλύσεις δύο μεγάλων γυναικῶν συνδυασμένοι μὲ μελέτην τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ εἰς δύο διαδοχικὰς περιόδους, ἐν ᾧ ὁ τύπος τῶν δραμάτων πὺν μᾶς ἀπασχολεῖ ἐνδιαφέρεται ἰδίως εἰς τὴν σκηνοθεσίαν

τῆς δράσεως τῶν ἥρώων ἢ ἡρώιδων, ἢν παραθέτει ἐπὶ σκηνῆς κομμένην δὲ ἀέτης, ἐν εἶδει πεπονήτου. Ἡ τεχνοτροπία αὕτη δὲν στερεῖ ἄλλως κατ' ἀνάγκην τὸ Βιογραφικὸν Δράμα φιλολογικῶν χαρακτικῶν. Μπορεῖ αὐτὸ νὰ εἶναι ἐξαιρετικῶς καλογραμμένον, (παράδειγμα ὁ **Ἀβραὰμ Λίνκολν** τοῦ φίλου τῆς Ἑλλάδος Τζὼν Δριγκβούττερ). Ἀναντιρρήτως δὲ ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπεισοδίων πὺν θὰ προτιμῇ μεταξὺ πολλῶν ὁ συγγραφεὺς ἀπαιτεῖ καὶ ἱστορικὸν πνεῦμα καὶ σκηναῖς δεξιότητα.

Ὅχι ἦτον, καὶ οὐχὶ πρὸς κακοφανισμὸν τῶν γραφάντων αὐτὰ, τὰ πλεῖστα τῶν βιογραφικῶν δραμάτων ἔχουν καὶ τὸ κινηματογραφικόν. Ἄλλως, ἀναντιρρήτως, ὁ κινηματογράφος τὰ μάλιστα συνέτεινεν εἰς τὴν ἀναβίωσιν τοῦ εἶδους. Συνέτεινεν δ' ἐκ παραλλήλου εἰς αὐτὴν καὶ αἱ ἐπενεχθεῖσαι εἰς τὴν σκηνοθεσίαν τελειοποιήσεις λ.χ. αἱ περιστοφικαὶ σκηναί, καὶ ἀκόμη περισσότερον ἡ διαίρεσις τῆς σκηνῆς εἰς διάφορα τμήματα ἀτὰ ἀλληλοδιαδόχως φωτιζόμενα (ἐν ᾧ τὰ ἄλλα μένοντες εἰς τὸ σκότος) ἐπιτρέπουσιν χωρὶς νὰ πέσῃ ἡ ἀδύατα νὰ περᾷ ἡ δρά-

(!) Ὁ Σὺ κατέστη ἐπ' ἐσχάτων ὁπωσδήποτε γνωστὸς ἂν καὶ ἡ **Ἀγία Ἰωάννα**, ἡ ὁποία ἐδιδάχθη ὅς ὅλην τὴν ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην, ἰδίως σὴν Γερμανίαν μὲ τὴν **Ελισάβετ Βέργερ**, παρημελήθη χάριν παλαιότερων ἔργων. Ἀπὸ τὰ ἐξ ὅλων σημαντικὰ κομμάτια τοῦ Μπαρναβέ ἐπιβλήθη ὅμως μόνον τὸ ὑπερρεαλιστικὸν *Krankheit der Jugend*, ὑπὸ τὸν τίτλον **Τὰ ἄρρωστα νεῖατα**.

ΤΙΤΛΟΙ							ΤΙΤΛΟΙ						
Παρασκ.	Σάββατ.	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη		Παρασκ.	Σάββατ.	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ													
I. Ἐθν. Δαν.							Πειρ. Ἐπιχειρ.						
α) εἰς χρυσὸν							ὑφαντουργικῆς						
1881 120 ἑκατ.	3300,	—	—	—	—	—	Ἀθηναῖς	225,	—	248,	245,	247,	
1884 170 ἑκατ.	3300,	—	—	—	—	—	Ναθαναήλ	220,	—	—	888,	950,	
1887 Μονοπωλ.	2650,	2675,	2700,	2690,	2690,	—	Χουσαλλίς	800,	—	—	215,	—	
1889 Πάγιον	2660,	2675,	2650,	2675,	—	—	Οἰκοδομικά	229,	229,	280,	229,	230,	
1890 Λαρίσης	3250,	—	—	—	—	—	Ἐργοληπτικὴ	38,	—	—	—	—	
1893Κεραλαῖος.	2750,	2900,	—	—	—	—	Ἐργον	146,	—	—	—	—	
1898 Ἡγγυμν.	80000,	—	—	—	—	—	«ΕΡ—ΘΑ»	740,	—	—	144,	—	
1902 Σιδηροδρ.	2500,	2600,	—	—	—	—	Καφαμπέλης	44,	—	—	—	—	
1907 Ἀμύνης	680,	—	—	—	—	—	Κέκροφ	190,	—	—	—	—	
1910 110 ἑκατ.	2625,	2625,	—	—	—	—	Πρωτῆθεσιν	258,	—	236,	185,	—	
1914 500 ἑκατ.	3360,	3325,	3335,	3300,	3300,	—	«Τέκτων»	75,	—	—	—	—	
1924 Προσφ. £	4750,	—	—	—	—	—	«Ἀτλας»	38,	—	—	—	—	
1924 Προσφ. \$	20000,	—	—	4725,	—	—	Ἡρακλῆς	915,	—	—	36,	73,	
1925 Ὑδρεύσεως	45800,	—	—	—	—	—	Κύζλων	97,	915,	910,	915	900,	
1928 Σταθερ. £	3550,	—	—	—	—	—	Τιτάν	3000,	—	—	—	—	
1928 Σταθερ. \$	18500,	—	—	—	—	—	Μεταλλευτικά	—	—	—	—	—	
1928 Παραγωγ.	3750,	—	—	—	—	—	Ἀλβερτίου	12,	—	—	—	—	
1893 Μοναστηρ.	3000,	—	—	3950,	—	—	Ἑλλ. Ἀνθρακ.	4,	—	—	—	—	
β) εἰς τραπεζ.							Ἑπχ. κοινὰ						
1898 Ἐνοποιήσ.	57,	—	—	—	—	—	προνομ.	60,	—	41,	40,	—	
1900 Σιδ. Μεταλ.	55,50	—	—	—	—	—	Λαυρίου	4,	—	—	—	—	
1906 Ναυτ. Χορ.	28,	—	—	—	—	—	Οἰκογενειακά	—	—	—	—	—	
1917 Ἐπιτάξεως	51,	—	—	—	—	—	«Ἐνωσις»	160,	159,	—	—	—	
1918 75 ἑκατομ.	53,50	—	—	—	—	—	Κοιμῆς	268,	266,	—	—	—	
Ἀπαλοτριψ.	63,50	63,75	63,50	63,25	63,50	50	Οἰκογενειακά	355,	357,	—	251,	248,	
1926 Ἐντ. Γραμ.	69,75	—	—	—	—	63,25	Οἶνον	1875,	1830,	1825,	1805,	355,	
1927 Ἑλλ. ἑπικ.	328,50	330,	329,50	328,	328,50	69	Διάφορα	—	—	—	—	1920,	
Ἀνταλλάξ. 80ο	665,50	667,50	662,	659,50	659,	667,50	Ὑπερ. Προσδ.	4750,	—	—	4750,	—	
60ο	655,	653,	652,	648,	651,	—	Ἑλλοῦλ	71,	—	—	—	—	
1923 Μεταναστ.	257,50	258,	256,50	256,	258,	260,	Σέκερης	84,	—	—	—	—	
1929 Πολεμοστ.	52,75	53	52,75	52,50	52,50	53,	Βασιλειάδης	510,	—	—	—	—	
1925 «Τέκτων»	80,	—	—	—	—	—	Ἑστία	650,	—	—	—	—	
1931 Ἀγροτικῆς	515,	—	—	—	—	—	Ἐυρώτας	150,	—	—	—	—	
γ) Ἀαχειοφ.							Κυλινδρ. Ἀττικ.						
1885 Πατριωτικ.	4,	—	—	—	—	—	Ἀλατος	58,	—	—	—	—	
1920 300 ἑκ.	121,	—	—	121,	121 50	—	Ἡλίου	40,	—	—	—	—	
1922 Ἀναγκαστ.	73,	73,	72,50	71,75	72,	—	Κονσερβῶν	250,	—	—	—	—	
1926 Ἀναγκαστ.	62,	—	62 25	—	62,	62,50	Βιομηχ. Καπνοῦ	141,	142,	139,	143,	143,	
II. Τραπεζ. - Ἐτ.							Ἐξαγωγ. καπνῶν						
1925 £ 1.800000	6730	—	—	6765,	6790,	—	Ἀερίοφωτος	4765,	—	—	—	—	
1904 Ἐθν. Τρ.	93,	—	—	—	—	—	Ἡλεκτρικῆς	10000,	—	—	—	—	
1912 »	91,	—	—	—	—	—	«Ἐπικρατίας»	168,	—	165,	164,	—	
1925Κτημ. Πίστ.	306,	—	307,	307,50	305,	306,	Παγ. Πατησίων	20,	—	—	—	—	
1926 »	306,	—	—	—	—	—	Ψυγεία Ὁνίκης	105,	—	—	—	—	
1912 «ΣΠΑΠ»	3000,	—	306,	306,	306,	—	Ψυγεία Πειραιῶς	260,	—	—	—	29,	
1931 Λιπαρμάτ.	8800,	—	—	—	—	—	Ἐρμῆς	170,	—	—	—	—	
ΜΕΤΟΧΑΙ							«Β.Ι.Ο.»						
Τραπεζικά							Γεωργ. Βιομηχ.						
Ἑλλάδος	8160,	8190,	8185,	8175,	8140,	8110,	Ἀγκυρα	91,	81,	82,	—	273,	
Ἀθηνῶν	287,	304,	314,	311,	312,	310,	Ἀύτοκ. «Ἀθηνᾶ»	238,	—	—	83,	85,	
Ἐθνικῆς	63300,	63000,	62500,	62200,	62500,	62800,	Γενικ. ἀποθηκῶν	15,	—	—	—	236,	
Ἐμπ. Πίστ. εἰς	125,	—	—	—	—	—	«Ἐνταίς»	30,	—	—	—	—	
Ἐμπορ. Τραπεζ.	470,	470,	468,	466,	462,	465,	» (Τῆρ. Τίτλοι)	500,	—	—	—	—	
Κρατ. Βασίλει	2150,	—	—	—	—	—	Προμηθεὺς	390,	—	—	—	—	
Κτηματικῆς	1985,	—	1980,	1960,	1890,	1880,		40,	—	—	—	—	
Δαϊκῆς	6500,	—	—	—	—	—		470,	460,	—	—	—	
Δακωνίας	70,	—	—	—	—	—							
Πειραιῶς	215,	—	—	—	—	—							
Χίου	230,	—	—	—	—	—							
Σιδηροδρομικά													
Ἡλεκτρ. Σιδηρ.	560,	560,	555,	550,	549,	—							
Θεσσαλίας	600,	—	610,	620,	634,	—							
«ΣΠΑΠ»	141,	135,	133,	—	630,	—							
Ἀτμοπλοϊκά													
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	218,	—	210,	205,	205,	—	Λογδῖνον	541,	—	—	—	—	
Διῶν. Κορίνθου	300,	—	—	—	—	—	Ν. Ὑδρην	105,50	—	—	542,	543	
«Κορυδαλλοῦ»	80,	—	—	—	—	—	Παρίσιοι	7,—	—	—	—	—	
«Μυσιλινός»	340,	—	—	—	—	—	Ζωρίχη	34,40	—	—	—	—	
Βιομηχανικά													
«ΑΒΕΑ»	200,	—	—	—	—	—	Μιλάνον	9,10	—	—	—	—	
«Ατολός»	360,	—	—	—	—	—	Ἀμστελδάμ	71,55	—	—	—	—	
Λιπαρμάτων	1045,	1045,	—	1030,	1030,	1040,	Στοκχόλμη	27,75	—	—	—	9,12	
Παλ. Ἀθηνᾶ	350,	—	—	—	—	—	Βρυξέλλαι	4,96	—	—	—	71,60	
Πρωτιδοπ.	1720,	1700,	370,	390,	400,	—	Βουκουρέστιον	1,—	—	27,80	27,85	—	
Χημ. Βιομηχ.	203,	204,	202,	—	—	—	Βερολῖνον	41,20	—	—	—	—	
Χρωματουργ.	636,	—	638,	—	—	—	Πράγα	4,35	—	—	—	—	
«Βάρβαξ»	190,	—	—	—	—	—	Κων/πολις	83,50	—	—	—	—	
«Βέρμιον»	152,	—	—	—	—	—	Βελιγράδιον	2,35	—	—	—	—	
Ελαιουργ. Λεβ.	165,	—	—	148,	—	—	Σόφια	1,10	—	—	—	—	
Ἐρία»	18,	—	—	—	—	—							
Εριουργίας	238,	236,	233,	246,	257,	256,							

ΤΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ						
ΤΙΜΑΙ ΑΓΟΡΑΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 9-15)3 1934						
ΠΑΡ.	ΣΑΒΒ.	ΔΕΥΤ.	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡ	ΠΕΜΠ.	
Λογδῖνον	541,	—	—	—	—	
Ν. Ὑδρην	105,50	—	—	—	—	
Παρίσιοι	7,—	—	—	—	—	
Ζωρίχη	34,40	—	—	—	—	
Μιλάνον	9,10	—	—	—	—	
Ἀμστελδάμ	71,55	—	—	—	—	
Στοκχόλμη	27,75	—	—	—	—	9,12
Βρυξέλλαι	4,96	—	—	—	—	71,60
Βουκουρέστιον	1,—	—	—	—	—	
Βερολῖνον	41,20	—	—	—	—	
Πράγα	4,35	—	—	—	—	
Κων/πολις	83,50	—	—	—	—	
Βελιγράδιον	2,35	—	—	—	—	
Σόφια	1,10	—	—	—	—	
ΤΙΜΑΙ ΚΛΗΡΙΚ						
Παρίσιοι	6,98	—	—	—	—	
Βερολῖνον	41,20	—	—	—	—	
Πράγα	4,35	—	—	—	—	
Ζωρίχη	34,35	—	—	—	—	
Ἐπεξήγησις: Ἡ κεραια...						

σις από ένα γραφείο εις μίαν πλατεία, και από ένα σαλόνι σ' ένα δρόμο, όπως συνέβαινε σε μία σκηνηκή βιογραφία του Λενίν, που είδα προ δλίγων ετών εις τὸ Κάρολ-Τέατρ τῆς Βιέννης και εις διάφορα ἄλλα τῆς αὐτῆς ὑφῆς ἔργα.

Ἡ Ἑλλάς εἶχε προπολεμικῶς ἴδει δραματοποιηθεὶς πολλὰς σελίδας τῆς νεωτέρας τῆς ἱστορίας (βλ. τὴν **Κατοχὴν** τοῦ Βώκου και ἄλλα παραπλήσια ἔργα). Βιογραφικὸν ὅμως δράμα δὲν ἐνθυμοῦμαι να δώδῃ. (1) Τοῦτο προφανῶς διότι τὰ ἰδιωτικά μας θέατρα δὲν εἶχαν τὰ μέσα νὰ ἀνεβάρουν πολὺπρακτα, πολυπρόσωπα και πολυδάπανα ἔργα. Χάρις ὅμως εἰς τὰς γενναίας θυσίας ἃς ἔκαμε τὸ δημόσιον χάριν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἡ δυσχέρεια αὕτη ἤρθη και ὁ **Βύρων** τοῦ κ. Ἀλ. Λιδωρίκη ἀνέτειλεν εἰς τὸν ὁρίζοντα.

III

Τὸ ὄνομα τοῦ Βύρωνος γεννᾷ εἰς τὸν νοῦν τοῦ κριτικῆς πολλὰ ἐρωτήματα.

Πρῶτον, διὰ τὸ Μπαίρων ὅστις ἐνέπνευσεν ἀπὸ τὴν ἐπομένην τοῦ θανάτου τοσούτους ποιητὰς (ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν Λαιμαρτίν και τὸ **Τελευταῖον ἔσμα τοῦ Τσαίλδ Χάρολδ**), και ὅστις και τώρα πού οἱ στίχοι του διαβάζονται πολὺ δλιγώτερον ἢ ἄλλοτε ἐλκύει τοῦλάχιστον διὰ τοῦ βίου του τόσους διαπρεπεῖς πεζογράφους (φερ' εἰπεῖν τὸν Χάρολδ Νίκολσον και τὸν Maurois), δὲν εἴκνυσε ποτὲ κανένα μεγάλον δραματογράφον;

Δεύτερον, διὰ τὸ καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ γραφέντα δράματα οὐδέποτε ἤρσαν εἰς τὸ κοινόν, ὡς δεικνύει και ἡ σχετικῶς πρόσφατος τύχη ἐν Λονδίῳ τοῦ *Pilgrim of Eternity* (2).

Τρίτον, προκειμένου περὶ ἀνδρὸς οἷος αὐτοῦ και βίου οἷος ἐπῆρξεν ὁ ἰδικὸς του, εἶναι δυνατός ἀπὸ τοῦ θεάτρου συνολικῶς χειρισμός; Μὲ ἄλλους λόγους δὲν πρέπει ἐκὼν ἄκων ὁ δραματογράφος νὰ περιορισθῇ εἰς μερικὰς ἀπόψεις τῆς πολυπλοκῆς του ψυχροσυνθέσεως; και εἰς μερικὰ στάδια τῆς πολυκυμάντου αὐτοῦ ζωῆς;

Τέταρτον ἐρώτημα, σχετικὸν πρὸς τὸ τρίτον ἀλλ' ἐνδιαφέρον κυρίως τοὺς ἑλληνας λόγιους: προκειμένου νὰ δραματοποιηθῇ ὁ Μπαίρων, μήπως ἐνδείκνυται ὁ γράφων νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι τελευταίαν του διαμονὴν και εἰς τὰ γεγονότα ἅτινα τὴν προεκάλεσαν, εἰς ἃ ἐννοεῖται ἀνάγεται και ἡ πρόπη του ἐν Ἑλλάδι περιοδεία, ἥτις ἤδυνάτο ν' ἀποτελέσῃ εἶδος προλόγου;

Εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα μόνον κριτικὸς διαθέτων μακρὰς σελίδας περιοδικῶ θὰ ἠδύνατο ἐπαρκῶς ν' ἀπαντήσῃ. Σήμερον μόλις προσφθάνομεν νὰ εἰπώμεν τινὰ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ κ. Ἀλ. Λιδωρίκη.

Ἀκριβὴς τίτλος τοῦ νέου ἔργου θὰ ἦτο **Ὁ Βύρων και ὁ ἔρως**. Ἡ ἄλλη δρᾶσις, ποιητικὴ και πολιτικὴ, τοῦ ἁγγλοῦ εὐπατρίδου τίθεται εἰς δευτέραν γραμμὴν. Εἰδικῶς δὲ ἡ Ἑλλάς ἔχει ἐν τῷ δράματι οἷαν θέσιν και τὰ ἑλληνικά ἔργα εἰς τὸ

δραματολόγιον τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου, δηλαδὴ τριτεύουσιν. Μάλιστα, εἰς τὴν τελευταίαν τοῦ Μπαίρων διαμονὴν, τὴν κατὰ πολὺ σπουδαιότεραν και ὠραιότεραν σελίδα τοῦ βίου του, ἀλλ' ἐξ ἧς ἔλειπεν ὁ ἔρως, ἀφιερῶνται μία μόνη και ὄχι ἡ καλλιτέρα ἐκ τῶν δέκα εἰκόνων. Ἡ παρατήρησις δ' ὅμως αὕτη δὲν ἀποτελεῖ μομφὴν διότι ἀπὸ δραματικῆς, ἀν' ὅχι ἀπὸ ἱστορικῆς και ἐθνικιστικῆς ἀπόψεως, ἡ συγκέντρωσις περὶ τὴν ἐρωτικὴν ζωὴν τοῦ ποιητοῦ δίδει κάποιαν ἐνότητα εἰς τὸ ἔργον και τὸ ἀναβιβάζει ὑπὲρ τὸ ἐπίπεδον τῶν καθαρῶς κινηματογραφικῶν δραμάτων.

Ἀνεξαρτήτως τούτου, και καθ' ἑαυτὸ χρονόμενον, τὸ κομμάτι μοῦ ἤρρεσε προσωρικῶς περισσύτερον παρὰ εἰς ἱκανοὺς κριτικούς και θεατὰς. Βεβαίως αἰσθάνεται κανεὶς ὅτι πρόκειται περὶ πρωτολείου. Αἱ ἀδεξιότητες δὲν λείπουν και πολλάκις τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀκροατοῦ χαλαροῦται. Ἐν τούτοις ὁ κ. Ἀλ. Λιδωρίκης δίδει τὴν ἐντύπωσιν ἀνθρώπου γεννημένου διὰ τὸ θέατρον. Τὸ ὅρος του εἶναι κατάλληλον διὰ τὴν σκηνὴν και ὁ διάλογος σχεδὸν πάντοτε φυσικὸς και ἐναργής. Μία δὲ τοῦλάχιστον εἰκὼν (ἡ τελευταία τῆς τρίτης πράξεως) εἶναι πράγματι ἀξία ὀρίμου δραματογράφου.

Κατ' ἐμὲ κριτὴν, τὰ δύο κυριότερα μειονεκτήματα τοῦ δράματος, ἀμφό-

τερα ἀποδοτέα εἰς ἑλλειψιν πείρας, εἶναι: Πρῶτον, ὅτι πολὺ συχνὰ αἱ διηγήσεις ἀναπληροῦν τὴν δρᾶσιν. Δεύτερον δὲ και σπουδαιότερον, ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἠθέλησεν εἰς δράμα πού δὲν διαρκεῖ (ἀν' ὑπολογισθῶν τὰ διαλείμματα) πλέον τῶν δύο ὥρων, νὰ περιλάβῃ πάρα πολλὰ πράγματα. Ἐντεῦθεν μερικὲς εἰκόνες εἶναι ἀνεπαρκῶς ἀνεπτυγμέναις ἐνίοτε μάλιστα εἰς βαθμὸν ὥστε ἡ πλήρης κατανόησις τῶν προϋποθέτει λεπτομερῆ γνῶσιν τοῦ βίου τοῦ Μπαίρων.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ὁ κ. Λιδωρίκης δὲν ἤθελε νὰ ἀναπτύξῃ περισσύτερον χρονικῶς τὸ ἔργον του, καλὰ θὰ ἔκανε νὰ ἐθυσίᾳ μερικὰς σκηνάς. Ἐφ' ὅσον δὲ ἐκτὸς τῶν κυρίων Παλαδάκη και Παζινοῦ αἱ λοιπαὶ ἐρμηνεύτριαί του φαίνονται μᾶλλον προωρισμέναι διὰ τὰς ἡθογραφίας τοῦ κ. Χόρν παρὰ διὰ τὰς σάλοιας τῆς Ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας, κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν β' και γ' πράξιν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε στραφῇ τὸ ψαλίδι.

Ἡ σκηνοθεσία ἦτο καλλιτεχνικὴ και πλουσία, ἐξαιρέσει δ' ὅμως τῶν κουστουμιῶν, δὲν δύναται νὰ ἐπαινεθῇ ἄνευ ἐπιφυλάξεων. Ἀκριβῶς δὲ τὸ αὐτὸ λεκτέον περὶ τῆς ἀποδόσεως. Ἀλλὰ και περὶ ἀμφοτέρων θὰ ὁμιλήσωμεν λεπτομερέστερον εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

ΑΛΚ.

**Ἀνωτέρα
μουσικὴ
τέχνη**

**ΙΔΕΩΔΗΣ
ΕΦΑΡΜΟΓΗ**

**ΝΕΟΣ
ΕΜΠΟΡΟΡ-
ΡΑΠΤΙΚΟΣ
ΟΙΚΟΣ**

ΧΡ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΔΗΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 25-ΤΗΛ. 20.763

ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ

ΜΙΑ ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟ

Στὴν αἴθουσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας μίλησε τὴν περασμένην τρίτην γιὰ τὸ γλωσσικὸ πρόβλημα ὁ συγγραφεὺς τοῦ μόνου Συντακτικοῦ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς, —δ κ. Ἀχιλλεὺς Τζαριζάνος. Τὸν ἄκουσε μὲ βαθύτατη προσοχὴ ἀκροατήριον ἐκλεκτὸ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, λόγιον, κυρίως πού ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ πνεύματος, —τὸ ὅν ὑπουργοί— και Ἀκαδημαϊκὴ νεολαία. Στὸ ἀκροατήριον ἦσαν και οἱ δύο καθηγηταὶ τῆς Γλωσσολογίας: Ὁ κ. Ἀναγνωστοπούλος και ὁ κ. Τριανταφυλλίδης.

Ὁ κ. Τζαριζάνος ἔδωκε μὴ ζωηρὴ εἰκόνα τῆς γλωσσικῆς μας πραγματικότητος. Μίλησε γιὰ... τὴν γραπτὴν μας γλῶσσαν, τὴν καθαρῶς, τὴν ὑπερκαθαρεύουσαν τὴν ὑποκαθαρεύουσαν, τὴν Ψυχαικὴν, τὴν λογοτεχνικὴν γλῶσσαν, τὴν γλῶσσαν τῆ σχολικῆς. Οἱ νόμοι, τὸ σύνταγμα, εἶπε, τὰ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα ὅλα, τὰ ἀπειράριθμα ἐγκυκλοπαιδικὰ λεξικά εἶναι γραμμένα στὴν καθαρῶς, εἶτε στὴν ὑπερκαθαρεύουσαν. Ἐφ' ὅσον μὴ δικτατορία δὲν καταλύει τὴν καθαρολογίαν και δὲν ἐπιβάλλει τὴν ἄμεση μετάφρασιν ὅλων αὐτῶν τῶν ἔργων, ἡ νεολαία εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ μάθῃ τὴν καθαρῶς γιατί εἶναι τὸ κλειδὶ τῆς γνώσεως. Μὴ δικτατορία ὅμως Κεραλικὴ εἶναι ἀπίθανη —και ἴσως ἀνεπιθύμητη. Ἐπομένως ἡ πολυγλωσσία θὰ λείψῃ μὲ καιρὸ και μὲ κόπο. Τὸ πρόβλημα τὸ γλωσσικὸ θὰ μᾶς βασανίσῃ. Τρομερὴ προφητεία!

Ἀλλ' αὐτὸ δὲ θὰ πῇ πὼς πρέπει νὰ σταυρώσωμεν τὰ χέρια. Εἶναι ἀνόητοι ὅσοι λένε: Μὴ σκοτίζεσθε. Τὸ γλωσσικὸ ζήτημα θὰ λυθῇ μόνο του. Χρειάζεται νὰ ὑποβοηθήσωμεν τὴ λύσιν του.

Ὁ κ. Τζαριζάνος ἀνεγνώρισε πὼς ἡ ποιητικὴ πρέπει νὰ ἔχῃ κάποιες γλωσσικὲς ἐλευθερίες. Ἀλλὰ στὸν περὶ λόγον τὸν ἐπιστημονικόν, τὸν ἱστορικόν, τὸ ἡγετορικόν, τὸ δημοσιογραφικόν, τὸ καινοβουλευτικόν οἱ ἐλευθερίες αὐτὲς δὲν ἐπιτρέπονται. Ἡ γραπτὴ γλῶσσα, ἡ Κοινὴ γραφομένη πρέπει νὰ ἐκινῇ ἀπ' τὴ κοινὴ ὁμιλουμένη. Πῶς εἶναι ἡ Κοινὴ ὁμιλουμένη; Πῶς εἶναι ἡ γλῶσσα πού φιλοδοξεῖ νὰ συμπίσῃ και μὲ τὸν καιρὸ νὰ ἐξυπνήσῃ, (ἀν' ὑποπόσει), τὰ ἰδιώματα; Εἶναι ἡ Ἀθηναῖα ὁμιλουμένη. Ἡ Ἀθηναῖα ὁμιλουμένη εἶν' ἐκείνη στὴν ὁποία καταφεύρουσαν διὰν θέλουν νὰ συνεννοηθοῦν μετὰ ξυ τὸς οἱ κάθε προελεύσεως Ἕλληνες.

Ὅπως ὅλες οἱ γλῶσσες τῶν μεγάλων κέντρων και ἡ Ἀθηναῖα εἶναι γλῶσσα μικτὴ. Τὸ ὑπόθεσιν εἶναι δημοτικὸ —και μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς Πελοποννησιακὸ. Ὁχι Ρουμελιώτικον. Γιατί οἱ Ρουμελιώτες τρώνε ἢ ἄλλοιῶνουν τὰ φωνήεντα. Οἱ Μοραίτες —και οἱ Ἀθηναῖοι δὲν τὰ τρώνε. Ἡ Μοραϊτικὴ γλῶσσα μοιάζει περισσύτερον ἀπὸ κάθε ἄλλη Ἑλληνικὴ ὁμιλουμένη μὲ τὴν καθαρῶς. Κεὶ ἡ Ἀθηναῖα ἔχει ὑποστὸς μεγάλῃ ἐπίδρασιν τῆς καθαρῶς... Τὸ ὑπόθεσιν εἶναι δημοτικόν. Ἀλλὰ και τὰ λόγια στοιχεῖα δὲν εἶναι λίγα. Ὅχι μόνο

ἡ φθογγολογία ἀλλὰ και τὸ τυπικὸν και τὸ συντακτικόν τῆς ἔχει ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὴν καθαρῶς. Ἐπομένως γραπτὴ γλῶσσα βασισμένη στὴν Ἀθηναῖα ἀναγκαστικῶς θὰ εἶναι μικτὴ. Μήπως οἱ γραπτὲς γλῶσσες οἱ Ἑθνοπαϊκὲς δὲν εἶναι μικτές; Δὲν ἔχουν ἀνωμαλίες, ἀνακολουθίες; Σχηματοποιήσας, κροταλλωμένη, ἐξομαλισμένη γλῶσσα εἶναι μόνο ἡ Ἑσπερίαν. ἴσως και ἡ Βολαπύκ.

Ὁ Γάλλος λέει maison. Λέει ὅμως και casanier. Γιατί ὁ Ἕλλην δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ σπίτι και τὸ οἶκος; Καὶ τὸ σπιτίσιος και τὸ σπιτικός και τὸ οἰκιακός; Λέμε: Τὸ σπίτι τοῦ κ. Καφαντάρου. Τὸ σπίτι τοῦ κ. Τσαλδάρου. Ἡ βίβλα τοῦ κ. Παπαναστασίου ἢ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου. Ἀλλὰ λέμε και ὁ ἐμπορικὸς οἶκος τοῦ κ. Χρυσικοπούλου. Λέει ὁ Ἰταλὸς mese. Ἀλλὰ λέει και mensile. Λέει ὁ Γάλλος épine, ἀλλὰ και spinal. Ὁ ἴδιος ὁ Γάλλος λέει vous dites ἀλλὰ και vous contredirez, ὅπως παρατηρεῖ ἡ κυρία Μαρία Π. Ἀγρυποπούλου. Κε αὐτὸς ὁ Ψυχάρης χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ ἔγραψε μικτὴ γλῶσσα. Καὶ ὁ μεταφραστής φίλος κ. Τριανταφυλλίδης γράφει μικτὴ γλῶσσα. Δέχεται μάλιστα και τὸν πληθυντικὸν πολλῶν περιτοσυλλάβων. Κάποτε θὰ δεχθῇ και τὸν ἐνικό. Εἶναι τόσο καλῆς πίστεως ἄνθρωπος!

Ὅπως ὅποτε ἡ τάσις τοῦ νὰ γράφωμε ἀμυγλὴ γλῶσσα —πράγμα ἀδύνατον— ἔκαμε ὥστε νὰ τὸ παραξυλῶσωμεν μερικὸι συντάκτες διδακτικῶν βιβλίων. Ἐνας

Παπαντωνίου, ἕνας Νιρβάνας, ἕνας Ξενόπουλος ἀποφεύγουν τὴν ὑπερβολήν. Ὑπάρχουν ἐν τούτοις και διδακτικὰ βιβλία πού χρησιμοποιοῦν τὸ ἰδιωματικὸν ἑθνοπαϊκόν ἀντὶ ὥριμος ἢ γινωμένου... Καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού γράφουν ἀντὶ διὰλεγειν ἢ ἐξέλεγειν... Ἐκλέγαν. Πόσα ἄλλα ἀκόμη! Ἡ γλωσσολογικὴ μεταρρυθμὶς ἔπρεπε σὲ κακὰ χέρια. Τ' ἀναγνωστικὰ τοῦ τελευταίου καιροῦ —ἀν' ἐξαιρέσεως μερικὰ— γράφονται σὲ γόνατο. Καὶ ὁ ἀοικὸς κόσμος μαίνεται ἐναντίον τῶν μεταρρυθμιστῶν.

Ὁ κ. Τζαριζάνος θέλει στὰ διδακτικὰ βιβλία γλῶσσα ζωντανή, γλῶσσα πού ν' ἀπὴλξῃ τὴν ποσοφορικὴν γλῶσσαν. Δὲ νομίζει βέβαια πὼς ἡ γραφομένη και ὁμιλουμένη μποροῦν νὰ συμπίσῃ ἐντελῶς. Ἀλλὰ φρονεῖ πὼς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραμερίζονται τ' Ἀθηναῖα στοιχεῖα πρὸς χάριν τῶν ἰδιωματικῶν. Ἡ γραπτὴ γλῶσσα πρέπει νὰ εἶναι συνεκτικὸς δεσμός. Καὶ θὰ γίνη ἐν λάβῃ ὑπ' ὅριον τὴ γλωσσικὴ πραγματικότητα τῶν πόλεων. Τὴν Ἀθηναῖα.

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Τζαριζάνου θὰ δημοσιευθῇ σὲ Δελτίον τῶν Λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἑκπαιδεύσεως. Θὰ κυκλοφορήσῃ και σὲ βιβλίον. ἴσως μάλιστα δώσῃ ἀφορμὴν γιὰ τὴν ἴδρυσιν συλλόγου. Συλλόγου πού θὰ φροντίσῃ νὰ καθάρσῃ τὴ σχολικὴν γλῶσσαν (και τὴ λογοτεχνικὴν) ἀπὸ τὰ Ψυχαικά τέρατα και ἀπὸ τὴν ἀκατανόητον στοὺς πολλοὺς ἰδιωματικὰς λέξεις.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Iodoperptol

Καλὰ τῆς ἀρτηριοσκήρως ὡσεως ἁσθμαλὸς συφιλιδὸς ἀδενιιδὸς κλπ

Εἰσθερά ὀργανικὴ ἔνωση ἰωδίου ἁφομοιῶσιμος και ἀπολύτως ἀνεκτὴ ὑπὸ τοῦ στομάχου. Συμμετέχει δοκιμασθεῖσα ὑπὸ τοῦ διασημοῦ Ἰατροῦ.

Τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κ. ΖΕΓΓΕΛΗ

τότε αὖ φοιτηταὶ τῆς Ἰατρικῆς.

Διατριβαὶ Δ'ον.
 Πόσον δὲ λόγον ἐπιστημονικὸν ἦτο τὸ
 πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ πόσον μὲ
 δημοκρατικὸν προήγετο ἡ ἐπιστήμη μᾶς
 τὸ δευκύνουν τὰ θέματα τὰ ὅποια ἀτηροχ-
 λουν τοὺς νεαροὺς δόκτωρας καὶ ἀπετέ-
 λουν τοὺς τίτλους τῶν δικτατορικῶν αὐ-
 τῶν διατριβῶν.

Θὰ σὰς ἀναφέρω μερικοὺς ἐκ τῶν τί-
τλων αὐτῶν ἀρκετὰ χαρακτηριστικοὺς τοῦ
τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου ἐφ' οὗ ἐβά-
διζον.

Ἡ ἀνατομία εἶχαν γίνεαι πλέον ἢ ἐπιστήμη τῆς μόδας καὶ φυσικὰ τὴν νέαν μόδαν, ὅπως καὶ ἐπιστημονικῶν, ἡσπασθησαν πρὸ παντὸς αἰ. κυρία τῆς αἰσθητικῆς. Ἐξ αἰδημοσύνης μάλιστα προσήρχοντο εἰς τὸ μάθημα φοροῦσαι προσωπίδα, ἰδίως ὅταν ἐπρόκειτο περὶ ἀνατομίας ὁμοφύλου.

— Οι ἡρώες γεννῶσιν ἐπίσης ἡρώας :
Εἶναι φύσεως χοληρική·
— Εἶναι ὑγιεινὸν νὰ μετᾷ καθεὶς ἄπαξ
τῆς ἐβδομάδος· Τὸ θέμα αὐτὸ δὲν εἶναι
καὶ τόσον παράδοξον, δεδομένου ὅτι εἰς
τῶν ὑγιεινότερων τῆς Ὑποπριας Παθολο-
γίαν, παραγγέλλει εἰς τοὺς διαθηκικοὺς
ἀσθενεῖς του νὰ μεθοῦν ἄπαξ τῆς ἐβδομά-
δος. Ἄλλα θέματα:

Ὁ ἀθάνατος Μολιέρος εὐφραίνεται
κρίπτει τὴν μανίαν αὐτὴν εἰς τὸν κατὰ
φαντασίαν ἀσθενῆ εἰς μίαν σκηνὴν, ὅπου
γαρὶς Δωρ Δαιοίγρις προτείνει εἰς τὴν
Ἀγγλικήν, τὴν κόρην τὴν δούλειον του
αὐτοῦ γατέρα ἰσῶς τοῦ πλουτοῦ Argan
ἀπαρσῆν χάριν διασκεδάσεως εἰς μίαν
ἐκροφίαν γυναικὸς τὴν ὁποίαν θὰ ἐξεύ-
ρη τὴν ἐπομένην καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ
ἐπιστρέφει. Ἡ ὥρα Ἰταλὶς Ἀγγλικὴ ἐθεώ-
ρεται διασκεδαστικώτερον ἢ μεταβῆ εἰς
ἐκείνην τοῦ ζωντανὰ Κλεζάνη.

— Ποῖα ἔχουν περισσότερον πνεῦμα τὰ νόθα τέκνα ἢ τὰ νόμιμα ;

— Ἀπὸ ποῖον μέρος τοῦ σώματος προ-
ήρχετο τὸ ὕδωρ, ὅπερ ἔρριυσεν ἐκ τῆς
πλευρᾶς τοῦ Ἰησοῦ, ὅταν μετὰ θάνατον
τὸν ἐλόγχισαν;

Μερικοί δὲ καθηγηταὶ εἶχον λύσει
κατακτῆς τὸ ζήτημα τῆς ἀνεπαρκείας κο
χλινου. Ἐπαιρναν εἰς τὰς ιδιωτικὰς φα
ἐπιστὰς καὶ τοὺς μαθητὰς των. κω
ἦσαν ὅμως καὶ 2500 χιλιάδες ἐλε

— Ἀσχοῦν ἐπιδρασκὶν ἐπὶ τῆς θερα-
πείας τῶν ἀσθενῶν τὰ φυλακτά;
— Θέλετε νὰ μάθετε καὶ ποῖα ἦτο ἡ δι-
δακτορικὴ διατριβὴ τοῦ πολλοῦ Boulevard
καρπού τοῦ Λουδοβίκου ΙΒου; Ἰσοῦ δὲ τί-
τλος τῆς. «Τὶ εἶναι ὀφειμώτερον διὰ
τῶν ἀσθενῶν. Νὰ πίνουσιν κρασί ἢ νερό».
Φυσικὰ ὁ περίφημος ἰατρός διὰ τὸν ὅ-
ριον δὲν εἶχε ἀμφβολῆσαι περὶ τοῦ προ-
βλεπομένου.

Ἐκ τούτων βλῶ, δὲν εἶναι δύσκολον
ἀ συμπεράνωμεν, ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ δι-
ασκάλει τῶν φοιτητῶν καὶ κατὰ τ.ὺς
ῥαῖνας τούτους δὲν ἔδειξε: μεγάλα σημεῖα
κόσμου.

Η επιστήμη ἤρχεισε ἐλευθερώσας καὶ
αἰσθάνεισθε ἐξ ἐκείνου τὴν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν
τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

ἀναστρέφει καὶ τὴν γαλλικὴν, ἰδίᾳ, ἐ-
κπνοὴν τῶν μεγάλων φιλοσόφων τοῦ
αἰῶνος, ἐξηραλλίσθη ἡ ἐλευθερία
τοῦ ἀτόμου καὶ ἐπετεύχθη ἐλευθερία δρᾶ-
σεως εἰς ὅλα τὰ ἰσχυρὰ πνεύματα ἀνε-
κδοχῆς καὶ ἀντιθέσεως.

Ούτως εδημιουργήθησαν πολιτικά και
 ιωνικά ρεύματα, τὰ ὁποῖα κατέρρι-
 νον βαθυπῶν τὰ εἰδωλὰ τῶν μεσαιωνι-
 κῶν παραδόσεων καὶ ἀποκατέστησαν τὴν
 ὑπερίαν τῆς σχέσεως.

Τὰ Πανεπιστήμια αποκτώντα τὴν ἐπιστημονικὴν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ τὴν πολιτικὴν, ἀνέπτυξαν ἐλευθερίας ἔντονον ἀγῶνα πρὸς τὴν πρόσδοκ καὶ ἀπέβησαν τὸ κέντρον τῆς δημιουργίας τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ.

Ἱδιαίτερως ἡ μελέτη καὶ ἡ βαθμιαία ἀποκάλυψις τῶν μυστηρίων τῆς Φύσεως διὰ τῆς καλλιέργειας τῶν Φυσικῶν Ἑπιστημῶν καὶ διὰ τούτων τῆς λατρικῆς, γεννῶσιν εἰς τὸν σημερινὸν ἐπιστήμονα αἰσθημα ὑπερφανεῖς, ὅταν ἀναλογιζέται πόσα σήμερον γνωρίζει, καὶ διαβλέπει μετ' ἀσφαλείας καὶ πόσα αὔριον τῷ ἐπιφύλλουσιν νὰ μάθῃ περισσότερα:

Πανεπιστημίων ὁ χρόνος δὲν μοῦ ἐπιτρέ-
πει ν' ἀσχοληθῶ. Σὰς εἶναι ἄλλως τε πο-
λὺ περισσότερον ἔχω.

Καὶ τώρα ἀκούω μερικὸς νὰ μ' ἐρω-
τοῦν: καὶ διὰ τὸν σημερινὸν φοιτητὴν δὲν
θὰ μᾶς εἰπῇτε τίποτε; τοῦλάχιστον διὰ
τοὺς ἰδιόκους μας φοιτητάς;

Δεν γινώριζω ἂν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως
μου ἐμάχρυνα τὸν λόγον, ὥστε δικαιολο-
γημένως νὰ ἐκφύγω ἀπὸ αὐτὸ τὸ λεπτὸν
θέμα, ἐπικαλούμενος τὴν ἑλλειψιν χρόνου.

Οχι βέβαια διότι δεν θά είχον νά εἰπω
πολλά καλὰ καὶ δίκαια λόγια πρὸς ἑπι-
νον τῶν φοιτητῶν μας. Ἀλλὰ διότι ἡ φοι-
τητικὴ εὐαισθησία ἀξιοῖ ἐνίοτε νά χαίρει

κροτῶμεν τὸν φοιτητὴν καὶ ὅταν ἀνα-
πτύσῃ τὴν εὐγλωττίαν τοῦ εἰς τὰς ἐξετά-
σεις καὶ ὅταν ἀσκήτῃ εἰς τὴν ὑπαίθριον
ρητορικὴν ἀπειλῶν τὰ σύμφορα.

ὁψοῖ δικαίαν φωνήν ὑπὲρ συμπληρώσεως
τῶν ἐπιστημονικῶν του ἐφοδίων καὶ ὅταν
ὁψοῖ κάποτε τὴν χάδον του κατὰ τῶν
ἐχθρῶν φαρισαίων.

οὐκ ἐμμεθ' ἀδικεῖται· ἐν ᾧ ἡμεῖς
 οὐκ ἐμμεθ' ἀδικεῖται· ἐν ᾧ ἡμεῖς
 οὐκ ἐμμεθ' ἀδικεῖται· ἐν ᾧ ἡμεῖς

ποῖον ἐπιδεικνύουσιν οἱ ἴδιοι ὅπως συμβάλλουσιν τὰ μάλιστα μετὰ τοῖς Πανεπιστημίοις εἰς τὴν ἀνακούρτισιν καὶ βελτίωσιν τῶν χρόνων ἀπόλυτον ἐν ἄγκυρᾳ αὐτῶν συνα-
 ἔλφον των.

Και χριβὺς παρὰ ποτε σήμερον ἡ
αἰμὴρὰ διεξαγωγή τῆς φοιτητικῆς ἐβδο-
μάδος τοῦ τοῦ καλοῦ Πνευματικίου
υλλόγου, τὸν ὅποιον εὐχαριστῶ διότι
ἔβλεπον νὰ περιλάβῃ εἰς αὐτὴν, τὴν ση-
μερινήν μου ὁμιλίαν, μὲ λοιπὰ ἰδιαίτερώς
ὅτι ὁ χρόνος δὲν μοῦ ἐπιτρέπει εὐρύτε-
ρον νὰ ἐξέρω τὸν εὐγενὴ τῆς φοιτητικῆς
κοινωνίας καὶ ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν μεγάλων ἰ-
σωδῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἔθνους.

Ὁπωσδήποτε ὁμοῦς, ἀγαπητοὶ φοιτη-
ταὶ καὶ φοιτήτριαι, ἐκ τῆς θραχέως αὐ-
τῆς ἀνακοπήσεως τοῦ φοιτητοῦ διὰ μέ-
σου τῶν αἰώνων, νομίζω διὰ θεᾶ συμφο-
ρεῖτε μετ' ἐμοῦ διὰ ἡ ζωῇ τοῦ φοιτη-
τοῦ ὅσον καὶ ἂν ἐπικρατῇ κατὰ καιροῦς,
ὁσοῦ χρόνον ἐνέχῃ ἀνάσταντος πρὸς τὰ ἥθη
καὶ ἔθνη τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ τόπου. Ὁ

VII (τελευταῖον)

Προκειται περὶ τῆς ριζικωτέρας ἀντι-
 μειωπίσεως τοῦ ζητήματος: Τὶ δηλαδὴ
 εἶναι ἐν τῇ βαθύτερᾳ της οὐσίᾳ αὐτῇ ἡ
 βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ ποῖαν θέσιν θα-
 λάβωμεν ἡμεῖς οἱ νεώτεροι Ἕλληνες ἀ-
 πέναντι αὐτῆς. Οἱ ἐξακολουθῶμεν ἐπι-
 ἄπειρον καὶ μοιρολατρικῶς νὰ τὴν βλέ-
 πωμεν περιφοροῦμένην καὶ φθίνουσαν,
 ὡς καὶ τι τὸ ἀνέξιον νὰ ζῇ, ἢ μὲ τὸ λῆ-
 μιν καὶ ἀξιοπορεπῇ ἀνδρισμὸν θὰ τὴν
 κυττάζωμεν ἐνθόσως καὶ κατὰματ'· καὶ
 ἐὰν μὲν εἶναι ἀξία τοῦ ὀνόματος ὡς μου-
 σικὴ καὶ φέροι ἐν ἐαυτῇ στοιχεῖα ζωῆς
 καὶ περαιτέρω ἐξελιξέως πρὸς νέας ἐθνη·
 καὶ δημιουργίας, νὰ βάλωμεν ὅλοι ὅλοι
 τὰ δυνατά μας καὶ ν' ἀποκαθάρσωμεν αὐ-
 τὴν ἀπὸ τὸν ῥυθμὸν ποῦ φρακτὸν εἶναι ποῦ
 ἐπεκάθησαν ἐπάνω της ὑστερα ἀπὸ τόσας
 περιπετείας καὶ τόσων αἰῶνων συσκοτα-
 σμοῦς, ἐπαγαδιδόντες της ὅλην, εἰ δυνατόν,
 τὴν προτέραν της λαμπρότητα, ποῦ ἀκρα-
 δάντως πιστεύομεν ἡμεῖς δι' εἴχε, πλου-
 τίζοντες δὲ συνάμα αὐτὴν καὶ μὲ ὅλα τὰ
 τεχνικά μέσα ποῦ μᾶς δίδει ἡ σύγχροτος
 ἐπιστήμη καὶ ἡ τεχνικὴ ἐν γένει προόδος·
 Ἐὰν δὲ πάλιν εἶναι ἀναξία τοῦ ὀνόματος
 μουσικῆς καὶ, ἀνεξαρτήτως τῆς προσελύ-
 σεώς της, προκειται περὶ πράγματος ἀψύ-
 χου καὶ κακοζήλου, τότε νὰ τὸ πάρωμεν
 πλεόν ἀπόφασιν καὶ νὰ τὴν ἀπορρίψωμεν
 ἀπὸ πάνω μας, ἔστω καὶ μὲ κίνδυνον νὰ
 ξεριζωθῇ μαζὶ της καὶ ἕνα μεγάλο μέ-
 ρος τῆς ψυχῆς μας, τοῦ φρυελλοῦ μας
 εἶναι, αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσε-
 ως!.. Νομίζω ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ πιάσω-
 μεν ἐπὶ τέλους τὸν ταῦρον ἀπὸ τὰ κέρατα
 μετὰ ἑκατὸν εἰδὼν ἐλθόντων βίον δὲν ἐπι-
 τοπέοιαν διαταγμοῖ.

‘Ο δροσμός τὸν ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθῇσωμεν εἶναι σαφὴς καὶ ἐξ ἀπαιτήτων τῶν πραγμάτων καθωρισμένος. Δὲν χρειάζεται, νομίζω, τίποτε τὸ ξηραρετικόν· ἀλλ’ οὔτε βέβαια καὶ μὲ ἱατροσόφια γυμνασθεύονται εἰς τὰς ἡμέρας μας οἱ ἄσθενεῖς. Θ’ ἀνοίξωμεν διὰπλάτα τὰς θύρας μας διὰ νὰ εἰσέλθῃ ἡ ἐπιστήμη. Ἡμεῖς πιστεύομεν δι’ ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ, ἀκόμη καὶ ὅπως ἔχει σήμερον, εἶναι μεγάλη μουσική· ἀλλ’ αὐτὸ δὲν ἄρκει, πρέπει καὶ ν’ ἀποδειχθῇ. Καὶ διὰ ν’ ἀποδειχθῇ, εἶναι ἀπαραγκὴ ἡ μουσικὴ αὐτὴ νὰ μελετηθῇ, νὰ ἀναλυθῇ εἰς τὰ πρωταρχικά της κύτταρα, νὰ διερευνηθῇ μέχρι τῶν ἀκροτάτων της πηγῶν. Πρὸς τοῦτο χρειάζεται ἐξορία καὶ σύστημα, μέτρα πρὸς ἐπιδεικνύει ἡ ἐμπιστήμῃ, εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδο-

πῆρες μία καὶ ἀδιείρητος διότι μία διηβ-
 ξε πάντοτε ἡ φοιτητικὴ ψυχὴ, δημιουργη-
 μα ἀφ' ἑνὸς τοῦ ἐμφύτου πόθου τῆς μαθη-
 σεως, τὸσαν ἰσχυροῦ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν
 νέων, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν φοιτητικῶν παρα-
 δόσεων τῶν αἰώνων.

Κ. ΖΕΓΓΕΛΗΣ

οίαν τῆς ὁποίας καιρὸς νὰ περιέλθῃ τὸ
ζήτημα.

Ἰδὸν ποῖα εἶναι τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα
προτείνομεν ἡμεῖς, χωρὶς φυσικὰ ὃ ἀπο-
κλείεται οὐ ὑπάρχουν καὶ ἄλλα.

1) Ἡ ἐπανάγνωσις τῶν κειμένων. Ἐἵτε ἀναδρομικῶς εἵτε ἄλλως πως τὰ ἐξηγημένα λειψμένα πρέπει νὰ ἐξαναδιαβῶσθαι, διὰ τὴν γνῶσθιν κατὰ πόσον αὐτὰ (τὰ παλαιότερα ἰδίως χειρόγραφα) ἤρημ-νεύθησαν ῥηθῶς. Ὅσονδήποτε μεγάλη καὶ ἂν εἴναι ἡ ἐκτίμησις μας καὶ ὃ θὰ μισθοῖς πρὸς τὸ ἔργον τῶν τριῶν διδασκάλων, μένει πάντοτε ἡ σκιερά ἀμφιβόλη διὰ καὶ τὴν διεργασίαν ἐκ τοῦ πολυσυνθετοῦ κρίνον τῶν ἀλλήλων ἑλλήνων γραφῶν, καὶ διὰ οἱ τρεῖς διδάσκαλοι, ἐν τῇ ἀναδρομῇ ταν εἰς τὰς προγενεστέρας γραφὰς διὰ μέσου τῆς γραφῆς τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου, τὴν ὅποιαν κυρίως ἡμῶν ἐπὶ, (δι' αὐτῆς χωροῦντες εἰς τὴν συμπερασματο-κὴν ἐμμερίαν τῶν πρὸ τῆς Ἀλδασέας γραφῶν) ἔκαμαν ἄλλατα ἢ ἀφῆκαν χά-ματα, κάπως παραμορφωτικὰ τῶν πα-λαιωτέρων μελῶν. Φιλοδοξήσαντες δη-λογεῖν μὲ τὸ κλειδί πὸν ἦνοιγαν τὴν γραφήν Π. Πελοποννησίου ν' ἀνοίξουν καὶ τὴν θύραν τῶν πρὸ τῆς Ἀλδασέας γραφῶν, παρεβίβαν ἐν μέρει αὐτήν, δι-οτι τὸ κλειδί πὸν ἐκράτοντες εἰς χεῖρας τῶν εἶχεν ἴσως κάποιο δόνη ἐλλείπει. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται πῶς μέλη φέροντα ἐνδοξα δνόματα (Κουκουξέλης, Παρόρετος, Κο-τοπετρίος κλπ.), μὲ τὴν ἐξηγήσιν πὸν ἐδό-θη εἰς αὐτὰ ὑπὸ τῶν τριῶν διδασκάλων, δὲν τιμῶνται οὔτε τρίτης τάξεως μελοποιούς ἀπλοῦστα δὲν λέγονται ὑποτί, ἐν ἀντιθέ-σει πρὸς ἄλλα ἔργα τῶν ἰδίων μελοποιῶν πὸν εἶναι κυριολεπτικῶς θαυμασία. Ἐ-πανάγνωσις λοιπὸν τῶν αὐτῶν κειμένων, ἐν τῇ προσδοκίᾳ εὐτυχεστέρας ἀποτελε-σμάτων.

2. "Άμεσος ἔκδοσις ὅλων τῶν μου-
σικῶν κειμένων, ὅσα μεταφέρθησαν ἐκ
τῆς παλαιᾶς εἰς τὴν νέαν γραφὴν ὑπὸ
τῶν τριῶν Διδασκάλων, καὶ τὰ ὅποια κατά-
κεινται καὶ αὐτὰ σπουδῶς καὶ δεκάδας τόμων
εἰς χειρόγραφα ἀπὸ τὰς διαφόρους ἑλλη-
νικὰς βιβλιοθήκας τῆς Ἀνατολῆς (Κων)-
σταντινούπολις, Ἀγ. Ὁρος, Ἱεροσόλυμα), διὰ τὴν
μελετητῆν ὅλην ἢ ἐκ τῆς βυζαντινῆς καὶ
μεταβυζαντινῆς περὶ αὐτὴν προεβλεπόμενα καὶ
ἐξηγηθεῖσα παραγωγή. Τοιοῦτοιοῦτως,
ἔχοντες σύνολον τὸ μουσικὸν ἔργον των,
θὰ δυσνηθῶμεν καὶ καλλίτερον νὰ κρίνω-
μεν αὐτὸ καὶ εὐρύτερον νὰ κινηθῶμεν ἐν-
τός αὐτοῦ διὰ τὴν γνῶσιν τῆς ἀρχαίας
γραφῆς, καὶ πλουσιότεραν νὰ κάμωμεν
τὴν ἐπιλογὴν διὰ τὰς μελλοντικὰς ἐπιδιω-
ξεις μας, πρακτικὰς καὶ δημιουργικὰς
— ἐννοῶ τὴν νέαν ἐθνικὴν μουσικὴν
δημιουργίαν.

3. "Αμεσος έκδοσις ὅλων τῶν περι μουσικῆς χειρογράφων πραγματειῶν ὅσαι ἐποιήθησαν πρὸ τῆς 'Αλώσεως καὶ μετ' αὐτὴν μέχρι τοῦ 1800 κα

τῶν θεωρητικῶν ἐν γένει κειμένων, μὲ
τὴν ἐλπίδα οἱ, παρ' ὅλην τὴν ἀσάφειαν
καὶ σχολαστικότητα αὐτῶν, θὰ καρπωθῶ-
μεν πολλὰ διὰ τὴν διαλεύκανσιν τοῦ ἐπι-
μάγου ζητήματος.

4. Κριτική μελέτη ἐπὶ τῶν μου-
σικῶν κειμένων, ὅπως γίνεται εἰς τὰ
ἀρχαῖα φιλολογικὰ κείμενα (συνθέτης,
χρόνος συνθέσεως, μόρφωση αὐτοῦ, μέσα,
περιθόρουν, ἐπιδοράσεις κλπ.) διὰ τὰ ἐξ-
ακριβωθῆ ἵσα εἶναι τὰ γνήσια καὶ ποῖα
τὰ ψευδῆ, μέχρι ποῦ φθάνει ἡ νοθεία
τῶν ἢ ἡ πρωτοτυπία τῶν, ὥς καὶ τί μᾶς
ἔδωκεν ἐκάστη περίοδος καὶ ποῖα ἡ ἀξία
της.

5. Συγκριτική εξέταση διων κειμένων τῶν κειμένων (μουσικῶν) τὰ δο-
ποια, ἐξηγηθέντα εἰς τὴν νέαν γραφὴν ὑπὸ
περισσότερων τοῦ ἐνὸς ἐξηγουντιῶν, μᾶς
δίδουν τὸ μέτρον τὰ κρίνωμεν ἐπὶ ποῖον
σημεῖον ὑπῆρξε ταυτότης ἀνιλήψαντες ὅς
πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ πρωτοτύπου καὶ
ἐπὶ ποῖον ὑπάρχει καταφανὴς διαφορά.
Ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης συγκρίσεως θά-
ῃτο ἡ ἐξακριβωσις περὶ τοῦ κατὰ πόσον
ἀνταποκρίνονται ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην αἰ-
κατὰ καιροὺς γραφαί, συνάμα δὲ καὶ μέ-
ροι ποῖον σημεῖον ἐπεκτείνεται ἡ πραγμα-
τικὴ ἔννοια τῆς ἐπὶ κεφαλῇς τῶν πλεισταν
ἐξηγηθέντων μελῶν φράσεως «καλλωπι-
σθῆν» «συντηγθῆν» «διασκευασθῆν»
κλπ. Διότι ὑπὸ τὰς λιτὰς αὐτὰς λέξεις, εἰ ὧ
πολλὰς δὲν σφαλίνεται ἵπποτε ἄλλο παρὰ
διάφορος ἀπλῶς γραφὴ ἄνευ ἀλλοιώσε-
ως τοῦ μουσικοῦ περιεχομένου, πλειστά-
κις θυμαὶ καὶ μεταβάλλεται ἄρδην ἡ
κατάστασις.

6) Ἐκλαίκευσις ὅλων τῶν ἀρχαίων περὶ μουσικῆς πηγῶν (Ἐκκλείδης, Ἀριστοτέλης, Ἀλπίσιος κλπ.) ὥστε ὁ ἀρχαῖος καὶ παρ' ἡμῶν εὐρεῖα ἐπιστημονικῆς εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν προγονικὴν ἐκγένεσι μουσικῆν, καὶ πρὸς λύσιν τοῦ περιεχομένου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1881 ἐκδόσεως ὁριστικῶς καὶ ικανοποιητικῶς τὸ ζήτημα, θέασα ὡς γνῶμονα τοῦ καθορισμοῦ τῶν τοικῶν διασχημάτων τὴν παράδοσιν.

7) Μετάφρασις ὅλων τῶν ξένων ὅσοι ἔγραψαν περὶ τῆς μουσικῆς
 μας, ἰδίως κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους
 αἰῶνας, καὶ ἀνελλιπὴς παρακολούθη-
 σις τῶν σπουδαίων ἐργασίων καὶ τῆς νε-
 νήσεως ἡ ὁποία ἤρχισεν τελευταίως ἐν τῇ
 Αὐστρίᾳ ἐπὶ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς· ἀλλὰ
 καὶ καταρτισμὸς στελεχῶν διὰ καταλ-
 ῖλλον εἰς τὰ κέντρα ἐκεῖνα ἀποστολῆς νε-
 ῶν σπουδαστῶν.

8) Στεγανή ἀπομόνωσις τῶν καθο-
ρῶς βυζαντινῶν μελωδιῶν—καὶ α-
τῶν ἀκόμη τῶν ἐπὶ μέρος μουσικῶν θι-
σεων—διὰ τὰ δυνηθῶμεν τὰ συλλαβο-
μεν τὴν οὐσιώδη γραμμὴν τῆς βυζαντι-

της μουσικής, εν διακρίσει από τὰς ἄλλας συγγενεῖς ἀνατολικὰς γραμμάς ἐν γένει. Μόνον τότε θὰ δύναται νὰ γίνη λόγος περὶ προχωρήσεως μας πρὸς νέας ἢ νεοελληνικὰς πραγματικὰς δημιουργί-
ας καὶ περὶ ἀποφασιστικῆς ἐναρμονί-
σεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελῶν. Ἄλλως
προτιμότερον νὰ μένωμεν ἐκεῖ ὅπου εἴ-
μεθα, διὰ νὰ μὴ περιπλέκωμεν περισσό-
τερον τὰ πράγματα. Ἡ ἐργασία αὐτὴ
προσέτι θὰ μᾶς διηκολύνει μεγάλως καὶ
διὰ τὴν ἀνάγκησιν τῆς παλαιότερας γρα-
φῆς, ἐφ' ὅσον ἀδυσχερῶς βραίνοντες, ἡ-
ναπλέοντες τρόπον τινὰ πρὸς τὰς πηγὰς, θὰ
ἐφθάνωμεν μοιραίως εἰς τὴν πρώτην ὑ-
ποτυπώσιν μορφῆς τῆς βυζαντινῆς παρα-
σηματικῆς, ὅποτε εὐκολὸς θὰ ἦτο κατὸ
πιν ἡ κατανόησις καὶ τοῦ μετέπειτα πλου-
τισμοῦ τῆς. Τὴν στιγμὴν ποὺ ἤρμηνεύθη-
σαν ἱερογλυφικά καὶ σφηνοειδεῖς γρα-
φαὶ ἐκ μόνης τῆς συμπτωματικῆς εὐρέ-
σεως συνειρημάτων φερόντων ἀντίστοιχον
κείμενον εἰς γλῶσσαν ὁπωσδήποτε γνω-
στοτέραν, θὰ ἦτο θαῦμα ἐὰν δὲν ἤρμη
νεύσει μία γραφὴ, ἔστω καὶ μουσικῇ, τῆς
ὁποίας τὰ ἀντίστοιχα ἐρμηνεύματα καὶ οἱ
ἀναλύσεις εἰς νεώτερας γραφάς, ὥς καὶ
τὰ ἀπὸ ἐνὸς αἰῶνος ἐκδοθέντα ἐντυπα
τῶν ἰδίων κειμένων εἰς τὴν τελευταίαν
γραφὴν, συσσωρευόμενα θὰ ἤμποροῦσαν
ν' ἀποτελέσουν δόκιμη βεβαιότης!... Οὐ-
τε κλειδὸς χρειάζεται οὐτε ἐλληνοδρῶμοι
μοναχοὶ χρειάζεται ἀπλῶς μελέτη καὶ
ψυχραῖος ἐπιστημονικὴ ἀντιμετώπισις
τοῦ ζητήματος. Ἄλλως, θὰ μᾶς προλά-
βουν καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ οἱ Εὐρω-
παῖοι, καὶ εἶναι κρῖμα νὰ μὴν ἡγοῦμεθα
ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἰς τὸν στίβον ἐνὸς καὶ
ἐξοχῆν ἰδικῶς μας ἀγωνίσματος.

9. Μεταφορὰ εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν
παρασηματικὴν δὲ τῶν μεμαρτυ-
ρημένων καὶ καταφανῶς ἀρχαίων μελῶν
ἢ ὁπωσδήποτε βυζαντινῶν (καὶ δια-
κρίνονται τόσον εὐκόλως) δι' ἀκριβεστά-
της ἀποδόσεως, οὕτως ὥστε νὰ λάβουν
ἰδέαν ἀσφαλῆ καὶ οἱ ἔθνοι καὶ ὁ μορφω-
μένος ἐν γένει κόσμος περὶ τῆς ἐθνικῆς
μας μουσικῆς καὶ νὰ μὴ παρασύρονται
ἀπὸ τὰς συγχρόνους μουσικὰς ἀσυναρ-
τησίας τῶν ἐκκλησιῶν μας. Ἀλλὰ τοῦτου
προέχει ὁ ἀκριβὴς ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ γρα-
φῇ καθορισμὸς τῆς σημασίας ἢ δυνά-
μεως τῶν φθογγολογικῶν τῆς ἰδικῆς μας
γραφῆς. Διότι αὐτὰ (χαρᾶκτες ποσότη-
τος καὶ ποιότητος) ἐνῶ ἔχουν ἀναλυθῇ
ὁπωσδήποτε ὑπὸ τῶν τριῶν διδασκάλων,
ἀπὸ συμβόλων γενόμενα γράμματα, ἐν
τοῦτοις ἐξακολουθοῦν ἐν τινὶ μέτρῳ νὰ
εἶναι ἀκόμη σύμβολα, δεκτικὰ διαφορο-
τρόπων ἐρμηνειῶν. Δὲν ἔχουν δηλονότι

τὴν ξερότητα τῶν εὐρωπαϊκῶν φθογγο-
σῆμων καὶ δύνανται διαφοροτρόπως νὰ
ἐξαγγέλλονται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἰδίως
ἐν συνθέσει (συμπλέγματα χαρακτήρων)
πρᾶγμα πὺν παρακωλύει μεγάλως τὸ δ-
μοιόμορφον τῆς ἐκτέλεσεως (ἰδίως εἰς
πολυμελὴ χορὸν), παρεμποδίζει δὲ ἀφ'-
ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἀκριβὴ ἀπόδοσιν ἐπὶ τοῦ
εὐρωπαϊκοῦ πενταγράμμου, τὸ ὁποῖον
πάλιν πρέπειν πλουτισθῇ παρ' ἡμῶν καὶ
διὰ προσθέτων σημείων (ὅπως ἔγινεν ἡ
δη ἀρχή), διὰ νὰ καταστή ἱκανὸν νὰ ἀπο-
δίδῃ τὰς ὑποδιαίρεσεις τοῦ τόνου τῆς
ἰδικῆς μας κλίμακος, τοὐλάχιστον φωνη-
τικῶς, ἀφοῦ εἰς τὴν συγκεκριμένην κλί-
μακα πᾶν κατὰ κλ. εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀπο-
δοθῶν αὐτὰ ὁπωσδήποτε ἀκριβῶς.

10. Ἀμεσὸς ἐπαφὴ πρὸς τὸ ἐν
Κωνσταντινουπόλει πνευματικὸν
κέντρον, πρὸς συντονισμόν τῶν ἐνερ-
γειῶν διὰ τὴν ὀριζτικὴν κατεύθυνσιν, ὥς
καὶ ἀποστολὴ τῶν καταλλήλων προσώπων
εἰς Ἅγιον Ὅρος καὶ ἄλλαχοῦ, πρὸς συ-
στηματικὴν περισυλλογὴν καὶ κατὰ τῆς
τῶν σφαιρομένων χειρογράφων μουσικῆς
ἔλης, παλαιῶν καὶ μεταγενεστέων. Ἐ-
πίσης προσέλκυσις καὶ τῶν ἐν ἰδιωτικαῖς
βιβλιοθήκαις ὑπαρχόντων, πρὸς σχηματι-
σμόν ὅσον τὸ δυνατὸν πληρεστέρον μου-
σικοῦ καὶ μουσικολογικοῦ ἀρχείου.

11. Καταρτισμὸς πολυμελῶν χο-
ρῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἡσυχασμένων
συστηματικῶς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐνιαίου
προγράμματος μελωδιῶν αὐστηρῶς κα-
θορισμένων, καὶ ἀμεσὸς ἀποσκορὰ-
σις ἀπὸ τοῦδε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν μας παν-
τὸς μουσικοῦ στοιχείου καταφανῶς ξε-
νικοῦ.

Καὶ ἐπὶ πᾶσι (διὰ τὴν πραγματο-
ποίησιν τῶν ἀνωτέρω):
12. Σύμπηξις ὅλων αὐτῶν τῶν ἐ-
νεργειῶν εἰς ἓνα πᾶν Ὁργανισμὸν — Ἰνστιτοῦτον Βυζαντινῆς Μου-
σικῆς ἢ διειδήποτε ἄλλο — ὑπὸ τὴν διεύ-
θυνσιν ἢ ἐπιβλῆσιν τῆς Ἐθνικῆς Ἀκα-
δημίας, φωνικῆς κηδεμόνος καὶ θεματο-
φύλακος παντὸς πνευματικοῦ θησαυροῦ
τοῦ Ἑθνικοῦ. Ἡ μεγάλῃ πρωτοβουλία ἐ-
κείθεν πρέπει νὰ προσέλθῃ, διότι μόνον
μία Ἀκαδημία θὰ ἡδύνατο νὰ ἀναλάβῃ
ἔργον τόσον ὀγκῶδες καὶ τόσον πολυσχι-
δές, ὑπερβαίνον ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰς
δυνάμεις ἐνὸς ἐκτετατοῦ καὶ πολλῶν ἀνθρώπων
καὶ ἰδίων δρώτων.

Ἐπίσης καὶ ἡ Ἐκκλησία — ἢ ἐλευθέρως
Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος — πρέπει ἐπὶ τέ-
λους νὰ κινηθῇ τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅ-
σον προτίσται αὐτῆς ὁ ἡμετέρος ἀνὴρ ὁσῶς
ὑπὸ ἔποψιν ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως,

ἡθικῆς περὶ τῆς καὶ πνευματικοῦ ἐν γέ-
νει ἐξοπλισμοῦ εἶναι τῶν συγχρόνων του
οὐδενὸς δευτέρου. Ἡ δὲ πολιτεία πρέ-
πει καὶ αὐτὴ νὰ πράξῃ τὸ καθήκον τῆς.

Αὐτὰ εἶναι τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα προτεί-
νομεν ἡμεῖς διὰ τὴν προσδοκωμένην
κάθαρσιν. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνουν ὅλα αὐ-
τὰ χρειάζονται καὶ θυσίαι ὁλικαί: χρειά-
ζεται χρόνος. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ πολιτεία ὑ-
πὸ τὰς παρούσας συνθήκας δὲν εἶναι εἰς
θέσιν ν' ἀναλάβῃ τοιοῦτον ἔργον, καλοῦν-
ται οἱ μεγάλοι ὁμογενεῖς, οἱ εὐεργεταί
τοῦ νεωτέρου ἔθνους, νὰ μετασχηματίζω-
νται εἰς τὸ νέον τοῦτο ἀνώνυμον, ὑπέροχον
ἑλληνικόν. Ἐπιζητοῦμεν δι' ἐπὶ τῶν ἡμε-
ρῶν μας δὲν ἔλειπον ὁριστικῶς οἱ Βαλλι-
άνοι καὶ Μενάνκιδες τοῦ Νεοελληνικοῦ
πανθέου, καὶ δι' ταχέως θὰ εὐρεθῇ καὶ
θὰ ὑπάρξῃ ὁ μέγας Ἕλληνας ποὺ θὰ
δεχθῇ νὰ σηκώσῃ καὶ τὴν μεγάλην αὐτὴν
τιμὴν ἐπὶ τῶν πατριωτικῶν ὤμων του,
καὶ ὁ ὁλοῦτος θὰ θελήσῃ νὰ συναντίσῃ τὸ
ὄνομα του μετὰ τὴν μουσικὴν ἀναγέννη-
σιν τοῦ νεωτέρου ἔθνους.

Τὸ ἀναμένομεν.

Ἀθῆναι 5 Μαρτίου 1934

Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΛΟΣ

Βουλευτὴς Σερρών
(ἐκ Θράκης)

ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ ΤΟΙΧΟΥ

ἀσφαλέστατα, ἀφλεκτα, ἀπὸ

ΔΡΧ. 500

καὶ ἄνω

Ἐργοστασίον

ΝΑΥΠΛΙΩΤΟΥ

Ἀθῆναι, Ἡφαίστου 18.

(Σιδ. Σταθμὸς) Μοναστηράκι.

ΠΛΑΣΤΙΓΓΕΣ

Μηχανουργικαὶ — Οἰκοδομικαὶ

ἐργασίαι.

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΗΝ. ΕΜΠΟΡ. ΠΙΣΤΕΩΣ

Συνάλλαγμα — Ἐπιταγὰι

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΘΕΤΟΥ Κ. Π. ΠΕΤΡΙΔΗ

Στις 8 Μαρτίου ὁ Ἕλληνας συνθέτης
Πέτρος Πετρίδης ἔδωκε στὸ θέατρο «Κεν-
τρικόν» τὴν πρώτην ἀπὸ τῶν δύο συναυλιῶν
ποὺ θὰ ἐξῆς ἐφέτος μετὰ ἔργα δικὰ του.

Ἡ συναυλία αὐτὴ ἀνεμίνετο ἀπὸ τοῦ
φίλου τῆς μουσικῆς μετὰ ἐξαιρετικὸν ἐνδια-
φέρον γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ὅσον ὅσον
τὴν μέχρι σήμερα καλλιτεχνικὴν σταδιο-
δρομίαν τοῦ Πέτρου Πετρίδου ποὺ ποῦ
ἐκτελεῖται ἡ συμφωνικὴ ὀρχήστρα
ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου
καὶ ἀπὸ τῶν συναυλιῶν τῶν ἔργων του
ποὺ εἶχε δώσει τὴν περασμένη χρονίαν εἰς
τὸ «Κεντρικόν».

Καὶ ὅτι χαρακτηρίζει τὴν δὴν δημι-
ουργίαν τοῦ Πετρίδου εἶναι ἡ προσπάθεια
νὰ ἐπιτύχῃ τὸν ἑλληνικὸν τόνον, νὰ δημι-
ουργήσῃ ἑλληνικὴν μουσικὴν, νὰ δώσῃ τὸ
γνώρισμα τῆς ἑλληνικότητος ἐπὶ τὴν μου-
σικὴν τοῦ δημιουργοῦ. Ὁ τρόπος μετὰ τὸν ὁ-
ποῖο προσπαθεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ
σκοπὸν τοῦ θεωρεῖται ὅτι εἰς τὸν ἄνθρω-
πον καὶ οἱ δυσκολίες ποὺ ἔχει ἀντιμετωπίσει
καὶ θὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀκόμη μοιραίως
εἶναι μεγάλα καὶ δυσπρόβλεπτα.

Ἡ πρώτη ἐφετηνὴ συναυλία τοῦ κ.
Πετρίδου ἐσημείωσε μὴ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυ-
χίαν. Τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον τοῦ Πε-
τρίδου ὅρμηκε μὴ εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσῃ σὲ
ὅλην τὴν ἀξίαν τὸ ἔργο τοῦ Ἑλληνα συν-
θέτη. Τὰ ἔργα ποὺ ἐκτέλεσε ἡ ὀρχήστρα
καὶ διηθῶν ὁ ἴδιος φανέρωσαν μὴ με-
γάλην δημιουργικὴν δύναμιν, μὴ γόνιμην
ἐμπνευσιν καὶ μὴ πρωτότυπην καὶ ἄρτιαν
τεχνικήν.

Ἡ συμφωνία δωμάτιου γιὰ μικρὴ ὀρ-
χήστρα καὶ ἡ «Ἑλληνικὴ σουίτα» γιὰ
πίκνον ἔδειξαν πόση σημασία ἀποδίδει ὁ

Ἕλληνας συνθέτης ἐπὶ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς τε-
χνικῆς του καὶ πρὸς ποῖα κατεύθυνσι ψά-
χνει γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὸ ποὺ λέμε ἑλλη-
νικὸν χρώμα ἐπὶ τὴν μουσικὴν του.

Ὁ «Θρύλος ἀγάπης», ὁ κύκλος αὐτὸς
τῶν πέντε τραγουδιῶν τοῦ Λάμπρου Πορ-
φύρα, εἶναι κάτι πάρα πάναν ἀπὸ πέντε
μελωδίαις, εἶναι τὸ φυτώριον ἐνὸς μου-
σικοῦ δράματος.

Ἡ «Ἀθήνη» τοῦ Μαβίλη, γραμμένη γιὰ
τραγοῦδι καὶ ὀρχήστρα, εἶναι καὶ αὕτη
ἓνα δείγμα τοῦ δραματικοῦ στοιχείου ποὺ
ἔχει εἰς τὴν μελωδίαν τοῦ Πέτρου.

Ὁ κ. Πετρίδης ἐχειροκροτήθηκε ἐν-
θουσιαστικῶς ἀπὸ τὸ πολυπληθὲς ἀκροατή-
ριον τοῦ ποὺ μετὰ πραγματικὴν συγκίνησην
χαίρεται τὴν μεγάλην προσπάθειαν τοῦ
Ἑλληνα συνθέτη. Ἡ ἀγάπη καὶ ὁ ἐν-
θουσιασμός μετὰ τὰ ὁποῖα περιβάλλει τὸ
μουσικὸν κοινὸν τὸν Πέτρου εἶναι γι' αὐτὸν
μία ἀναγνώρισις τῆς ἐργασίας ποὺ μέχρι
σήμερα ἔχει παρουσιάσει καὶ μὴ ἀνεκτί-
μητη προώθησις γιὰ τὸ δρόμον ποὺ ἔχει
ἀκόμη νὰ τραβήξῃ πρὸς ὄψελος τῆς ἑλλη-
νικῆς μουσικῆς.

Ἡ κριτικὴ ἐκφράστηκε μετὰ λόγια ἐνθου-
σιασμοῦ γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Πέτρου ποὺ
πραγματικὰ ἀποτελεῖ ἓνα μεγάλο σταθμὸν
ἐπὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς,
ποὺ αὐτὸς τῆς ἐπιτάχυνε τόσο γόνιμα
τὴν δημιουργικὴν κίνησιν.

Ἡ δὲ ὑστερα ἀπὸ τὴν πρώτην θριαμβευ-
τικὴν ἐπιτυχίαν ἡ δεύτερη συναυλία τοῦ
κ. Πετρίδου μετὰ ἔργα γιὰ μεγάλην ὀρχήστρα
ποὺ θὰ δοθῇ τις ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου ἀνα-
μένεται μετὰ ἀνυπομονήσαν γιὰ τὴν πραγμα-
τικὴν ἀποτέλεσιν μὴ ἐξελίξῃ τῆς ἐμ-
πνεύσεως ἐνὸς ἀπὸ τοῦς κορυφαίους ἑλ-
ληνες συνθέτες. Οἱ δύο συναυλίαι τοῦ κ.
Πετρίδου θὰ ἀποτελέσουν τὰ σπουδαιότερα
ἔργα μουσικῆς γεγονότα τῆς ἐφετηνῆς πε-
ριόδου.

Μ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Ν. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ:

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

(Ἀθῆναι 1934)

Ἐχὼ ἐπὶ τὴν βιβλιοθήκην μου μίαν ἱστορίαν
μὴ ἐθνικῆς μας περιοχῆς, ποὺ παρουσι-
άζεται μετὰ τὸν ἐξῆς ἀσυνήθιστον τρόπον: κα-
θε σελὶς τῆς (εἶναι σὲ πολλὰ μεγάλα σχήμα)
εἶναι καὶ ἓνας πίναξ. Ὁ πρῶτος πίναξ ἔχει
τὰς μεγάλας χρονολογικὰς τῆς διαιρέσεως.
Ὁ δεύτερος, ὅτι καὶ ὁ πρῶτος, ἀλλὰ συγ-
χρόνως καὶ τὰς ὑποδιαίρεσεις τῆς πρώτης
διαίρεσεως. Ὁ τρίτος, ὅτι καὶ οἱ προη-
γούμενοι, καθὼς καὶ τὰς λεπτομερείας
τῆς πρώτης ὑποδιαίρεσεως τῆς πρώτης
διαίρεσεως. Ἐξέτασται ἔτσι μετὰ τὴν σει-
ρὰ ὅλη ἡ ἱστορία, κατὰ τρόπον ὥστε ἐπὶ
ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ἐλαχίστην λεπτομέρειαν νὰ
εἶναι οἱ τίτλοι τῶν ὑποδιαίρεσεων καὶ δι-
αιρέσεων εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκει, μέχρι καὶ

τοῦ τίτλου τοῦ ὅλου ὁ βίβλος.

Ἀρχίον ἀπὸ τὸ ἀπλοῦς αὐτὸ παρά-
δειγμα προσπάθειας νὰ δώσῃ μίαν ζω-
τανώτερην εἰκόνα τοῦ συλλεγμένου συστή-
ματος ἐπὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς ἱστορίας, ἐνὸς
συστήματος ποὺ τόσο λίγο δυστυχῶς συν-
αντάται σὲ μᾶς. Ὁ Ἕλληνας ἐπιστήμων (ὁ-
χι μόνον ἐπὶ τὴν ἱστορίαν) ἔχει τὴν μανίαν τῆς
ἀναλύσεως, τὴν ψύχων τῆς μονογραφίας,
ποὺ εἶναι συγχρόνως καὶ περὶ εὐκόλη καὶ
περὶ ἐντυπωσιακὴ. Μετὰ τὰ σημερινὰ μέσα
τῆς βιβλιογραφίας, ὁ ἀρχαιολόγος ποὺ εἰ-
δικεύεται σὲ ὁρισμένη ἐπιγραφὴν, ἢ ὁ ἱ-
στορικὸς ποὺ διυλίζει ὁρισμένον ἐπεισόδιον
τῆς ἱστορίας, μελετᾷ, ἐξαιρετικῶς πέντε, δέ-
κα, εἰκοσι βιβλία ποὺ μποροῦν σὲ σὴν

μετὰ αὐτὸ νὰ τὸν βοηθήσουν. Προσθέτει
καὶ τὴν συμβολὴν τῆς ἰδικῆς του ἐρεῦνης
καὶ κρίσεως, καὶ παρουσιάζει ἓνα πολυσέ-
δο βιβλίον, ποὺ ἔχει τόσο σφῆρα ὥστε με-
τὰ τῆς ἀπειρας παραπομπῆς τοῦ τοῦ βιβλίου
αὐτοῦ εἶναι βέβαια ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ στενὸν
κύκλον τῶν συνεπιστημόνων τοῦ συγγρα-
φέως, ἀλλὰ δὲν λέγει τίποτε σὲ τὸν πολὺ
κοινόν, ποὺ δὲν βρίσκει σὲ ποῖον σημείον
τοῦ οἰκοδομήματος τῶν γνώσεών του
μπορεῖ νὰ τοποθετήσῃ τὸ λιθαράκι αὐτό.

Πόσο περισσότερο σέβεται τὴν συνθετι-
κὴν ἐργασίαν. Ἄν σοὺ ποῦν πῶς; πρέπει νὰ
συμπυκνώσῃς δεκαπέντε εἰδῶν διπλωμα-
τικὴν ἱστορίαν σὲ ἓνα τομῆδιον ἑκατὸ σελί-
δων καὶ θέλεις νὰ κάνῃς μίαν πραγματι-
κῶς χρήσιμην καὶ εὐνοημένην ἐργασίαν,
πρέπει νὰ διατρέξῃς ἑκατοντάδες τόμων,
νὰ χωρίσῃς ὅλες τῆς ἀπειρίας τῶν σχετι-
τικῶν μονογραφιῶν ποὺ ἔχουν γραφῇ καὶ
ἀπὸ αὐτὸ τὸ θοῦν ὅλιναν νὰ σμιλεῖς
ἓνα μικρὸν ἀλλὰ ἐκρὺ κομψοτέχνημα. Λέ-
γουν ἀκόμη οἱ ὁπαδοὶ τῆς μονογραφίας
ὅτι μόνον αὕτη προσφέρει κατὰ κανονόρ-
μην ἐπιστήμην, ὅτι τὰ συνθετικὰ ἔρ-
γα εἶναι ἀπλὰ συσσωρευμένα πραγματικῶν
γνωστῶν. Ἀπαντᾷ ὅτι γιὰ νὰ ἀπλωθῇ ἡ
ἐπιστήμη πέρα ἀπὸ τὸν περιορισμένον
κόσμον τῶν ζητούμενων ἐροφαντῶν τῆς,
γιὰ νὰ ἀνοίξῃ μάτια καὶ νὰ δονήσῃ χορ-
δὲς ποὺ μποροῦν πολλὰ νὰ ἀποδώσουν,
πρέπει νὰ ρίξῃ τὸ φῶς τῆς ἡ σὺνθεσις, νὰ
κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ νὰ παράσῃ ὅ-
σας στερεὰς στοῦς νέους ἐργάτας ποὺ θὰ
προσπύξῃ.

Ἐνὰ ἀπὸ τὰ λίγα βιβλιαράκια ποὺ ἱκα-
νοποιῶν τὴν ψυχὴν μου, ὥς ὁπαδοῦ τῆς
σύνθεσεως, εἶναι τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ
Ν. Ι. Χατζηβασίλειου, ἐνὸς νέου ἀλλὰ
γερὰ κατηχημένου διπλωμάτου ποὺ μᾶς
ἔδωκε ἡμεῖς τὴν «Εὐρωπαϊκὴν Ἔνωσιν» (19-
32) καὶ τὴν «Διδικασίαν τῆς Συνδιαλλα-
γῆς εἰς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον» (1933).
Τὸ δεύτερον εἶναι μονογραφία, τὸ
πρῶτον ἐξαιρητικὴ μελέτη ἐνὸς γενικῶ-
τέρου θέματος. Τὸ νέο του ἔργον, «Περί-
γραφή διπλωματικῆς ἱστορίας 1919—
1933» (1934, ἀνατύπωσις ἀπὸ τὴν «Παγ-
κοσμικὴν ἱστορίαν» τοῦ Ἐλευθερουδάκη)
εἶναι μίαν τελειὰ σύνθεσις μίαν σπουδαίαν
γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα περίοδον. Ἡ ἑκα-
τὸ του σελίδες, χωρὶς τὴν παραμικρὰ πα-
ραπομπήν, εἶναι ὁ συμπυκνωτὴρ ἑκατὸ τό-
μου. Τίποτε δὲν λείπει καὶ τίποτε δὲν
εἶναι περιττό. Γεννᾷ σὲν ἀναγνώστη
μὴ ζῶντῃ καὶ συναρμολογημένην εἰκόνα
ἐνὸς τοπίου, — ὥς τὸ ποθεῖται, — ὅχι
ἀπλοῦ. Ὁ ὀλιγώτερος ἐντρίβης ἐπὶ τὴν Διε-
θνὴν πολιτικὴν φωνὴν ἔσται χωρὶς κόπον
κατατοπιζόμενος μετὰ σὺντημα μεθοδικόν. Ὁ
εἰδήμων ἱκανοποιεῖται ἀπὸ τὴν σαφή-
νειαν τῆς κρίσεως καὶ τὴν κομψότητα τῆς
ἐκφράσεως.

Ἐχὼ ζήσει ἀπὸ κοντὰ τὴν διπλωματικὴν
αὕτη δεκαπενταετία καὶ εἶμαι αὐστηρὸς
κριτής. Πιάνοντας τὸ μολύβιν γιὰ νὰ κά-
νω σημειώσεις σὲ τὸ περιθώριον καὶ ὑστερα
νὰ κρίνω τὸ βιβλίον, εἶχα, μετὰ ὅλην τὴν
πεπονησὶν σὲν Χατζηβασίλειον, τὴν στε-
νοχωρίαν μὴπως βρῶ ψεγάδας σὲ τὸ ἔργον
ἐνὸς συμπληρώσεως συναδέλφου, — ἔργον, ἐπα-
ναλαμβάνον, καθόλου εὐκόλον. Μετὰ βίας
ἐξετρώπων, μέσα σὲ ἑκατὸ σελίδας, ἓνα
ἢ δύο σημεία, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ὀνο-
μασθῶν λάθη, οὐδὲ καὶ ἀδελφίες, — μᾶλλον
ζωηρὲς ἐκδηλώσεις μίαν ὁρμῆς, σὴν κα-

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Διὰ τοῦ ΗΛΕΚΤΡΟΚΑΡΔΙΟΣΦΥΓΜΟΓΡΑΦΟΥ

πρὸς τελείαν καὶ ἀκριβὴ ΔΙΑΓΝΩΣΙΝ τῶν Νοσημάτων τῆς ΚΑΡΔΙΑΣ καὶ τῆς ΑΟΡΤΗΣ.
ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΑΡΤΗΡΙΑΚΩΝ ΠΙΕΣΕΩΝ, ἡτοι: τῆς Μεγίστης, τῆς Μέσης Δυναμικῆς καὶ τῆς
Ἐλαχίστης διὰ τοῦ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ ΤΑΛΑΝΤΩΣΙΜΕΤΡΟΥ.

ὑπὸ τοῦ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ Δ. ΑΡΧΙΓΕΝΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΥ

Διδάκτορος τοῦ Πανεπιστημίου τῶν ΠΑΡΙΣΙΩΝ. Ἐπὶ δεκαετίαν ἐκπαιδευθέντος ἐν Παρίσι, Βερολίῳ καὶ Λονδίῳ,
Μαθητοῦ τῶν Καρδιολόγων Καθηγητῶν κ.κ. VAQUEZ, CLERC καὶ LAUBRY

Ὁδὸς ΠΑΤΗΣΙΩΝ 107, ἈΘῆΝΑΙ — Ἐπὶ τῆς στάσεως Ἀγγελοπούλου. Τρόμ 2 καὶ 3

Ὡραὶ ἐπισκέψεως 10—12 καὶ 3—6. ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΣΙΤΑΙ ΔΥ ΟΛΟΥΣ

τεύθυνσι της οποίας δεν μπορούν να συμφωνήσουν ή συντηρητικώτερες στην εξωτερική, δημοκρατικώτερες στην εσωτερική πολιτική ιδέες μου από τον συγγραφέα. Σημειώνω εξ άλλου με χαρά φράσεις που μπορεί μερικά να πούν κοινοτυπίες (κοινοτυπίες όμως που μοιάζουν το αυγό του Κολόμβου, που πρέπει να της δρής), μα που είναι γεμάτες ορθολογισμό. Ίδου έξαφνα τί λέγει για την Κοινωνία των Εθνών: «Ουσιαστικώς, δεν είναι άλλο ή Κ. Τ. Ε. από το σύνολον των κυβερνήσεων, αί οποίαι την αποτελούν. Από τον βαθμόν λοιπόν και το πνεύμα της συμμετοχής ταύτης εξαρτάται αυτή ή υπόστασις του θεσμού». Και παρακάτω: «Παραδόξως ή εθύνη (διά την άδυσκαστον επίδολόν λύσεως εις το συνόλεον) καταγνώσθη εις αυτόν τον οργανισμόν της Γενεύης, ώσάν να απέτελει ούτος αὐθόρτον οργανισμόν, οὐδεις δὲ ὠμίλησε περί της εθύνης των Μεγάλων Δυνάμεων, αί οποίαι κατέχουν την ὀλικήν δύναμιν και ἀντιπροσωπεύονται εις τὸ Συμβούλιον της Κ. Τ. Ε.». Είναι ἀπαράλλακτα ή θέσις που έχω ἄλλοτε υποστηρίξει και ἐγὼ ἀπὸ αὐτὴ τὴ στήλη.

Τὸ διελίς τοῦ Χατζηθεοφάνους πληρῶναι ἓνα κενόν. Μεταχειρίζομαι αὐτὴ τὴν ἔκφρασι, και ἄς εἶναι τετριμμένη, — τετριμμένες εἶναι και ή μεγαλύτερες ἀλήθειες.

Β. Π. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

GENERAL, LERRIGNY: Σκέψεις ἐπὶ τῆς πολεμικῆς τέχνης (Μετάφρασις Ταγματάρχου Σ. Τριβιζά). — Συγγραφεὺς τὴν ἐπαύριον τοῦ πολέμου 1914—1918 εἶναι ἓν τῶν ὀλίγων συγγραμμάτων εὐνοίας ὁ συγγραφεὺς, μὴ παρασυρόμενος ἀπὸ μεταπολεμικὰς θεωρίας, διαπνέεται ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τοῦ πολέμου τὴν προπαρασκευὴν και διεξαγωγὴν τοῦ ὁποῦ ἀναλύει. Ἡ μετάφρασις τοῦ κ. Τριβιζά πιστὴ και ἐπιμελημένη.

Σ. ΣΩΜΕΡΙΤΗ: Ἡ μισθωτὴ ἐργασία και ή κοινωνική της ἀσφάλις. — Περιέχει ἱστορικὴν ἐπισκόπην τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων και ἀνάλυσιν και κριτικὴν τοῦ τελευταίου νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον ἐπεξεργάσθη ή παρὼσα Κυβέρνησις.

ΟΥΕΛΣ: Παγκόσμιος ἱστορία. ΤΟΜ. 6ος (τελευταῖος). Ἐκδοσις ἐφημερίδος «Νέος Κόσμος». — Διὰ τοῦ τόμου αὐτοῦ περατοῦται ή εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετάφρασις τοῦ μνημειώδους ἔργου τοῦ Ἀγγλοῦ συγγραφέως.

Ἀποτελεῖ τὴν καλλιτέραν ἔκθεσιν τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος, γραμμένην ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων πορισμάτων τῆς ἱστορικῆς ἐπιστήμης και τῆς Κοινωνιολογίας.

Ἡ ἐξελληνισις τοῦ Ἀρχαίου Κόσμου. — Ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτὸν ἐξεδόθησαν κατὰ μετάφρασιν Ἐκδόσεως Π. Μακ-νὰ μελέται τῶν Reinach, Leroux, Croiset κλπ. Τὸ ἐκδοθὲν τεύχος ἀποτελεῖ συμπλήρωμα τοῦ πρὸ καιροῦ ἐκδοθέντος Ἀσπ. τόμου. Ἐντὸς ὁλίγου κυκλοφορεῖ και ὁ Βος τόμος.

ΓΙΑΝΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ: Ἡ Κρίσις τῆς Δημοκρατίας. — Εἶναι ἀντύπωσις τῆς μελέτης τοῦ κ. Γιάννη Οικονομίδου, ή ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἰδέα».

Κ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ: Περί τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ὅρκου ἐν Ἑλλάδι. — Περιέχει ἀνάλυσιν τῶν περὶ τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ ὅρκου διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

“ΕΡ-ΘΑ,” ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΡΓΟΛΗΠΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΚΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Πρόσκλησις τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν Μετόχων

Συμφώνως τῷ νόμῳ 2130 και τῷ ἄρθρῳ 30 τοῦ Καταστατικοῦ, προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας εἰς Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (ὁδὸς Κοραΐ 5) τὴν 5ην Ἀπριλίου ἢ εἰς ἡμέραν Πέμπτην και ὥραν 5ην μ. μ.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

1ον) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

κητικοῦ Συμβουλίου και τῆς τῶν Ἑλεγκτῶν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1933.

2ον) Ὑποβολὴ πρὸς ἔγκρισιν τοῦ Ἱσολογισμοῦ και τοῦ προτεινομένου μερίσματος.

3ον) Ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου και τῶν Ἑλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εθύνης διαχειρίσεως και ἐλέγχου.

4ον) Διορισμὸς Ἑλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1934 και καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

5ον) Προσδιορισμὸς ἀμοιβῆς Γεν. Διευθυντοῦ ἐκ τοῦ Συμβουλίου.

6ον) Ἀνάκλησις ληφθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν ἀποφάσεως περὶ μειώσεως τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου ἀπὸ Λ. Ἀγ. 37.200 εἰς Λ. Ἀγ. 32.000.

Οἱ κάτοχοι 25 τοῦλάχιστον μετοχῶν, οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως παραστῶσιν ή ἀντιπροσωπεύωσι συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ Καταστατικοῦ ἐν τῇ Συνελεύσει, ὁφείλουσι νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχὰς τῶν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (Κοραΐ 5) ή εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν και Δακείων ή παρὰ τινι τῶν ἐν Ἀθήναις ή ταῖς ἐπαρχίαις ἀνεγνωρισμένωι Τραπεζῶν και νὰ προσαγάγωσι τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις καταθέσεως, πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὥς ἂν ὁρισθείσης διὰ τὴν συνεδρίασιν.

Διὰ τὴν παρῶσαν συνέλευσιν ἀπαιτεῖται ἀπαρτία τῶν 2/3 τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαρτίου 1934

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΧΑΡΑΛ. Γ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΔΙΠΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΜΕΛΕΤΑΙ, ΚΑΤΑΣΚ., ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΑΙ ΘΕΡΜΑΝΣΕΙΣ, ΠΕΡΙΣΜΟΙ,
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ Μέγαρον Μετοχικοῦ, Σταδίου 4
Τηλέφ. 24—020

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ - ΤΑΧΥΤΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΠΡΟΣ ΕΥΚΟΛΙΑΝ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ, ὁδὸς Σοφοκλέους 11, ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 165

ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ, Λεωφόρος Θησέως ἀριθ. 110

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ, ὁδὸς Εὐτυχίδου 23

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ, Γωνία Μαυρομικάλῃ και Καλλιδρομίου

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὁδὸς Ὀμήρου 16, παρὰ τὴν Ἀγ. Τριάδα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Μ. ΣΤΟΑΣ, Λεωφόρος Μακρῆς Στοᾶς ἀριθ. 55

ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ὁδὸς Ἀγ. Διονυσίου και Ψαρῶν

Π ΣΑΙ ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Συναλλασσόμενοι μετὰ τὸ πλησιέστερον συνοικιακὸν παράρτημά μας ἀποφεύγετε τὰ ἔξοδα και τὴν ἀργοπορίαν τῆς μεταβάσεως εἰς τὸ κέντρον.

ΑΙ ΖΟΥΡ-ΦΙΕ ΤΟΥ ΚΑΖΙΝΟΥ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ

Μία βραδυὰ εὐχάριστη, ποικίλης ψυχαγωγίας μέσα σὲ διαλεκτὸ περιβάλλον, μετὰ τὴν γοητεῖαν τῆς Ρουλέττας και τὴν σαγήνην τοῦ ὥραιου κόσμου, ποὺ ἀμιλλᾶται εἰς ἐπίδειξιν κομψότητος, ὁμορφίας και πλούτου ἀμφίεσεων τῆς τελευταίας μόδας. Καὶ μαζί μ' αὐτὰ ή ἐλπίς ἑνὸς κέρδους, μετὰ τὰ «Δελτία τῶν Δώρων» τῆς Ρουλέττας, ἀπὸ 1000 μέχρις 150.000 δραχμῶν. Ἐνα λουκούλειον γέιμα εἰς τὸ Ρεστωράν τοῦ Καζίνο. Ἐπὶ πλέον μία θαυμασία ἐκδρομὴ μέσῳ μαγνητικῶν τοπειῶν, δωρεάν, μετὰ πολυτελῆ αὐτοκίνητα τοῦ Καζίνο. Ὅλα αὐτὰ τὰ εὐρίσκει κανεὶς κατὰ τὰς δισεβδομαδιαίας ζούρ-φιέ που καθιέρωσεν ή καινοτομία και ρηξικέλευθος Διεύθυνσις τῆς Ἑπιχειρήσεως Λουτρακίου.

ΜΟΝΟΝ ΕΓΩ ΑΓΟΡΑΖΩ !!!

ΧΡΥΣΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. — ΑΡΧΑΙΑ
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ. — ΑΔΑΜΑΝΤΑΣ. —
ΜΠΡΙΓΙΑΝΤ. — ΔΑΚΤΥΛΙΟΔΙΘΟΥΣ

πάσης ἀξίας, παντὸς εἶδους ὠρολόγια, παλαιὰ ἀσήμια, παντὸς εἶδους παράσημα, Νομίσματα ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ (Φοινίξ). Εἰκόνας βυζαντινῆς, παλαιὰ Ἑλληνικὰ χαρτονομίσματα (ἰκέραια), κομπολόγια και πίπες, κεχρημπάρια και Γιορσερ, φίλτιση και κοράλια με ἀνωτέρας τιμὰς ὅλων τῶν ἄλλων καταστημάτων. Ὅστις μᾶς πωλήσῃ τὸ χρυσοῦν του ὠρολόγιον, ἀναλαμβάνομεν τὴν τοποθέτησιν τῆς μηχανῆς του εἰς νικελένια κάσσα.

Δόγῳ ρεκλάμας ἐπισκευάζω ὠρολόγια ἐγγυημένα διὰ δύο ἔτη πρὸς 40 δρχ. διὰ πᾶσαν διάρκειαν.

Ἐπίσης κατασκευάζω και ἐπισκευάζω παντὸς εἶδους καλλιτεχνικὰ κοσμήματα μετὰ τιμὰς πολὺ εὐθηνὰς. Ἐχω τοὺς καλλί, τέρους τεχνίτας.

ΠΡΟΣΟΧΗ !!

Μὴ πωλήσετε τὰ κοσμήματά σας προ- τοῦ μᾶς ἐπισκεφθῆτε και τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον σας.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ !! εἰς τὴν διεύθυνσιν, και τὸν ἀριθμὸν 56.

ΧΡ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΣ—ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ
ΑΘΗΝΑΣ 56

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Συνάλλαγμα

Ἐπιταγή

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ ΔΡΙΘ. 8 ΤΗΛ. 21-566

ΑΘΗΝΑΙ

Θεραπεύονται αἱ ἀκμαί, ρυτίδες, ὑπερτροφώσεις, τριχοπτώσεις και ὅλαι ἐν γένει αἱ δυσμορφίαι και παθήσεις τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου.

“ Ε Ρ - Θ Α ”

ΑΝΩΝ. ΕΡΓΟΛΗΠΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡ. ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΚΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1933

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεία και Τράπεζαι	£ 7.878. 3.2
Βυθοφόροι, Ρυμουλκά κλπ. μηχανήματα	> 67.622. 2.5
Έγκαταστάσεις Κεντρικού, έπιπλα κλπ.	> 0. 1.—
Κάυσιμος ύλη, υλικά κλπ. εν αποθήκαις	> 1.689.18.10
Χρεώσται	> 111 14.11
Έγγυοδοσίαι εις μετρητά	> 6.696.11.4
Έγγυοδοσίαι εις χρεώγραφα	> 8.921.16.8
Έκτελεσθέντα και μη πιστοποιηθέντα έργα μέχρι 31)12)33	£ 91.235.18.3
Μείον εισπραχθέντων έναντι	> 79.866. 2.9
	> 11.369.15.6
Συμμετοχαι εις Έπιχειρήσεις	> 381.14.6
Χρεώγραφα εν Χαρτοφυλάκιω	> 1.812.11.8
Ένυπόθηκα δάνεια Χρεωλυτικά	> 2.241. 7.7
Ακίνητα Ψυχικού	> 862. 8.9

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ

Χρεώσται έγγυητικών	> 18.931.—.8
Χρεώγραφα τρίτων (Συμβούλων)	> 452.11.9
	£ 128.971.18.9

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον	£ 37.200. —
Τακτικόν αποθεματικόν	> 5.096. 9.1
Έκτακτον	> 1.602. 8.7
Κεφλον Προνοίας και Αύτασφαλείας	> 24.453. 7.4
Κρατήσεις δι' αποσβέσεις Μηχ)των	> 20.359.16.1
> δι' έκκρεμεις απαιτήσεις	> 2.732. 5.6
> διά συντήρησιν Μον. Όδοστρ.	> 207.18.—
Πιστωτικοί λογαριασμοί	> 4.074.12. 7
Μέρισμα 1933 Μετοχών	> 3.607.15.2
Μέρισμα 1933 Ίδρ. Τίτλων	> 642.14. 6
Ποσοστά Διοικ. Συμβουλίου	> 321.7. 3
Ποσοστά Γεν. Διευθύνσεως	> 224.19.1
Φόροι Δημοσίου	> 1.210.1. 1
Δικαιούχοι Χρεωγράφων	> 5.331.14.6
Μετοχαι—Έπιστροφή Κεφ. 20 ο)ο (αζήτητον υπόλ.)	> 14.13.1
Μερίσματα παρελθ. χρήσεων (αζήτητον υπόλοιπον)	> 1.19.4
Συναλ)και διαφοραι	> 1.831. 4.4
Κέρδη εις Νέον	> 75.—.10

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ

Πιστωται Έγγυητικών	> 18.931.—.8
Καταθέται χρεωγράφων (Σύμβουλοι)	> 452.11.9
	£ 128.971.18.9

‘Ανάλυσις Μεριδός «Κέρδη και Ζημίες»

Γενικά έξοδα Κεντρικού	£ 2.574.13.1
Έξοδα Μελετών	> 861.11. 1
Δι' απόσβεσιν έξόδων έγκαταστ. και επίπλων 1933	> 29. 6.11
Κρατήσεις δι' απόσβεσιν Μηχ)των 3 ο)ο	> 2.028.13.3
> διά Κεφλον Προνοίας και Αύτασφ.	> 3.067.14.9
> δι' έκκρεμεις απαιτήσεις	> 463. 8.5

ΚΑΘΑΡΑ ΚΕΡΔΗ : £ 6.896.11.—

α) Διατιθέμενα διά την παρ. χρήσιν	£ 6.821.10.2
β) Αφιέμενα διά την επομένην	> 75.—.10
	£ 6.896 11.—
	£ 15.921.18. 6

Υπόλοιπον παρελθ. έτους	£ 161.5. 6
Κέρδη εκ διαφόρων έργων 1933	> 15.556.12.6
Έκ τόκων	> 204.—.6

£ 15.921.18.6

Διανομή Καθαρών Κερδών £ 6.899.9

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΧΡΕΩΓΡ. ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

44.790 όμολ. Πολεμοπ. 6 ο)ο, μέση τιμή κτήσεως	36.95
12.550 όμολ. Απαλλ. 8 ο)ο, μέση τιμή κτήσ.	46.20
5.159 όμολ. Β'. Αναγκ. Δανείου μέση τιμή κτήσεως	50.50
100 όμολ. εις χρυσόν 1914 μέση τιμή κτήσεως	3.570.68
100 όμολ. Έλλην. Μονοπωλών εις χρυσόν μέση τιμή κτήσεως	2.796.72

Μέρισμα κατά μετοχήν άκαθ. £	0.0959.(0,1).11.
Μείον φόρων	> 0.0184.(0,0).4
Καθαρόν	> 0.0775.(0,1).7

Τακτικόν αποθεματικόν 10 ο)ο	£ 689.13.1
Έκτακτον αποθεματικόν	> 198 14.11
Μέρισμα Μετοχών, Τακτικόν 6 ο)ο	
Μέρισμα Μετοχών, Έκτακτον 6 ο)ο	
Τό Όλον 12 ο)ο	£ 4.462. 7.11
Μείον φόρων 19.152 ο)ο 2.30 ο)ο	> 854.12.9
Υπόλοιπον 9.70 ο)ο	> 3.607.15.2
Μέρισμα Ίδρυτ. Τίτλων	> 794.19.7
Μείον φόρων 19.152 ο)ο	> 152. 5.1
Ποσοστά Διοικ. Συμβουλίου	> 397. 9.10
Μείον φόρων 19.152 ο)ο	> 76. 2.7
Ποσοστά Γενικ. Διευθύνσεως	> 278. 4.10
Μείον φόρου 19.152 ο)ο	> 53. 5.9
Φόροι Δημοσίου	> 1.136. 6.2
Υπόλοιπον εις Νέον	> 75.—.10

£ 6.896.11.—

Μέρισμα κατά ιδρυτ. τίτλων άκαθάριστον	£ 0.256.(0,5).1
Μείον φόρων	> 0.049.(0,0).11
Καθαρόν	> 0.207.(0,4).2

Έν Αθήναις τῇ 12 Μαρτίου 1934

ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ο πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου

ΑΝΔΡ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ

Ο Γενικός Διευθυντής

ΑΡΙΣΤ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Προϊστάμενος του Λογιστηρίου

Ζ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΗΜ.— Οί εις δραχμάς Α)σμοί υπελογίσθησαν έκατέρωθεν εις Λίρας πρὸς 580, τμήν 31)12)33.

(Δημοσιευθῆτω μόνον διά τῶν λαβουσῶν έγγραφον έντολήν έφημερίδων).